

കൾകി

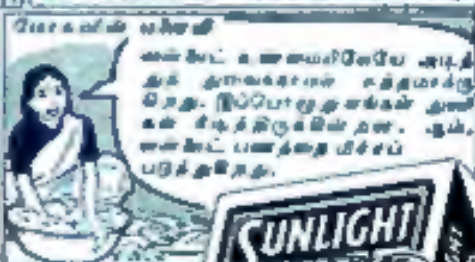
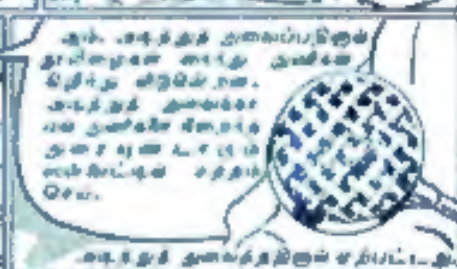
KALKI

ഒക്ടോ 1, 1955

4

എന്നു

சுனலைத் துணிச் சுவைப்படுத்துங்கள்

ஸன்லைட் சோப் துணிகளை நீக்கி குக்கர் செய்கிறது.

கல்கி

மலர் 14
தொகுதி 40

மார்ச்சு 1960
செப்டம்பர் 18

பொருளடக்கம்

இலங்கைக்கு வழிகாட்டும் ஒரு உடன்படிக்கை (தமிழன்)	...	3
பாண்டும் மகாத்மா	சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்	4
சமாதான மனோ (கார்ட்டூன்)	ரகு	8
சக்கரவர்த்தித் திருமகன்	ராஜாஜி	13
வக்ஷணன் கம்மா இருப்பானா?	சுரேஷ் ராம்	18
ஆதரங்கரைவீரலோ	பேராசிரியர் தா. பி. சேதுப்பிள்ளை	22
எட்டாவது குழந்தை	கேமலி	28
மகிழ்ச்சியின் உன்னம்	காமகிரி	34
'கல்கி'யின் அமரதாசா	ஆனந்தி	40
ஆரோகிய வாழ்வு	தோஷங்குடி குமாரசாமி	49
நினைவுச் சோகை	டி. பி. குமார்னி	51
டி. கே. சி.யின் வடிவங்கள்	...	55
தனித்தனியாக	சோழ	59
நாள்பங்கு களஞ்சியம்	சமா	60
நங்க மாய்ப்பழம்	ராஜி	69
பாஷாப் பேச்சு (வட்ட மேஜை)	...	75
சினிமாக்கதை	கல்கி	76
கேரளம்	ரமணலாக் தேவா - தா. வி.	81

"கல்கி"யின் வெளியீட்டிலும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் ஒப்பனைப் பெயர்கள்: சம்பவங்களும் ஒப்பனையே.

அருணகிரிவிலாஸ்

சீயக்காய் பவுடர்

ஸ்தானத்திற்கு
சிறந்தது

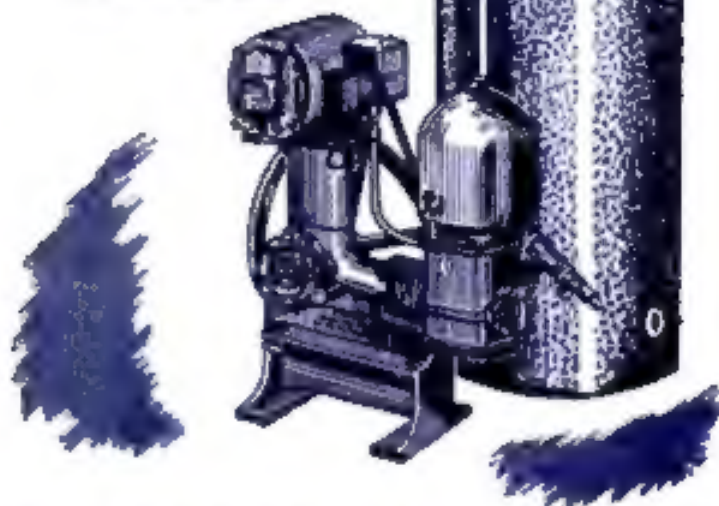
ARUNAGIRI VILAS SOAP-NUT POWDER.KARAIKUDI.

விட்டிற் தும் தோட்டத்திற்கும்
வேண்டியமட்டும் தண்ணீர் எடுக்க

90
டெமிங் "மார்வெல்"

வாட்டர் ஸிஸ்டம்

அமைத்துவிடுங்கள்.

இந்த பம்பு செட்ஷன் தற்போது உலகம் விட்டிற் தும் வெற்றி
தும் அங்குத குழாய்க் கொற்றிதும் கலையாய் அமைக்கலாம். இர
மான் குழாய் மாட்டுவது, உலாத்திற் டாக்கிக் கட்டுவது முதலி
யவை தேவையிலில். அமை குழாய்தம் தாளுகவே (ஆட்டோமட்டிக்)
வேலை செய்வதுடன் கருதுக் கணக்கில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்ட
புகழ்

குழாயைத் திறந்தால்
தண்ணீர் கிடைக்கும்
டெமிங் "மார்வெல்"
வாட்டர் ஸிஸ்டம்

விசாரிக்குமிடம் :

ஈசன் இன்ஜினீயரிங் கம்பெனி லிட்.
6-7, செங்கண்ட் ஹை வீச் - - - மதராஸ்-1

தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் - விற்ற நாயியன்று கும்பிடடி பாப்பா, - மார்திசை

இலங்கைக்கு வழிகாட்டும் ஒரு உடன்படிக்கை

இந்த வாரம் ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தி எமக்குக் கிடைத்தது. பாண்டிருங்கில் தலைவர்கள் கூடியதன் விளைவாகச் சிறுவும் இந்தோனீசியாவும் தங்களுக்குள் ஒரு கல்வபடியான ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தோனீசியாவில் இருபத்தைந்து லட்சம் சீனர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அந்த தேசத்துப் பிரஜைகளாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் பிரியப் படுகிறார்கள். அந்தப்படியே அவர்கள் பதிவு செய்யப்படுவார்கள். இந்தோனீசியப் பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று அங்குள்ள சீனர்கள் இஷ்டப்பட்டால் வேறு எவ்விதமான கேள்வியும் இராது. அந்த விதமான விசாரணையும் தகராறும் கிடையாது. இந்தோனீசிய சர்க்கார் அப்படியே ஒப்புக்கொண்டு அவர்களைப் பதிவு செய்து விடுவார்கள். சீன தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை லட்சம் பேர் இப்படி இந்தோனீசியாவில் அந்த தேசத்துப் பிரஜைகளாக அவர்கள் என்றிரு கேள்வியை இந்தோனீசிய சர்க்கார் கேட்கமாட்டார்கள். அதைப்பற்றிப் பயப்படவும் மாட்டார்கள். இவ்வாறு பாண்டிருங்கில் சீன சர்க்காரும் இந்தோனீசிய சர்க்காரும் கையெழுத்திட்டு ஒரு ஒப்பந்தம் முடியாவி விட்டது. எவ்வளவு கலப்பதில் எத்தனை நியாயமாக ஒரு பெரிய பிரச்சனை நீர்ந்து போய் விட்டது!

"நீ என்ன சொன்னாலும் நீ சிறுக்காரன்தான். உன்னுடைய மனக்குள்ளே சிறுதான் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறது. உன் உள்ளத்தில் சீனப் பற்றே இருந்து வருகிறது" என்று சொல்வதும், "எந்தத் தேசியம் இந்தோனீசியாவுக்கு நீ வந்தாய்? உன் தகப்பன் எப்போ வந்தான்? நீ பிறந்தது எங்கே?" என்றெல்லாம் கேள்வி கேட்பதும் கிடையாது. யார் அந்த தேசத்தைச் சேர விரும்புகிறார்களோ அப்படியே இரண்டு சர்க்காரும் ஒப்புக் கொள்ளுவதெனக் கையெழுத்து இட்டு விட்டார்கள். இது பாண்டிருங்கில் ஏற்பட்ட சரியான புதிதாகித்தனமான நீதியான ஒப்பந்தம்.

இதைப் பார்த்துக்கொண்டு அங்கிருந்த இலங்கைப் பிரதமர், இந்நிலைக்கு பாடம் கற்பாரா? இலங்கையிலுள்ள இந்திய வம்சத்தினர் தங்களுடைய இஷ்டப்படி பிரஜா உரிமை கோரலாம். இந்தியா இலங்கை ஆகிய இரு நாடுகளில் ஒரு தேசத்தை அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம். அதை மறு பேச்சில்லாமல் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியதே தரும் என்று சில நாட்களுக்கு முன்பு ராஜாஜி இலங்கை சர்க்காரைக் கண்டித்து அறிக்கை விட்டிருந்தது வாசகர்களுக்கு நன்றாக நினைவிலிருக்கும். ராஜாஜி எடுத்துக் காட்டிய இந்த நியாய முறைகளைச் சீன சர்க்காரும் இந்தோனீசிய சர்க்காரும் எவ்வளவு நியாயமாக, ஒழுக்கத்தோடு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நியாயத்தை இலங்கையும் ஒப்புக் கொண்டுதான் தீரவேண்டும். வேறு அநியாயப் பேச்சுக்கள் நிறைவேறுது. தென்னாப்பிரிக்காவின் திட்ட பாடத்தை விட்டு விட்டு இந்தோனீசியாவிலிருந்து நீதிமுறைப் பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று இலங்கை சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

சீன இந்தோனீசிய ஒப்பந்தம் ஒரு மகத்தான ஆதர்சம். கன்னடில்லாதவர் களுக்கு வழிகாட்டும்படியான உதாரணம்.

எம்முடைய இந்திய சர்க்காரும் இதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஏதேனோ சிபந்தனைகளைத் திணித்துத் தடுத்தி ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொண்டு, இதைச் செய்யவில்லை அதைச் செய்யவில்லை என்று பிறகு ஓடியாடுவதில் பயனில்லை. இலங்கை இந்தியர்களை அந்த நாடு உங்களுக்கு வேண்டும் என்று கேட்டு அந்தப்படி முடிவு செய்து விடுவார்கள் என்று இந்திய சர்க்கார் உறுதியாகக் கோர வேண்டும். இது ஒன்றே யுரி. மற்ற எல்லாம் ஏமாற்றத்திலும் குற்றச்சாட்டுகளிலும் முடியும்.

பாண்டிருங்கில் கடைபிற்ற இந்த ஒரு மகத்தான முடிவு இலங்கை சர்க்காரின் கண்களைத் திறக்குமாக!

பாண்டுங் மகாநாடு

LIT கட்டுப்பாடு மற்றும் பதிவுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. மேலும், இவைகள் மூலமாகவே தயாரித்து வரப்படும் பொருள்கள் உற்பத்தியாகின்றன. எனவே, இந்தத் துறைமுகம் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். பதவிசைகளையும் கொடுத்து விட்டால்.

மூத்தியாக இவ்வகைப் பிரதமர் இத்தகையவர்களைச் சேர்ந்த வீட்டார். இவருடைய பிரதமன்—எழுதித் தயாரித்த கத்திரை, பத் திரிகையின் பாக்யம் ஆகியிருக்கிறது. அமெரிக்கா எட்டகட்ட ரேகிதரர் துறந்தரேழு இவர் எந்தப் பேட்டும்புய்யவா எட்டயிற் றுறந்தப்பட்டிருக்கிறது இத்தப் பிரதமன்.

தஞ்சாவூர் இலக்கணவரிகளில் படைப்பெடுத்த கவிதை சொல்லுகிறது. அமைதி கொழியுமி லிருந்து தொழிலோக்கி கவந்தும் பார்த்தும் படித்த போதும் பெரும் தொழிலாகி இருக்கிறது இவருடைய பெயர்!

இதையெல்லாம் பார்த்தால் பாண்டம் அரிவகடன் ஒன்றும் உருப்படாது போல் தெரிகிறது. எனக்கு பஞ்சு கொண்டு அடைத்து விட்டு உகந்ததைத் தான் போட்டுப் புட்டி விட்டு, மாராட்டுக்குச்செல்லும் அடுகைகளுக்கில் ஏன் பயம்? இதை இடத்தில் உட்கார்த்தகொண்டே விட்டுப் போகப் போகிக் கொண்டிருக்கலாம். மிராமமா உகந்ததோடு, நிறை அடையா, சுடித்தாமை மாராட்டுக்கில் ஏதாவது பிரதானம் உண்டு

தருகர் கோயிலுக்கு நேரு ஏமாந்த போக வேண்டியதிருக்க, ஆனால் அதே சமயம் உதவத்தின் பரிசுத்தம் இருக்க வேண்டும். பிறகு போகவேண்டாமா? இருக்கமா? தன் உயிர் எவ்வளவு கொஞ்சம் இருக்க வேண்டியது அவசியம். அது சில நிமிஷம் இருக்க உதவ வேண்டி?

[illegible]

ஓக்கியமாக ஒன்று வணிகமாகும். ஆசிய வத்திர வாகுடன் ஒன்று உறுதி பேசுவதே மெல் ஸாடுவாக்கிடுப் பெரும் பவந்தை உள் பக்கி விட்டது. "து! இவர்கள் என் னவோ குற்றம் செய்யப் போகிறார்கள்!" என்று பவ ஸேனாட்டுப் பத்திரிகைகளும் பிர ஹார்களும் ஓடிவும் பவந்தைப், வெண் டுப் பவடாக்கவும் சொல்லி வந்தார்கள். மேலாட்டு அரங்குகுத்திராக்கில் எத்தனையோ நடைய வல்லவரோ இடங்களில் உறுதிக்குகிறார்கள். அவர்ப் பத்திரி பவம் அசுரவாக்கிடு விடப்ப டாக ஒன்று நேரத்திலும், மற்றவர்க ளுட்குக் கட்டுதென்பவார்களே வந்த என் னவம் ஏற்படவில்லை. ஆனால் பவம் இடங்கி லிவ் உருவவாது பத்திரி மீதுவும் பவத்து என் னவர்கள் சென்று வந்தார்கள். தென் ஆ டித்திராணும் பத்திரி சொல்லிப் பெண்

படுத இக்கி. அங்கே வந்த துட்
திக் அகிலாபத் குமரப அந்
அமோ அங்கே பதிலி அகிலம்
பெரிய பெரிய மக்கள் கூட்டத்
களை அகிலாபதார அடக்கி
வாழும் சிறு கூட்டம் பயந்து
வாகுது இவ்ருமையே.

பல்கேள்விக்கும் ஒரு அறுபதாம் அடைக்கலமாம். மேல் நாட்டில் பாய்ப்படுவதுபடியான சத்தி ஏதோ ஒன்று வந்திடும் திருத்த வருவதே. அந்த அறிந்த பொருளாக வாய்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

"இந்தப் பகுதியில் கொல்லப்பட்ட பண்டிதரதற்கு வேண்டுமானாலும் கவர்த்துக் கொள்ளுங்கள்"

கல். எழுத்துவழி சொல்லித்தர வேண்டும்
கல்' எழுதினதை அழைக்கலாம். அப்படி,

கனகா உய்த்த ரயி
கனகயுள் கனகம்
இராமன் கோ,
உயி.

சென்னை அருகில்
வாழும் தாமிரதா
உயர்நீதிமன்றப் பத
வியல்

சமீப நேர அட்டவாதி ஒன்றை நிக்
கர்வைச் சட்டத்திற்குள்ளே?

உயரத்தையே இரண்டாகப் போட்டுவிட்டு
விருதுவாய் விருத்தியாக இருந்து வருவதைப்
பார்த்துவிட்டு, மக்கள் சமூகத்தை ஆண்டவன்

இந்தப் பிழைப்பாக வந்ததும் மோண்டா லும் சரி, அகிலத் தலை வரானத்தைய மறித்த விட்டு, இடையில் ஆரம்பித்து, கணமும் பிராணி வகை ஒன்றிற்குத் தோஷமும் மாறு பட்டு ஏற்படவேண்டுமென்று அந்தமேல் தலை முதலத தலைமுறையாக உடலும் உணர்ச்சியும் மிதந்த வகையில் பரிணமித்து நிலைப்பட்டுப் போன ஒரு இனத்தால் மனித ஜாதி என்று டார்வின் சொட்டாட்டை வைத்துத் சொல் டாலும் சரி, இந்த மனித ஜாதி பன் இடில் கனிக் பன்வெறு குலக்களாகத் தனித்தனிப்பாக உண்டாகவில்லை என்பது தீவிரம் விஞ்ஞான சிபுனார்கனிக் முடிவு. ஏதோ ஒட்டுத்தனித்தால் மனிதம் தோன்றினும், அங்கிருந்து அந்தச் சூழல் உலகம் முழுதும் பரவிற்று, கணித சான்றிர தத்துவத்தின்படியும், டார்வின் ஆரம்பிப்பின்படியும் பரிணாம சிபிதவியை ஆற்றித் ஆரம்பித்த சிபுனார்கன் பனிக் முடிவு கனிக்படியும் இதவே உண்மை. பன் வெறு இடில் கனிக் தனித்தனிப்பை மனித ஜாதி தோன்றவில்லை, கணித சான்றிரத்தின்படியும் தீவிரம் பரிணாம சிபிதவியின்படியும் பன் வெறு இடில் கனிக் மனித ஜாதிகை தோற்றம் நடைபெற நடைபாடா.

தேர் அப்பிட்டுக் கொண்டுவரவில்லை. ஓராதனை தயிபாஷ் தேரத்தி விடவில்லை! வேறு வேண்டிய ஓராதனையும் தயிபாஷ் தேரத்தி விடவில்லை. உடை பக்கம் அகியை குடும்ப குடும்ப ஓராதனைதான் என்பது உபயித் மட்டிலும் அகிய, வித்திய புரணம் மட்டுமேயில்லை. டீர்தித், துக்கித், வரவேல் ஓராதனை போன்ற விஞ்ஞான விதிகளை ஓராதனை அதுவே.

இந்த ஒரு குடும்பம், ஆதி பணித இலம், மிகவும் பெரிதாகப் போய்ற்று. தனித்தனிப் பிரதேசங்களில் பிரித்து வளர்த்து வந்தது. ஒருவருடே ஒருவர் கூட, சிறை வசதியை வளர்த்து, நாட்டு மிகுதியைப் அடக்கியது.

இவ்வாறு அட்டவணைச் சுவர்த்துள் மீள்
பெற்ற நிலையு அடைந்து விட்டது. இந்த
மாதிரி தாழ்.

பின்னர் தங்களுக்குள்ளேயே பொருளமயன்
பொட்டியும் கைகளும் ஊர்ந்த விட்டன.
குடும்ப சான்றிதக சிதையுண்டு போகாமல்
வாழ்வதற்கு இந்த கைகளையும் பயன்
பட்டன. இத்தகைய அது நினைவாகுகிறேன்.
ஆகப்போதல் அதிகமாக ஏற்படாமல், ஆயுதம்
வீர வைத்துச் சண்டை போடும் வழிகள்
கண்டார்களே. எப்படியோ மரணத்தொகையை
விட துணர்ந்த தொகையே அதிகமாக வந்தது.
இனி வரவந்த ஆறுமே பார்ப்போம்.

இந்த மக்கள் உலகத்தைப் பல ஞானிகளினால் பெறப்பட்ட விதமாகத் துண்டித்து வருகிறார்கள். நிரந்தரம், நிரந்தரம் அல்லாதம் என்று ஒரு சமயம் பிரித்தார்கள். எழுந்த வயதில் உண்மை எல்லாவிதமாகத் தென்படவில்லை என்று ஒரு இயந்திரத்தைக் கண்டு, மற்றொரு சமயம் பிரித்தார்கள். பூதங்கள், பூத அல்லாத மற்ற உயிர்கள் என்று இன்னொரு சமயம் பிரித்தார்கள். பொருளாதார சீரமைப்பில் விவகரிக்கும் சந்தர்ப்பம் தென்படாவிட்டால் என்று அய்யாநாயக்காரர்கள் எல்லாம் உத்தேசித்து இந்த உலகத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்பது, அய்யாநாயக்காரர்களின் உத்தேசம். இதுவே சித்தார்த்தம், சித்தார்த்தம் அதுமட்டும்தான் உத்தரவுகள் வெளியாக வேண்டும் என்பது அவர்கள் எண்ணம்.

உணவுப் பற்றாக்குறை கைத்துப் புராக் உண்பவர்கள், கண்காணி உணவை என் உண்ப வர்கள் என்று பிரித்து உணவை இரண்டாகக் கொள் சொ! இன்னும் சொ, மாட்டு இதைக் உண்பவர்கள் என்னும் அந்த கீழ் கொடுப்பவர்கள் என்னும் உணவை இரண்டு செய்தும் பருகுகணவுப் பிரிக்குவோம்கும் என் பார்கள். இவர்கள் தவிர, இன்னும் பல பிரிவு

செடிதனும் கடாது. அவற்றை உடைய
நீறுத்திட வேண்டும் என்று நிர்மாணித்திருக்
கிறார்கள். உலகத்திற்கும் ஒரு உரிமை உண்டு.
உலக ஆரோக்கியத்தைக் கெடுக்கும்படியான
இந்தப் பரீட்சைத் தேடிவை செய்ந்துக்
கொண்டு போகக் கடாது என்று உறுதியாக
வும் விபத்தையாவும் சொல்லி விடுகிறார்கள்.

அமெரிக்காவுக்கு ஆண்டவனுடைய
அருள் இருப்பின் அமெரிக்க சர்க்காருக்கும்
அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளுக்கும் எவ்வித
இப்போது உண்டாகும். செல்வாக்குள்ள
அவர்களுடைய எல்லைகளும் ஒத்த எது
வரை விட்டு விட்டு எல்லாபிதனம் செல்லு
கதையிலும் மனத் தெளிவும் நோன்றத்
செய்வார்கள்.

அருள் இக்கிரியை தாங்கள் உண்டாக்கிய
பிரகாரக் கட்டிக் கொண்டு மூன்று எவ்வித
நியமனம் எது என்று தங்கள் வாழ்க்கையை
அனுபவிப்பதாகக் கெடுத்துக் கொள்வார்கள்.
மூன்றுக்கு உண்மையான காரணம் தாம்
கட்டிக் கொண்டுள்ள பிள்ளை என்பதை
அவர்கள் அறிய வில்லை. அத்து பிரகார விடுவ
தற்கு மனவிரோதம் இதற்காக சோம்பல்
பணம் செலவு செய்வோம், சோம்பல் சிவம்
பட்டோம் என்பதெல்லாம் என்ன! அதைக்
கட்டிக் கொண்டுள்ளும் காரணம் மனம்
என்றே போல் அவர்களை விடாது.

அட்டைப்படி விளக்கம்

அன்னமும் அணங்கும்

"தூது நீ சொல்லி வராய்!"

—குறவஞ்சி

நிரிகூட தாசப்ப கவிதாப் இயற்றிய குற்றாகக் குறவஞ்சியில் வரும் வசந்த
வல்லி என்றும் அணங்கு குற்றவசந்தரின் மீது காதல் கொண்டு மேற் கண்ட
விதம் தூதுவிட்டாள். ஆனால் இவ்விதம் அட்டைச் சித்திரத்தில் ஒலிப் மணியம்
சித்திரிக்கும் அணங்குக்கு அவ்வித சிரமம் ஏற்படவில்லை.

மிகுந்த மீது காதல் கொண்ட அந்த அணங்கு அணங்கு மிகவும் துள்
புற்றுள். அவளுக்கு அக்கிரியை ஒன்றுமே வேண்டியிருக்க வில்லை. தாமதத் தடாகத்
துக்குச் செல்லுகிறும் சிறிது மனம் சிம்மதியுறுவோம் என்று வந்தாள்.

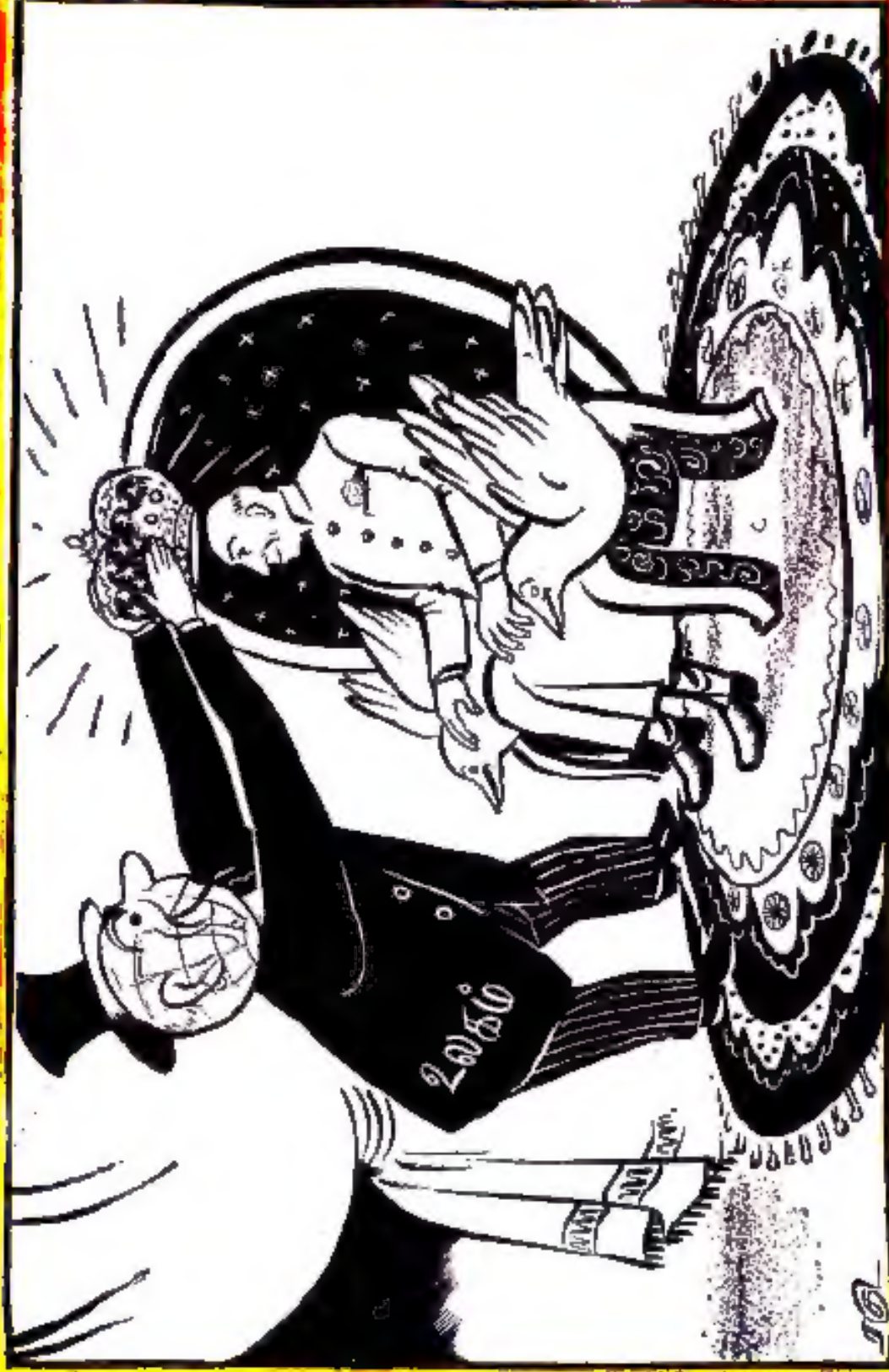
அழியை தாமதா மலர்களைப் பறித்தாள். அவளுடைய பேர் அழகைக் கண்ட
அந்தத் தாமதா மலர்கள், வெட்டிப் போய்க் கம்பித் தலைகுவிந்தன!

இவையெல்லாம் பார்த்தது அந்த அண்ணம். அவளுடைய காதல் கோஸைப்
பறித்த காதலனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது தன் கடமை என்று எண்ணியது.
அந்தக் கடமைவைச் செய்வதில் தனக்குப் பேர் இல்லைமே இருக்கிறது என்பதையும்
உணர்ந்தது. அவன் சோகமாயினே அவளுடைய காதலிடம் தூது போகத் துணிந்து
விட்டது! அதோ பாருங்கள்! அந்த அண்ணம் எவ்வளவு வேகமாகச் செல்லுகிறது!

'சோகமாயினே செல்வீ போலியீ' என்றார்கள், இந்த அரச அண்ணமும் அந்தப்
பெருங் குணத்தோடு மீதத்து செல்வது. அண்ணத்தின் தூதின் பயனுட நீச்சலும்
அவன் இன்பம் அடைவான் என்பதில் என்ன சந்தேகம்?

'உலகத்தின் காரணமும் காரணம் என்
அனுரூபத்திற்கு வந்திருக்கிற விஷயம்.
உலகம் செய்களும் பரிசாகளும் உலக
உரிமையாகத் தாக்குகின்றன' என்று அழைத்
தான் சொல்லி அட்டைப்படிதும் அவர்கள்
தங்களுடைய பரிசாக கொடுக்க வேண்டித்
கொண்டேதான் போயோம் என்று பிடிவாதம்
செய்தால் இதற்கு என் என்ன செய்வது?
அவ்வாறுதற்கு மருத்து ஒத்ததுமையாகும்.
இது என் கண்ட என் மருத்து. உலக உரிமை
என்ப புறக்கணித்துக் கொண்டு பிடிவாதம்
செய்வார்கள் தருகிற உதயிப் பணத்தை
வாங்கிக் கொண்டு போயினுமாயும் ஒத்
ததுமையாகும் வழியிலும், வேற்றுப் பேர்
சாத்தான் குடியும் இந்த விஷயத்தைப்
பற்றி எவ்ருக ஆகாவித்துத் கதையான
குடியுக்கு வரவேண்டும். பெருக் திரையம்
இந்த ஒத்ததுமையாகும் மூபத்தி பயன்படாது.

பரிசுக்கு வேற்றின் மகத்தான
பெருமை பாசைச் செரும் எப்பது வேயிப்
படை ஒரு புது யுகத்தின் உதயம்என்றே
சொல்லத் தரும் இந்த வேற்றி, பராக்விதின்
அருள் வேற்ற மிழைப்பை பிரதமர் கெடுவி
துகடைய செல்வாக்கும் சோகமாயினே தந்த
வேற்றியாகும். பழைய குணமும் புரா
தரப் பண்பாடுமே பெருஞ் செல்வமாய்ப்
பெற்றிருக்கும் ஆகிய நாடுகளுக்கு ஆண்ட
வன் அருவிவாசுக!

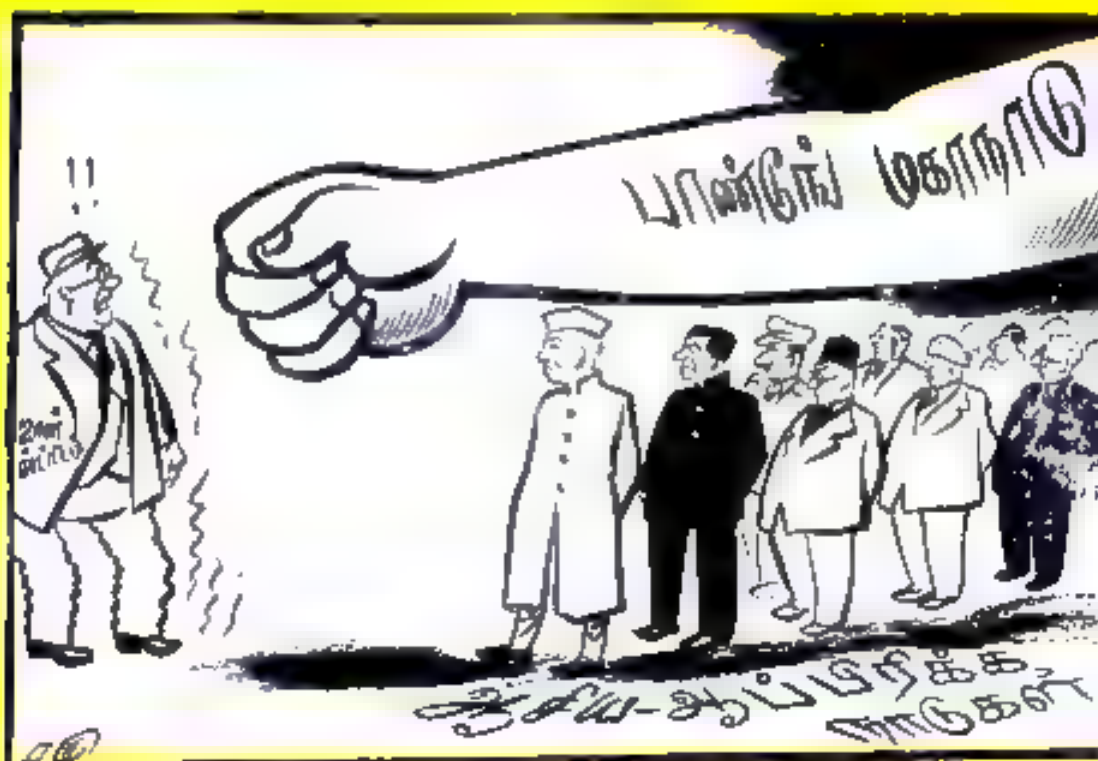

தேசியக் கல்விக் கொள்கை

பாண்டிங் வெற்றி

பாங்குக் கலாநிதிக்குப் பதிலாக வேங்குத் தலைவருக்குப் பதிலாக உட்படக்கிடக்குகிறது.

இப்பொழுது
நடைபெறுகிறது

பசுவிராஜாவின்

ஆசாத்

டைரக்டர்
S.M.S.நாயுடு

ஹிந்தி

மதறுஸ்..ஸ்டாரில்

என்வகை

இந்திய சர்க்காரின் தன்முயற்சி

அடுத்த ஐந்தாண்டுகள் வரையில் கிட்டிய தொண்டர் பதவி அளிப்பதென்ற சர்ப்பத்தில் இந்திய சர்க்கார் தீர்மானித்த திட்டத்தின் முதல் கட்டம் மே 17 முதல் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வருகிறது.

சத்தியம், சர்துதவியம், நியாயம், ஆதர்ப்பம் இவற்றின் மூலம் பரத மக்கள் உத்தர இலட்சியத்தான அடைவதில் பெற்றி பெற்றனர். இனி, உத்தரத்தின் பலன்கள் கபீட்ச வரம்புபெற உடனடி, உதர்ப்பியம் ஊக்கம், கட்டுப்பாடு முதலியவை அத்தியாவசியமாகும்.

மே மாதத்திலிருந்து தேர்ப்பத் தொண்டர் பதவி என்று ஆரம்பிக்கப்படும் அத்து பதவியில் சேருவோருக்குச் சாதாரண இராணுவப் பதவி அளிப்பதுடன், சமூக சேவைத் தொண்டுக்கு இன்றியமையாத பல பதவிகளும் அளிக்கப்படும். பரத மக்களுக்குக் கவி போதிக்கவும், சமூக சேவை ஆக்கத் திட்டங்களில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளவும் அத் தொண்டர் பதவியினருக்குச் சர்தர்ப்பம் கிடைக்கும்.

பரத காட்டின் சில பகுதிகளில் சேன்ற வருவும் பூசம், வெள்ளக் கொடுமை முதலிய இயற்கை உத்தரவுகள் ஏற்பட்டபோது, இராணுவத்தின் சேர்ந்தவர்களின் உதர்ப்பானது கடின கடின மடைத்த மக்களுக்கு சர்ப்பமான மகத்தான உதர்ப்பாக இருந்தது என்பதைப் பலரும் அறிவர். அதுபோலவே, இப்போது பதவி பெறுப் போகும் தொண்டர் பதவி, பரத காடு கபீட்ச இலட்சியத்தான அடைவ தற்கு மிகவும் உதர்ப்பாக இருக்கும்.

மாமணவர் சமூகத்தின் தொண்டு

பூம்பெல்லாம் பர்த்தமன் மருத்த தும் மாணவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஊர்களுக்குச் சேன்று படிப்பதோ அல்லது கவி போழுது போக்குவனோ வழக்கம். பூம்போது சில மாணவர்கள் சேஷுவாகச் சேர்க்கைக்கும் சிரமங்களுக்கும் சேன்று அத்து பிரதேசங்களில் வசிக்கும்

படிப்பிற்கு மக்களுக்குச் சேவை செய்வ முற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இவ்வருஷத்தின் கொங்காவில் உண்மை துறிகளில் வாடுக்கும் மாணவர்கள் மகா பதிப்புத்துக்குச் சேன்று சிரம அபிவிருத்திக்கான பல காரியங்களில் ஈடுபட்டார்கள். கொங்கா சேவா சமாஜத்தின் ஆதரவில் மேற்படி காரியங்கள் கடைபெற்றன.

வருஷா வருஷம் பதினாறுதக்கனாகான மாணவ, மாணவிகள் பர்த்தமர்க்கு எழுதி விட்டு, அதன் முடிவு எப்போது தெரியும் என்று எங்கெங்கென்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாவரும் சேன்றி மாணவர்களின் உதரணத்தான மாத்திரிகொண்டு சிரமப் பிரதேசங்களுக்குச் சேன்று தொண்டு செய்வ முற்பட்டார்கள் இது சார்புக்கும் உண்மை ஏற்படும்.

பம்பாயில் கலை விழா

பிரதி ஊர்க்கெய்ப்பு பர்ப்பும் சேர்த்துடன், சாரணமான போகும் சேவையில் சேந்து முதலில் அமைக்கப்பட்ட

ஒன்ற காட்டி ஜோடிகளைக் கொண்டு பல்லாண்டுகளாக சில சாடகங்களைவே உத்தர்ப்பு பெரும் புகழ் பெற்ற விளக்கும் கையாழ் சாஜாமானிக்கம் அவர்கள், தமிழகத்துக்குப் புதியவர் அல்ல.

தமிழகத்துக்கு இந்த கையாழ்மையான பதித் தொண்டர் சேந்துவரும் கையாழ் சாஜாமானிக்கம் அவர்கள் தம்முடைய தூதர்தம்பது கடின்களுடன் பம்பாய் கருக்கு விஜயம் செய்து மே மாதம் சேந்து தேதி பம்பாய் கவர்கள் தார்ப்பிருந்து மேததாய்

தயார்ப்பு. கவி, சாஜாமானிக்கம்

அவர்கள் தலைமையில் மகத்தான சாடக விழாமைத் துவங்குகிறது.

கையாழ் சாஜாமானிக்கம் அவர்கள் தம் சாடகங்களை, பம்பாய்த் தமிழ்த் சங்கத்தின் ஆதரவில் கட்டத்துவார். இந்த சாடகங்கள் பம்பாய்த் தமிழ்த் சங்கத்தின் கட்டட சித்திகை உத்தர்ப்படுகின்றன. கையாழ்மையையே சாக்கமாகக் கொண்டு சேந்து முதலில் தொண்டர்தர்ப்பு வரும் பம்பாய்த் தமிழ்த் சங்கத்தின் இயக்கிய மூலத்திருப் பம்பாய்த் தமிழ்த் மக்கள் ஆதரவு காட்டுவார்களென கம்புகிறோம்.

சக்கரவர்த்தி

66. அசோகவனத்தில் சேத

அந்த வனத்து மதில் கவரின்மேல் நின்றதும் ஹனுமாஸுடைய உன்னத்திலும், சரீர அவயவங்கள் முற்றிதுமே ஒருவித ஆனந்த உணர்ச்சி ஊடுருவிப் பாய்ந்தது. சேத இருக்கும் இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்து விட்டபடியால் தங்கையும் அறிபாமல் இந்த மயிற்ச்சி உற்பவமாயிற்று.

வசந்த காலத்துத் துவக்கத்தில் மலரும் புஷ்பங்கள் எல்லாம் பூத்த மரங்களும் கொடிகளும் மிக சமீபிய மான காட்சி தந்தன. அடர்த்தியாக மரங்கள் இருந்த ஒரு இடத்தைப் பார்த்து அங்கே ஹனுமான் தாவிச் சென்றான். அந்த அதிர்ச்சியினால் எழுப்பப்பட்ட குயில்களும் மயில்களும் மதுரமாகச் சபடித்தன. மான் களும் வேறு மிருகங்களும் நடமாடிக் கொண்டிருந்தன. மரங்களினின்றும் மலர்கள் உதிர்ந்து

ஹனுமாஸுடைய உடல் முழுதும் போர்த்து அவன் உருவம் புஷ்ப மயமாகக் காணப் பட்டது. எந்தவனத்தி லிருந்த பிராணிகள் மலர் மயமான ஹனுமாஸுடைய அழகிய சிறு குரங்கு உருவத்தைப் பார்த்து வசந்த தேவதையே வளத்துக்கு அதிகாரியில் வந்து விட்டது என்று எண்ணின.

அந்தத் தொடர்த்தின் சமணியம் பார் மனத்தையும் கவரத்தக்கதாக இருந்தது. அழகிய வானிகள், தங்கம், வெள்ளி, தக்தம், முத்து, பவழம் இவற்றுல் அவங்கரிக்கப்பட்ட தளங்கள், படிக்கத் தள வரிசைகள், சேய்குன்றுகள், ஆறுகள், பூங்கொடிகள், அருவிகள், அவற்றில் விளைபாடிக் கொண்டிருந்த அழகிய பறவைகள் — இந்தக் காட்சி ஹனுமாஸுடைய உள்வத்தில் ஆனந்தம் உண்டாகிற்று. சில மரங்களைச் சுற்றி அழகிய தங்க மேடைகளும் வெள்ளி மேடைகளும் எட்டப் பட்டிருந்தன. மரங்களில் எட்டித் தொங்கிய சிறு மணிகள்

காற்றால் அசைக்கப்பட்டு மெதுவாகத் தொலித்துக் கொண்டிருந்தன. தங்க மேடையால் அலங்கரிக்கப் பட்டு உயர்ந்த பரவி நின்ற ஒரு மாத்தின் மேல் ஏறி இவை மனதையில் ஹனுமான் உட்கார்ந்தான்.

“உயிரோடிருப்பானானால் சேத கிரீசயம் இந்த அழகிய எந்தவனத்துக்கு வருவான். சமணியத் தனியாக இருந்து திபாவிக்க இந்த சமணியமான இடத்தையே அவன் விரும்புவான். மரங்களும் கொடிகளும் சிறைந்த வனத்தில் நடமாடுவதில் ஜானதிக்கு மிகப் பேரியம் என்று சொன்னார்கள் அல்லவா? காலைச்

சந்திபா காலத்தில் தேவியை உபாசித்துப் பிரார்த்தனை செய்து இங்கே நிச்சயமாக வருவான்.”

இவ்வாறு யோசித்துக் கொண்டும், சுற்றிப் பார்த்துக்

ராஜாஜி

கொண்டும், இவ்வகை மகனாக அந்த மரத்தின் மேல் ஐந்துமாதம் உட்கார்க்கு விழைவார்க்கு. அவ்வகை உட்கார்க்கு பிரகாரித்துக் கொண்டு இருந்த அழகான, சிவமயமான அந்த மரத்தடி மெடையின் பேரில் ஒரு மரணுடன்தீர் இருப்பதைக் கண்டான்.

கொண்டிப் போய்த் துளி தகவெ ஒரு மஞ்சள் வஸ்திரம் உடுத்தி யிருந்த அந்த ஸ்திரியின் முகத்தில் புதுவயம் முடிய உட்கார்க்கோல் அழகும் தக்கமும் கலந்து சிவந்ததைக் கண்டான். அடிக்கடி பெருமூர் செய்து உயர்வாந்தால் வந்திருந்த முதுகால் பாச சந்திரனைப் போல் கண்டும் காணாமலுமாக இருந்தான். அவனை உத்திரியை அரக்கினன் உட்கார்க்கிருந்தாரன். பெருர் தக்கத்தால் பிடிக்கப்பட்ட அந்தப் பெண்ணுருவத்தைக் கண்டதும் இவனை சிறை என்னு ஐந்து மாதம் சிவந்தான்.

தேய்விகை காந்தி விசய முகத்தில் நிரை தயரத்ததைக் கண்டான். கொடிய அரக்கினரைக் குழப்பிட்டு. வெட்டையாடப் பட்டுத் தன் உட்கார்க்கிருந்த பிரித்த போய், பவீது காண பக்கமும் விழித்துத் தங்கும் ஒரு மானிப் போல் காணப்பட்டான். கருத்து கண்ட தலைமயிர் பிளப்படாமல் நோக்கிற்று. தக்கம் எப்போது அறிவாத ஒருத்தி பெருர் தயரத்தில் கிட்டுப் போய் இன்னது செய்யது என்ன தெரிவாமல்

அவர்க்கும்கா கணப் பட்டான். தக்கத்தாலும், உணவின் திபும் இவர்துப் போய் அழகுக்குப் படிந்த ஆடை உடுத்தி சாவுகிளையுக் கெடயில் உட்கார்க்கிருந்தும் இந்த அழகி சிறைவே என்னு ஐந்துமாதம் சிவந்தி யிட்டான்.

ஆபரணக்கன் அணிவ வெண்டிய அழகிய தேவமாக இருந்தது. ஆனால் ஆபரணயின் தி யிருந்தது. மெடல் முடிய சந்திரனைப் போலிருந்தது அவன் முகம். பார்க்கப் பார்க்க அந்தத் தக்க மெடையின்மேல் ஆபரணக்கனின் தி கவியையும் பவமும் சிவயிய முகத்தோடு உட்கார்க்கிருந்த அந்த ஸ்திரியின் தோற்றம் மெய்ப்பாடுகள் எல்லாம் கவனித்து அவனை சிறை எப்பதாக உறுதி கொண்டான்.

நீமெதுக்கா முண்டலம் முழுதும் காணர்க்காகத் தேடப்பட்ட சிறைவைக் கண்டு விட்ட மெழிச்சி பெரிதாயினும், கண்ட உருவத்தின் உடல் போன்ற தயரமானது அந்த மெழிச்சியைக் கரைத்து இவ்வாற்த் செயது விட்டது.

பார்க்கப் பார்க்க ஹனுமான்னுடைய கண்களுக்கு அந்த மீனிலின் தேய் விடத் தோற்றத்தில் அழகும் தேஜஸும் வளர்ந்தன. 'சாமனுடைய பெருங் தங்கத்தில் காணாததை இப்போது கண்டேன். இவன் இழந்த எவனதான் துயரப்பட மாட்டான்? சாமன் தன் உயிரை வைத்திருப்பதே அற்புதம். எத்தகைய தேவி! எத்தகைய புருஷன்!' என்று எண்ணி எண்ணி ஹனுமான்னுடைய உயிரும் அந்தச் சமயம் எழுந்திராத்துக்கு வடக்கேயிருந்த சாமனிடம் சென்றது.

இப்போது சில வானத்தில் சிம்மம் மான சித் சிவதரிசு எரிவில் அழகிய அன்னம் மெதுவாகச் செல்வதைப் போல் கந்திரன் வாயு புந்திரனுக்கு உதவிசெய்வதற்காகவே வந்ததுபோல், உயரக் கெம்பிப் பிரகாசித்தான்.

ஹனுமான் இவ்வளவையின் மறைந்த பார்க்குக் கொண்டும், இன்னது செய்வது என்று யோசித்துக் கொண்டும், கடல் மத்தியில் ஒரு பெருங் காற்றடித்து ஆடி அங்கும் ஒரு பாரம் ஏற்றிய வம்பலிப் போல் வெளிக் கடலில் தந்தளித்துக் கொண்டிருந்த சேதலின் முகத்தை கங்குலப் பார்க்கிறான். சுற்றிக் கவலிருந்த ராஷன்களின் வடிவங்களோர் பார்த்துப் பெருங்க முடியாத கோர அவலங்கள் வடிவங்கள். ஒருத்திக்கு ஓரே கண்; ஒருத்திக்கு ஓரே காது. செருக்குக் காதுகளை கிடையாது. செருக்கு மூக்கு இவ்வீ. செருக்கு மூக்கு கார்த்தவம் போகி சிந்தது. செருக்குத் தலையில் மயிரே கிடையாது. செருக்கோ விபரீதமான ஸ்தூட; செருக்குக் கீழே தொங்கும் பெரிய வயிறு; செருக்கு ஒட்டகப் போன்ற உதடுகள். செவ் கணிகள். செவ் குள்ளமானவர்கள்; செவ் பரிமாரிப் போல் கண்டு உயர்ந்து வளர்க்கத் வர்கள். செருக்குப் பன்றி முகம், செருக்குப் புதி முகம், செருக்கு எருமை முகம், செருக்கு கரி முகம், செருக்கு ஆட்டு முகம். இப்படி இன்னும் பல பயங்கர அவலங்கள் சொரு பங்களாக, குலங்கள் முதலிய ஆபுதங்கள் பிடித்து அரக்கிகள் கூட்ட

மாக இருக்க, அவர்களுக்கு இவ்வியல் தன் சேம் ஒன்றையேயே சகிக்கப் பட்டவனாக, தகையிற் ஆதாவற்றுப் பட்டது மெக்கும் பூங்கோடி போய் ஜாஸ்கி வாயு மூகத்தோடு கடுங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

இப்படித் காட்சி தந்ததோ தேவி கையப் பார்த்து, 'காணுமறி போன வரைக் கண்டு விட்டேனே' என்று ஹனுமான் மெழிச்சி படைத்தான். கடலே, அவன் சிவமையப் பார்த்துத் துக்கப்பட்டான். அவனுக்காக வெகு தூரத்தில் அங்குது துயரப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சாமலக்ஷ்மணர்களை சினைத்தான்; அவர்களைத் திராவித்து கமஸ்கித்தான்.

அச்சமயம் இன்னும் இருள் திரிந்த கங்குல விடியவில்லை. வேத கோஷங்களாலும் இனிய கப்பிரபாத தேவங்களாலும் சாவணன் படுக்கையிலிருந்து எழுப்பப் பட்டான். எழுந்த வுடன் சேதகைய சினைத்துக் கொண்டு அவனை வைத்திருந்த கந்தவனத்துக்குக் கெம்பினான்.

பரிவாரம் குழ அந்தப்புரத்த அந்த வனத்துக்கு வந்தான். காண்டி விசம் திபங்களும், சாமரங்களும், குடையும் பிடித்துச் சென்ற பெண்கள் கூட்டத்துக் கிடையில் தானும் ஆபரணங்கள் பூண்டு பரிசுத்தமான வெள்ளை உத்தரபம் ஒன்று தரித்துக் கண்டினக் கவரும் இரண்டாவது மண்மதிரைப் போல் சாவணன் வந்தான். வாயி ண்கண்ட வந்த பரிவாரத்தின் கோஷமும், கூட்டமாக வந்த பெண்களின் பாததாபுர ஒலையும் மாருதியின் காடில் விழந்தன.

கொஞ்ச நேரத்தில் ராஷா மன்னன் வருவதைக் கண்டான். கடலே ஹனுமான் அடக்கி இவர்களுக்குள்ளே முண்டி விட கங்குல மறைந்தகொண்டான். சாவணன் சேதலிருக்குமிடம் வந்தான். சாவணனுடைய பலமும் பராக்ஷிமமும் விரியும் தேஜஸும் அற்புத காட்சிவாக இருந்தன. அவன் வருவதைக் கண்டவுடனே சேதலின் தேகம் கருங்கிப் போய் விட்டது. பெருங் காற்றில் வரையுமரம் கடுக்கு வதுபோல் கடுங்கினான்.

பொழுது இருந்தது:—சென்ற இடத்தில் வெளி வந்த கையவந்தித் திமுகன் 67-வது பக்கம் வந்த பத்தியில் 'வந்து வன்' என்பதை 'இடது வன்' என்று நினைத்தி கொண் வெண்டும்.

செதையின் நிலையைக் கொஞ்சம் சித்
தித்து நம் மனக்கண் மூன் வரச் செய்து
கொண்டு இந்தப் புண்ணிய கதைகளைப்
படிக்கவும் கேட்கவும் வேண்டும்.
என்றால் போன்றவை எழுதி விளக்
கும்படியான விஷயமல்ல. ஒரு சாதா
ரண அனுபவப் பெண் முகட்டுக் காமு
கன் ஒருவனுடைய வசம் தூதிர்தல்.
வசத்தால் சித்திப்போனானால் படும்
துயரத்தைச் சொல்லி முடியாது.
சாமசுந்திரனைப் போன்ற ஒரு சாது
ருமாரனைப் புருஷனுப் பெற்ற சேத
யின் நிலைமையைச் சொல்லித் திருமரீ
நம்முடைய உள்ளத்தைச் சுத்தமாக்கி
ஆண்டவனைத் தியானித்துப் படித்தால்
தான் முனிவர் எழுதி யிருக்கும் உப
மானங்களின் பொருள் விளங்கும்.
அவற்றை நான் இந்தப் பேசும் தரீ
ழில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய
அவசியமில்லை; பவது யிராது.

ஆயினும் முனிவர் சொல்லி யிருப்ப
தைக் கொஞ்சம் எடுத்து உரைக்
கிறேன். வால்மீகி முனிவருடைய
உயலும் கடைசிய இந்தே காணலாம்.

வாதொரு ஆபரணமயின்றி மண்
னும் தூசியமே ஆபரணமாக அணிந்து
விளங்கிய சேதயினிடம் சாவணன்
வந்தான். அவனை உள்ளத்தார் சம்
மதத்தோடு, அடைபலாம் என்பிற
ஆகாசைய சாவணன் விட்டு விட்
திலலை. வெட்டி விழுத்து மடக்கும்
அழகிய மரம்போல் காணப்பட்டான்
சேத. அவனுடைய முகப் போவியு,
சேது படிந்த தாமரை போல் விளங்கி
யும் விளங்காமலும் இருந்தது. சாவ
ணன் வந்தான் என்பதை உணர்ந்த
தும், அந்தக் கணம் சேதயின் உள்ளம்
இருந்த இடம் விட்டு சாமனிடம்
சென்றுவிட்டது. மிகவேகமாகச் செல்
தும் குதிசைகள் பூட்டிய சதம்போல்
அவனுடைய சித்தம் சாமனிடம் அவனை
இழுத்துச் சென்று விட்டது. மந்திரச்
தால் கட்டப்பட்ட காகப் பாம்பைப்
போல் அணுந்தான். நல்ல சேர்த்தி ஒரு
பொய்யான அபவரத்தத்தில் சித்தி அலை
வதுபோல் இருந்தது அவன் சினை.
வேதம் நன்றாக ஒதியவன் மந்திரத்தை
மறந்து விட்டாற் போலும், அழிந்து
போன புகழைப் போலும், கிர்வாகம்
செய்ய வேண்டிய பதவியி விருப்பவ
னுடைய ஆர்வையை வாரும் மதிக்கா
மற் போன நிலையைப் போலவும், வர

சாவ பக்கமும் தீப்பிடித்து எரியும்
நிலை போலவும், வீரர்களை இழந்த
சேனைகளைப் போலவும், தூலம் வற்றிய
நதியைப் போலவும், அகத்தப்படுத்தப்
பட்ட ஓம் குண்டத்தைப் போலவும்,
வானியால் அழிக்கப்பட்ட அழகிய
தாமரைக் குளம் போலவும், பிடுங்கி
எறிப்பட்ட புஷ்பக் கொடியைப்
போலவும், காட்டில் உட்கத்தைக்
காத்த ஆண் வானியினின்று வெறு
படுத்திப் பிடித்துக் கட்டி விடப்பட்ட
பெண் வானியைப் போலவும், உப
வாசத்தாலும் துக்கத்தாலும் பலத்
தாலும் வாடி வதங்கி நடுங்கிக்கொண்
டிருந்தான் தூண்கி. தன்னைக் காப்பவரீ
கள் பக்கத்தில் இல்லையே, இன்னும்
வந்து சேரவில்லையே என்று மனத்தில்
எண்ணி எண்ணி வாடிய முகமும்
மெலிந்து போன தேகமூடாக தேய்வத்
தைத் தியானித்துக் கொண்டிருந்தான்.

இந்த நிலையி விருந்தவனை வந்து
அணுகிப் பேச ஆரம்பித்தான் சாவ
ணன். மரத்தின் மேலே மறைந்து உட்
காசுத்து நமனுமான் பார்த்துக் கொண்
டிருந்தான்.

பாங்க் ஆப் மதுரை லிமிடெட்

கந்தாரம்: 1863

தலைமை ஆரம்ப: மதுரை

கிளைகள்:

புதுச்சேரி, கோயம்புத்தூர், சேலம்

★

சேலத்தில் பாங்க் கணக்குகள்

சேலத்தில் பாங்க் கணக்குகள் ரூ. 5ம்
அதற்கு மேலாக வயத்துக் கொள்ளலாம்.
வருஷத்துக்கு 3% வட்டி கொடுக்கப்படு
கிறது. பாங்கிசிறுத்து கொடுக்கப்
படும சேல்குடன் ஸ்வம் பணம் நிரும்பப்
பெறலாம். வரத்திற்கு அதிக பட்சம்
ரூ. 1000/- பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பி. எஸ். விஸ்வநாதன்
சேலத்திலே

[illegible]

சுவாமி தங்களுடைய செந்த
 புத்திர சேதியாயே வந்தான்
 யிறுமனுடைய பிள்ளை சேதத்
 தி சேதநிவாரணம் என்ற
 விருப்பமுடையது. இதை
 மனம் ஒத்தான் உன்
 பிள்ளை? விருமன் சில
 வருஷத்திற்குமுன் பார்ப்பு
 போய், அப்போது வந்திருக்கி,
 தந்தை யவருக்கும் தீவர
 தாது உதவிகள் வழங்கிய
 போனார்கள். அப்போது
 உயித்த பெண்புள்ளை
 உருமனுடன் ஒருவருடைய
 பெண்தம்பலிப் பத்திரம்
 குத்துமேல் இருக்க உதா
 வந்தோமாய் தீவரமாய்
 தீவரமே தான் பட்டா.

[illegible]

இந்த மன உரையில்
உள்புறமாக, மன உரையை
உள்புறமாகப் பேசுகிற
வாழ்க்கை ஆகியவை மட்டுமே
பற்றி ஆசிரியரிடையே
உள்ள கோடுகளில், நான்
எழுதி உயிர் எழுத்து
பெற்றுக் கொடுத்தேன். மேலும்
உள்ளே உடல் உறுப்புகள்
உள்ளே நான் தயாராக
ஆகிய பேசுகிறேன், உள்
உள், நெருக்கம் - இது
உள்ளே எழுதிப் கொடுத்தேன்.
1947 ஆம் ஆண்டு
உள் உள் உள் உள், உள்
புறமாக உள் உள் உள்

தற்போது சங்கரகடவுள், மதுரைக்கு
ஏதோ 4 குதிரைகள்
மீது வரவேண்டிய தேர்தொண்டை
அங்குமே இத்தர வந்திருக்கிறார். குதிரை
மேய்ப்பாடுகள் போன்ற மாதிரி போடு
வாள் இத்தர வந்திருக்கிறார். அதன் "வி"

தில் பிரதமராகத்” - ஸ்காட்லாந்து இரண்டாம் வயதில் வந்தார்” என்ற புதிதான செய்தி தான் செய்திக் கொடுக்கிறது. கூறு கட்டி, பதிலில் வந்திருக்கிறார், இரண்டாம் வயதில் வந்தார் என்ற செய்திக்கு உறுதி தரவில்லை.

இந்த மீதி இரண்டு பகுதிகளில்
இந்திய அரசு குறைந்தது
பேராயத்தின் அமைதி
தான் மோழியில் இரண்டு
அமைதிக்கான உட்பகுதி; அதனால்
இருபதுக்கு இருபது.
உட்பகுதி குறைந்தது இந்த
உட்பகுதியில் இந்தியப்
பகுதியில் மோழியில் இருபது.
அதனால் அது எவ்வளவு
வந்தது உட்பகுதி வந்தது
மேலும் மேலதிகமாக இந்த
இந்திய தலை மத்திய
அதனால் தற்போது இருபது. அது
மேலும்? அல்லது அல்லது
மேலும் அல்லது மேலும்
மேலும், அல்லது எவ்வளவு
மேலும் மேலதிகமாக இந்த

[illegible][illegible]

பெரும் பொது டாக்டர் 1970 கல் லாகப் போய் விட்டதை, மகன் தயவுசெய்து உணர்வுகளைத் தீர்த்து கொண்டு விட்டால், போன்காலத்துக்குள் வந்திருந்தால் சரிப்படுகிற, சாத்தியம் 1970 புதிதாய், இது உலகம் போட்டிருக்கிறது.

என்பவரை இருக்கும் சிலர் சொந்தக்காரர் முறையுணர்ச்சிக்குள். ஆபீஸ் களில் வேலை செய்யும் குமார்க்கு புத்திரசேத்தையவரையும், மகன்சாட்சிக்கு விசேஷமீதரையும் உட்கு சொண்டார் எழுபதாம் லுதரில் அவரை வேலியே அனுப்பித் தவையல் வழி விட்டுத் தான் வேறு வகையில் பரக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்.

இதனால் எவ்வளவு துன்புறது ஒருவர் திட்ட முடியாத பிரிவினை மாயப்பாக்கமதான் லாசீ கிறது. இந்த உணர்ச்சி, வேலையா விட்டுக்கு விடு பரவி வருகிறது. எவ்வளவுத் தெக்கவையு இரு விட்டும் படிப்பும் காலிக வரையும் சிலர் வருகிறதோ அவ்வளவுத் தெக்கவையு அந்த விட்டும் பிரிவினை மாயப்பாக்கம் பிரைபெயல் தலை வித்தாடுகிறது. கூட்டிதிக் சொது மகிசன் உட்ப்படுகிறார்கள். சொது தயர் உதுகிறது. லுத்பு சிவத்திற்கு பரப்பட்டு உதுபு பவறுக்கு மதிப்பிற்கு உது. அதுதல் விட்டும் சொம்பி உட்காத்திருக்கும் சிலர்காவதா குக்கு மதிப்பும் மகிசாதபுலுண்டு. இப்படி லுத்பு எதத் தெக்கவைய் அதும் மதிப்பு அந்தத் வகுதோமோ, அந்த மாதிரியே இதுதரைய மகிசன் மதிப்பாகித் சொப்பிவன் லும் என்று லுதவத பைதமய. அம் லுதவதி சிவ்வயம் சொக்கிதான் கூட்டபயி. இன் உத்பத்தி சொப்பவளிடமே உத்பத்தித் தான் வருகின் இருக்க வேண்டும். டாக்ஸி மோட்டார், சிப்பாயமாக டாக்ஸி குதவகுக்கு கூட்டமயமாக வேண்டியததான்; எத்தியி பாகிக்கு கூட்டமயமாக வேண்டியததான். சிலம், உதுபவறுக்கே உசிபது. இதுதான் புதுபுகி சொக்கை, இன் உதுப்பாசனியர் பயினை உதுமக்காத வேடுருவன் அதுபவிக்கே லுத்பாத. இன் சிவத்ததபயி சொத்ததபயி உதுமக்காத எவறும் தன் சொத்த உது தமயமாக வேண்ன லுத்பாத.

தலைவர்கள் என்னும் அட்டிதடபர்க்கு லுத்புச் சொத்தும் அது மாகுததாக மகிசன் ததவன் உத்பத்திபுததா விடுப்பவிக்கினை. அதிதரம் இன் புதுபுகிவிடமோ, ராதுப தலைவகிரமே மட்டும் இரது, டாக்டர் அட்டி யித் எவ்வாருக்கும் சம பங்குக்கும். ஒருவகில் மட்டும், லுத்பத்தி மட்டும் அதிதரம் அபி பிரமமாக இருப்பது எத்பது உத்காத வகி

யல். சிவத்திற்கு உதுமக்கும் தகவலும், சொழித் சொகவளிக் வேலை சொப்பித் தகவலும் தமக்குத் தகை எந்து லுத்பு இருப்பதாதத் தெரிக்கு வேண்டு விட்டன. அத்தத் தகை, அதாவது சொழிவாய்க்கல் உத்கிரிசம் சொருகிறார்கள், எதற்கு! தகைத் சொழிவாயும் திறமமயபயும் விதிபடுத்தி லுத்போதத்தான்.

வேலை என்னும் எவ்வளவு வேலைதான்! லுதிர வேலை எத்பததையும், உட்க உதுமத்தத் சொப்பும் வேலை எத்பததையும் உதுபபடும் பாகு பாகு லுதிரிது விடும். லுதிர வேண்டும். அது மட்டும்தான். எதற்குதான், சொக்கிபவான உது வுக்காக எத்பது எவ்வாசிடலும் பரவி சிவ வேண்டும். திவாய், சத்தியம், சொதம— எத்பதவை உத்கிபாசினிவிட்டமோ, சொபிவி விட்டமோ, சிவிரிவிட்டமோ மட்டும் இருக்க வேண்டிய பங்குபாக் அகில. இவை லுதிரவாகு வரும் அதுபுகுக்க வேண்டிய பங்குபாளாரும்.

இதுதான் இதுதரைய புது புகத்திற்கு சகவ ததம். பாததாய்க்கல் இதுத லுத்குத் சொவி சகவிக் வேண்டும். ராஜபவாத்திற்கு வரும் பாததாய்க்கல் சொகமே, இவர்க்கும் லுத்கி கிப் சொப்ப புதுபுக தாய்க்குக்கு வரி விட வேண்டும். எவ்வளவுதையும் லுத்பாகி பிரதா ததாய்க் சொது சொண்டுகுக்கல் உட்காது. பாததாய்க்கல் தகைத் இதுதாய்க்கல் பிக அதுபுததான வகிபக்கல் சொத்திருக்கிறார்கள். அவ்வகினை அகட்டியப் படுத்திவிட லுத்பாத எத்பபுததாயும் எவ்வளவுதான் உதுரவேண்டும். அவர்கல் சொட்ட அதுதிவாத்திற்கு பிரததான் லுத்போத லுத்பயி.

பித்திபுகு அதுக்கத்தாத விட்டபுகத்த தாத தகத்த, மாயா, சித்தபயா லுதிரியேரு துடய மெதததயப் பயன்படுத்தித் சொக் வேய் அவர்க்குக்கு லுத்ப உதுமாரித்த வுத்கக்கலிசத் சொத்தடுமோம். மகிசுலு விடுக்கும் சத்திசயப் பயன்படுத்தித் சொத்தி ததக வதுதமயை அகற்றுமோம். லுத லுத்புத்க்கலிசத் அதிவை விதிவாசலும், லுத இதுதமத் துபுதய அபிவாசலும் சொண்டு, லுத்புலுக் பிக உதுத்திதயம் துரத்திது லுத்க் கூட்டிபக்கல் அகட்டித் விடவாய். அப்போது லுத சொத்திற்கு லுதக் விசியே வேறு பிரமமாக மாறி லுத்கிசம். அப்பொருது ததன் லுத பெருகித்ததக்கும், மகிசாததக் கும் உகித பாததமாக வு லுது விசக்கும்!

பம்பாயில் திருமணம்

பம்பாயில் ஸ்ரீ சி. ஏ. கிருஷ்ணசாமிபர் அவர்களின் குமாரி சௌ. விசா வாக்ஷிக்கும், ஸ்ரீ எம். எஸ். துரை அவர்களின் குமாரி சிரஞ்சிவி ராமகிருஷ்ணாக்கும் சௌந்த 20-8-55ல் பம்பாயில் திருமணம் வெகு சிறப்பாக உட்கத்தேறிபது.

காழிக் மணமக்கள்!

S.S.L.C's!

PASS
INTER Arts/Commerce
PRIVATELY
IN ONE YEAR

For Particulars and Planned
Coaching Contact:

**GROVER'S
CORRESPONDENCE COLLEGE**

(Registered)

ESTD. 1940

25/L, CONNAUGHT CIRCUS
P. B. 372, NEW DELHI

ஜி.ஜி

மஸ்க

பெருங்காயம்

தென்மீன்தியர்
கனின் குகிகு
ஏற்றவாறு
கிச்செய்யக்கூட
தயாரிக்கப்
பட்டது

கோயால்து கங்ககம் பென்
218. ஸாம்புல் குரு, பம்பாய் 3.

டி.எஸ்.ஆர்

சத்தனாதி + அனாக்கிரை
விதைத் தைமங்கல்
கூத்தல் பாதுகாப்பு,
குளிர்ச்சி, நறுமணம்
இயந்திர அளிக்கிறது

டி.எஸ்.ஆர் - கோ, தும்பகோணம்.

கோயால்து கங்ககம் பென்: 218. ஸாம்புல் குரு, பம்பாய் 3. கோயால்து கங்ககம் பென்: 218. ஸாம்புல் குரு, பம்பாய் 3. கோயால்து கங்ககம் பென்: 218. ஸாம்புல் குரு, பம்பாய் 3.

16. அழகர் கோயில்

மீதலாபா ஊரின் அருகே உள்வ மலைக்குள் ஓன்ற சிறு மலை; மத்தென்ற பெரு மலை. சிறு மலையிலே கலைபாச பழம் உண்டு; பெரு மலையிலே பதமம் அருள் உண்டு.

இராமையே அழகர் மலை என்றும், சோலைமலை என்றும் பெயர் பெற்றுள்ளது அப்பெருமலை. அம்மலையில் ஒம்பலா ஓளித்து மெய்க்கொல் பாலும் அழகிய கதிரைச் செம்பாது என்று பழந் தமிழ்க்கிணியம் போற்றுகின்றது. அந்த ஆறு "பழமுநிர் சோலை"யின் வழியே சென்ற அருவியாக விழ்ந்த அழகினைக் கண்டு அமைதிபெற்ற கற்றமிழன் புலவர்களில் ஒருவர் கக்கிரர். அவர் பாடிய திருமுரு காற்றுப் பகடையில்

“இவ்வென இழந்தும் அருவிப்
பழமுநிர் சோலை கங்கிழவோனே”
(தேவிராகம்—உரையகம்; குருகம்)

என்று செம்பாற்றின் அருவியை ஒரு சேற்றோல் ஒவியமாக எழுதிக் காட்டினார். ஆற்றின் கல்வருவிக்கு கீழான சோல் அருவி இப் பரட்டைடப் படிப்போர் சேவிகளில் வந்து பாய்கின்றது. துரைத்தாது நான்கு இடங்களில் வந்து அமைத்து கல்வ தமிழ்க்கிணியம் காட்டுகின்றார் கக்கிரர்.

திருமுருகாற்றுப் பகடையிலே பாடப் பெற்றுள்ள பழமுநிர் சோலை, முருகப் பெருமானுக்கு உரிய பகடை வீடுகளில்

ஓன்ற. அதன் பெருமையைத் திருப் புலகும் பாடினது.

“பகடையெழி தூக் கான
குழியை தூ திர்
பழமுநிர் சோலை மேவு பெருமாவே”

என்பது திருப்புகழ் பாடிய அருணகிரி நாதரின் திருவாக்கு.

“பழமுநிர் சோலைமலை” என்ற சொடும் பெயர் காளகடையில் சோலைமலை எனக் குறுகிற்று. வல்லரசுரையிய குரன் குளத்தின் மேன்று ஒழித்து வாகை மாலை குடிய முருகன் சோலைமலையில் நின்று அடியாரிக்கு அருள் புரியும் செம்மையை கீழ்க்குறிக்கிற குளிக்ந்தார் அருண கிரிவர்.

“தூர் தூக் மேன்று
கானையெழி மேன்று
சோலைமலை தீய பெருமாவே”

என்று அவர் திருப்புகழ் பாடி குட்டினார். எனவே, பழமுநிர் சோலை என்னும் பழம் பெயருடைய முருகனது பகடை வீட்டே இப்பொழுது சோலைமலை என்று வழங்கு கின்றது என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆகையினால் “இருங்குன்றம்” என்ற பெயருடையதாய் இருந்தது இம்மலை. இருங்குன்றம் என்ற சொல்லுக்குப் பெரு மலை என்பது பொருள். முன்னுள்ள இருங்குன்றம் முதலிய எட்டு மலைகளில் கடைநிலைவாகக் தலைசாலை வகைத்து காழ்க்கிணியம் என்பது அங்குள்ள கல்

யினிசே

வேளாசிரியர்: என்.டி. சேதுப்பிள்ளை

வெகுத்துக்கொள்ளும் நேவாரத் திருப் பாகைகளையும் தெளிவாகத் தெரிவித் தது. அந்த எதிர் எந்த பெயருடையவர் அந்தையை முனிவர்களும் தருவர், எதிர் எதிர்ப்பு என்ன முனிவர்களிடம் சிறப்புப் பெயராக அங்குமிக்க வழங்கிற்று. சில எதிர்எதிர் பெயர் திருவாரங்குமாரத் நேவாரத்தினே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

“எனக் தந்தியும் புட்ப தந்தியும்
பயன தந்தியும் குணமாய்
கருக தந்தியும் துண தந்தியும்
தயன தந்தியும் மொழி மொழி
அனக் தந்தியும் எது மொழித்த
அவனே தனம் புரிவோர் எது
கொடுக்கு எதிர்வெக அனக்க
தருகொளல் அனக் தந்தியே”

என்ற பாடல்தொடரிலே பயன எதிர் என்னும் பெயரும் காணப்படுகின்றது. ஏதக் குணமாய் எழுந்தது ஆகாசத்தொடரிலே முனிவோ கொங்கு எட்டிக் காழ்த்த என்ன முனிவர் தருவர் பயனத்தி என்ற பெயர் பெற்றிருந்தார். அனக்க எந்த பெயர் எனும் இப்பத்தியவர் அனகே. நேவாரத் திக் பயனத்தி என்ற குறிக்கப்பட்டுள்ள பெயர் தீவரவத்திக் பயனத்தி என மருவிப்பதோ என்பது ஆராய்ந்த குறிப்பதாலும்.

இருக்குகந்திக் என்ன முனிவர்க்கு வழித்த தனம் புரித்த இடம் இப்போது ‘பஞ்ச பாண்டவர் படுக்கை’ என்ற பொது மக்களாக அழைக்கப்படுகின்றது. அதற்குச் சென்று காண்பதற்குச் செல்லும்

யான பாகை தீக்கி. காடு மூட யான கந்தனிக் இடையே வட்டி. வழுக்குப் பாகைகளிக் பீது தழித்தது. இருக்கு வழிவகைக் கட்டித் தங்கின மெய்கை செஞ்சுக் அருமையான குணம் போகாதாக் காணாமல். செஞ்சு காண்பது ஆகாசத்தொடரிலே சிறுதினம், சளி புத்த தெளித்த கைவிக் அருகே அகமகிதனம் குணம், தருமம் புட்ப இருத்த தனம் புரிவார்த்து எந்த இடையாவே நேரத்தொடர் தது. அக் குணவிக் உக்போ படுக்கை போக பன பாகைகள் அகமகிதருத்தனாக் அபத்தனம் பஞ்சபாண்டவர் படுக்கை எந்து வருகின்றனர் போதுமக்கள்.

எருகிறம் உடைய கண்ணனும் வெகவத்தித் காண்பது பாகைம னும் இருக்குகந்திக் தருக்போ கட்டிப் பனித்தனர் எந்து பரி பாடக் கூடும். எக்க காணம் எந்து கொணப்படுகின்ற பழக் காணத் திக் வெகவிக் குறித்தியாவே பாகைமகித் தகித்தொடு வழிப்பட்ட செந்தி சிவப்பதி காரம் முதலிய துக்கவிக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

“காண்கை வெகி காணியோக வெகிதெக்
தகவெக் நேகவோக வெகிதெக்”

(காண்கை—காண்கைமகைய என்னு. காண்கை—காண்கைமகைய பாகைம)

காண்கிப்பும் பட்டினத்தொடரிலே கட்டிப் பனித்த தன எந்து சிவப்பதிசாரம் பாடித்தது. இருக்குகந்தம் எந்து மகவிலும் அருமம் வழி வெகவையும் காண்த கீதத் கட்டி கட்டிவெக விவத்தி பாடினார் இளம்பெரு வழுதி.

“காண்கை கட்டும் காண்கை போகவுக்
புக்கிவ் போக்துக் போக்துக் போகவுக்
காண்கை வெக வெக கருகிக் ஒடு
நேக்திக் வெக்திக்
காண்கை தந்திக் ஒடுக வெக்திக்”

என்பது அனக் பாடிய பரிபாட்டு. ஆதி னும் காணப் போக்கிக் பாகைமக் வழி பாடு அருகின்றது. காண்கை வழிபாடு பெரு கின்றது. சிவப்பதிசாரமே இதற்குக் காண்தது.

கட்டவெக்டெ மகவைய “நேகவோக குகந்தம்” எந்து கட்டதக் போக்து இருக் குகந்தத்தத் “திருமாய் குகந்தம்” எந்து சிவப்பதிசாரம் குறிக்கின்றது. திருமாய் வெக்டெ மகவிக் கட்டிப் பனித்தக் போகவெக இருக்குகந்தத்திலும் கீதத் திருக்கோவத்திக் கீதாக்கும் தகவையாவ படுகின்றார் இளங்கோவகுகை. பயர்

கருதாத வழியிலும் அடியாத பீதமீத துன்பத்தை ஒழிக்கும் திருமாவிக் கருடக் கொடியும் திருவடியும் அழகாக எழுந்திச் சாட்டப்படுகின்றன.

"நற்றம நனைவது மனநகர நீங்கும் போத்கு மனத்தாக உகம்பு போத்புறிக் உகம்பு போத்புறியி் ஆயிற் நற்றமப் புருவம் நீங்கோடி புனை நீடு நோக்கும் நோக்புறியிற் அகம் புனை மனத்தானினை ஒத்த துயர் செடுக்கு"

என்பது சிவப்பதிகாரம். இங்ஙனம் வேகி எடம் ஆகிய திருப்பதி மலைக்கும் இருந் துன்றம் ஆகிய சோலைமலைக்கும் செருக் கிய ஒத்தமை இருந்தனாக் தெளி திருப் பதி என்ற பெயரும் சோலைமலைக்கு வழங்கி வருகின்றது.

சோலைமலையிற் கின்ற அருள் புரீயும் திருமாவிக் அடியினிற் தொழுது அடைத் தெம் புருத்த அடியார் பன்.

"கோட்ட எழுத்துச் சடைவாரி வழியாக் கோதறவத்த ஷ்டம் அத்தையாரம் போது உகிபாதம் கதாநீயென் மடைமதும் துன்கோனே தெக்கோனே மனக் கரகே அண்டம் அத்தும் பிரானே இகிறே உம் அடைக்கோனே"

என்று அழகர் அத்தாதி பாடுகின்றது.

"சோலைமலையு ஆளும் அரகோ! தனம மாநி அணித்த திருமாவோ! புலன் னுத்தம் போதி கெக்கி, தெரி மயங்கி அறிய அழித்த அமைதும் போது உம் திருவடியைத் தஞ்சம் அடைபும் வகை அதிவேன். ஆதலாக், காவன் வரு லுக்கோ உம் பஞ்சடைபுலுக்கோ அடி யோன் உம் திருவடியிற் அடைக்கோன் புலத்தோன்" என்று மனமுருகித் தொழு கின்றார் திருமாவடியார்.

படித்துப்பாருங்கள்

சுந்தரங்குத் திட்டத்தம்

சென்னைபின் ராஜன்

இந்திராங்குத் திட்டத்திற் சென்னை ராஜ பதிகம் என்ன என்ன வேலைச் சடைபெற்ற வருகின்றன. எவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கித் திருக்கின்றன என்ற விவரங்கள் ஒன்றோடு வரும் தெரிந்த சென்னை வேண்டாமா! அதற் காகச் சென்னை அரசாங்கம் சென்னை இலாச "சுந்தரங்குத் திட்டத்திற் சென்னைபின் ராஜன்" என்ற அருமையான புத்தகத்தை வெளியிட முருக்கின்றார்.

இதில் நீர்ப்பாசனம், மீகாவா வத்தி, விவ சாயம், காய்க்கடை அபிவிருத்தி, மீன் இலாச, காடுகள், காத்தொழிக்கும், பாக் பண்ணை, உட்டுறவு, காவராயம், வயத்தியம், கைவி, தாழ்வுரை வேய்க்கை, சிரம அபிவிருத்தி முதலிய துறைகளில் வகு சென்னை ராஜன் சென்னைக்குள் அபாயமான ராஜினியை விவரித் திருக்கின்றார். இத்தகையத் திட்டத்திற் சென்னை ராஜனின் ராஜினியைப் புனை விவரங்களுடன், இவ்விதம் வகை குறையும் தயாரித்திருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும்.

Research in Improved Agriculture

நுமது ராஜ்யத்திற் உகம் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள் பத்திய விவரங் களும், செக், சோளம், கம்பு, கரவு, பருத்தி, கரும்பு, தென்னை, தக்காளி, காயறு, பயிர், அக்குளி முதலிய வகைப் பயிர்களைச் சென் னை மீதலும், அமைவதுக்கு என்னென்ன வேலைகள் வரலாம், அப்படி வந்தாக் கணக் கை எப்படித் தடுப்பது என்ற விவரங்களையும், ஆராய்ச்சிப்படனும், அரசாங்கம் பக்கவாட்ட னுமின்றித் துறைமுகம் வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

Little Welfare in Madras State

கோக்கடைவாரி அபிவிருத்திக்காகச் சென்னை சென்ற வரும் விவசாய ஆராய்ச்சி விவரங்களையும், சென்னை ராஜனின் வகை கடைப் பண்ணைக் இருக்கும் இடங்களையும், அவைகள் சென்ற வரும் ராஜினியையும் விவர மாக இந்த வெளியிட்டாக் கண முடிந்தது.

சென்னை ராஜ்யத்திற்

விவசாயமும் மீன்பிடிப்பும்

விவசாய, மீன் துறை வளர்ச்சிக்காகச் சென்னை ராஜன் தயாரித்திருக்கும் திட்டம் கை விசுக்கும் விவரமான குறிப்புக்களுடன் வடிவ தெரிந்த வெளியே.

ஒன்றோடு சிரமத்திதும் மாநிலப் பண்ணை கள் ஏற்படுத்தி, அப் பண்ணைகளில் கிடுக்கி லினை டுளம் விவசாயிகளுக்குத் தயைக் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் சென்னைப்பாத விவர மாக குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

உட்க, உகவாட்டு நீரின்களில் கடைக்கும் மீன் செல்வத்தை எப்படிப் பயன்படுத்த மீன் இலாசை டுளம் து வருகின்றன என்ற தன் மான குறிப்புகளும், மீன் பிடிக்கும் தொழி வளர்ச்சிக்குச் சென்னை சென்ற வரும் வகை களும், சிரமத்திற் மீன் வளர்ச்சித் திட்டத் திட்டம் மாநில மீன் பண்ணை அமைத்த அமைத் செவ்வகங்கள் திட்டக் குறிப்புகளும் விவரம் பக்கவாட்டம் திவந்தின்றன.

இத்த வகை வெளியீடுகளையும் சென்னை ராஜன் சென்ற இலாச வெளியிட்டிருத் திதது. ஒன்றோடு வெளியிட்டாக் விவரம் அரு இலாசுதான். இத்த அருமையான வெளியீடுகளை வளர்ச்சிப் போது மக்கள் பயன் பெறுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டைன்

[பிரீக்ஸ்டனில் துன்சுட்டரோடு இருந்த ஒருவர் எழுதினது]

விஞ்ஞான உலகத்தில், அல்பர்ட் போலுது உத்தம மேதாவிகள் அவதரித்து வருகிறார்கள். விஞ்ஞானிகள் பல விஷயங்களைக் கண்டு பிடித்தாலும், அவைகளின் உட்பொருளை உணராமல், அவ்வப்போலுது அவதிப்படுவது வழக்கம். அச்சமயத்தில் ஓர் உத்தம விஞ்ஞானி அவதரித்து அவைகளின் உட்பொருளை எடுத்துக் கூறி வந்திருக்கிறார். நீயூடன், பெர்னர், ஆர்வியிஜிபர், அலீஸ்தாநல் முதலியவர்கள் இத்தகைய மேதாவிகள். இந்தக் கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர் ஐன்ஸ்டைன். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், விஞ்ஞானிகள் மேற்கூறிய

ஐன்ஸ்டைன்

வாழ்க்கை கோரியவை என்று சொன்னதும், அது போலவே, எங்கு இப் பிரபஞ்சம் அளவிடும் என்று சொன்னாலும்,

அவதரி வலி பட்டுத் திரைநிக் கொண்டு இருந்தபோது ஐன்ஸ்டைன் அவதரித்தது, 1805-ல் ஒரு புது சிபநிசைவ ஸ்தாபித்ததும் பல விஷயங்களை ஒன்று கூட்டி விட்டிருந்தார். உடனில் எடுவிய் இருப்பவனுக்கு, கட

‘சிபெட்டியிடி’ என்றும் சிபநிசைவக் கொண்டு, ஐன்ஸ்டைன் பிரபஞ்சத்துக்குக் கரை கட்டினார். இவரை ‘உலகமளந்த பெருமான்’ என்று கூறுவது தவறாகாது.

காலப் போக்கில் கடைபெற்று வந்த சிபநிசைவக் அவருக்கு மிகவும் வருத்தத்தைக் கொடுத்தன. நவிரோஷியாவில் அணுருண்டுப் பிரபோகம் செய்தது, அவருக்கு மிகுந்த வருத்தத்தைக் கொடுத்தது, புத்தம் முடிவான பிறதும் அணு ருண்டு உற்பத்தி செய்யப் படுவதைக் கண்டு மிகவும் கவலைப் பட்டார். மனதவநற் குச் சில மாதங்களுக்கு முன்பு ‘என்த விஞ்ஞானியாய் இருப்பதைக் காட்டிலும், என் வாழ்க்கையைத் தீர்மானிப்போ, கொவ்வதுவோ எழித்திருந்தேனானால் என்ரு மிருத்திருக்கும்’ என்று மிகுந்த துக்கத்துடன் கூறினார். இவரை ஒரு சிபிபாகவே காம் பாவிக்க வேண்டும்.

ஜெர்மனியில் பிறந்த, அங்கு ஐம்பது வருஷ காலம் வாழ்ந்த, பிறகு, இவர் யூதர் குலத்தவரானபடியால், ஹிட்லரின் ஜெர்மனியில் இடமில்லாமல், அமெரிக்காவில் சான் யுரூதார். இருபத்திரண்டு வருஷ காலம், அமெரிக்காவில் பிரின்ஸ்டன் என்றும் கரைத்தில், தானுண்டு, தன் ஆராய்ச்சியுண்டு என்று வாகைப் பிள்ளைநிரமத்தில் வாழ்ந்தது, 78ம் வயதில் காலமானார்.

அவருடைய விஞ்ஞானத் தேர்ச்சியைப் பற்றியும், சங்கீதப் பவீநியைப் பற்றியும், குழங்கை போன்ற குணங்களைப் பற்றியும் ஒரு புத்தகமே எழுதலாம்.

கணித உலகிலே

திருக்கண்ணபுரம் விஜயநாகரவன், ஏப்ரல் மாதம் இருபதாம் தேதி காலமானார். வயது ஐம்பத்திரண்டு. என்த தூலில் பெரும் சிபுனார் ஒருவரைப் பாரத நாடு இழந்தது. அதுனுடன் தமிழ் அபிமானி ஒருவரைத் தமிழ்நாடு இழந்த இரட்டிப்பு’ கஷ்டம் அடைந்தது.

சென்னை பிரசிடென்சி கலாசாலாவில் மாணவராய் இருந்த, பரிணை தெருமவே, ஆய்வில் வாட்டுக்குச் சென்ற, ஆகல் போர்டியல் பேராசிரியர் துடிபுலகன் கணித தூல் ஆராய்ச்சியில் எடுபட்டு, என்த சாஸ்திரத்தில் ஒரு ஓக்கிய பகுதியில் புலம் பெற்றார். பிறகு இக்லியாவில் அண்ணாமலை கர், அலீகர், டக்கா, வாய் டேர் முதலிய இடங்களில் ஆர்வலராய் இருந்த, 1850-ல் சென்னைக்குத் திரும்பினார். அவருடைய முயற்சியினுதும் டாக்டர் அனகப்பச் செட்டியவரின் ஏன்கொண்டயினுதும் என்த மேவத தாமதுதும்

மற்றொரு நஷ்டம்

சிலைவுக் கழகத்தைச் சென்னைவில் ஸ்தாபித்த, அவரோ தலைமை ஆசிரியராய் இருந்த வக்தர், நிமர் என்று ஏப்ரல் 20உ காலமானார். இருபது ஆண்டுகொட கழகத்தினால் பாஷுணியில் ஆய்வியக்களைக் காத தமிழ் மேவே பேசுவக்தர்.

தமிழ் மொழியில் மிக்க உணர்ச்சி கொண்டவர், அவருடைய நண்பர்கள் அவருடைய பேச்சை என்றும் மறவார்.

விஜயநாகரவன்

கோடைபின் வேளமா?

வெயிலின் தாபமா?

★

டாக்டர் கேஸரியின்

வாசித்தி பெற்ற

பிருங்காமலக தைலம்

கண்களின் எரிச்சலைப் போக்கி
மூளைக்கு குளிர்ச்சியளிக்கிறது.
கறுத்த அடர்ந்த கூந்தலை
நீண்டு வளரவும் செய்கிறது.
மேலும் சிரகசம்பந்தமான சகல
விபாதினையும் கண்டிக்கிறது.

★

6 அவுன்ஸ் புட்டி

விலை ரூ. 2-0-0

(பாக்கிங், தயார் கூலி பிரத்தியேகம்)

★

கேஸரி குடிரம் லிட்.

(கிபாதி பெற்ற "கோதர்" தயாரிப்பாளர்)

ராயப்பேட்டை - சென்னை-14

சூரே சிதம்பரம்

கோத்ரெஜ்

டம்ளர்

பாட்லாக்

ஆணியால் இலகுவாக

கப்படாத தயாரிப்பு

கலவை உலோகங்களால் தயாரிக்கப் பட்டது. அதன் எதிரொலனம் மூட்டு வனையத்திற்கு தகுமை எதிர்ப்பதற்கான "காட்மியம் - பிளேட்டிங்" கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

3-4 மாதம் (செல்கள்)

கோத்ரெஜ் அண்டு பாய்ஸ்
மாதுபாக்சர்ஸ் கம்பெனி லிட்.
கந்தாபேம்: 1897

மாதுகாப்புச் சாதனங்கள். வீடு, ஆய்ம், ஆள்பத்திரிக்கான எஃகு ப்ளீசர், எஃகு ஜன்னல்கள்

உங்கள் பாதங்களில் சென்றுவை! பிள்ளை, என் அன்பு உணர்வு எதை அன்பு உணர்வு கொண்டிருக்கிறதோ சொல்வோம். இது உங்கள் "என்" உணர்வுகள் சொல்லிவிட்டுப் போகும். அதற்கு உங்கள் கீழ்க்கிடையே பிள்ளைகள் உணர்வுகள் பணம் உணர்வுகள். தன் அன்பு அன்பு அன்பு சொல்லுதல் உணர்வுகள் சொல்லும் சொல்லும் அன்பு உணர்வுகள். அன்பு உணர்வுகள் உணர்வுகள்.

[illegible]

இந்தியாவின் பூர்ப்பாடக உணவுப் பழைய சிவசுந்தரம் சிறப்புப் பெற்றது. இவர் குறுகியப் பரப்பில் கோவைக்குற்றது.

[illegible]

வினா: கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு இரட்டிப்புத் தரவில்லை. 'கனம் அமைச்சர் இரட்டிப்புத் தரவில்லை' என்று கூறுகிறார். இப்பொழுது என்னவித சர்க்காரைப்பற்றிப் பதிலளிப்பார்?

தற்படி அமைத உதவத்தின் மூலம்
மேலான வசத்தின் கீழ்ப்படி யாத்நெருக்கதா.
ஒரு வாய் அமைத அருமை நான் மீத
நாட்டின் மேலாண்மையிற் ஒரு நியை இதை
மேலும். அப்போது அவர் தந்த
அமைத தலை மேலே இப்படி. அது
முதல் பக்கத்தின் அந்த உதவியை என்ன
அவர்க்கிற் ஒரு இயல்மேலான அமைத
அமைத தந்த அவர் அருமை மார்பு
மேலானது. அது அப்படி மீத அமைத
உதவ உதவ. பிறகு ஒருவாய் அவர்
அவர்க்கிற் அது ஒரு மேலாண்மையிற்
பாட்டித் திற் ஒருவாய் மேலான மேல்
தான். தந்தமே அதுமே முதல் பக்கத்தின்
நான் உதவின் இது அதுமே அமைத
தான். தந்தமே அவர் அமைத தான்
நான் அமைத பதில் திங்குத பக்கத்தின்
அதிக தந்தமே பக்கத்தின் மேலான
மேலானது. முதல் பக்கத்தின் தந்தமே
தந்தத. அதுமே ஒரு நியை தந்த
'அப்படி' உதவ திங்கு. தந்தமே
உதவ மத்தின் மேலான மேலான. அது
அமைதமே அமைத தந்த அவர்
அமைதமே அமைதமே.

[illegible]

தமிழகப் பத்திரிகைத் துறையின் மீதும், தமிழகத்தின் மீதும், அந்தந்த "பாட்டா, பூட்டா" வாய் போடுகிற, அந்த அளக்கு நடு புதிய அம்சங்கள் உட்கூர்ந்துள்ளன" என்றார். இதைக் கேட்ட தமிழ் பத்திரிகை 'டேர்' வெளியீட்டை அறியாதவர்.

இந்தியன் பாங்க், லிமிடெட்

(ம்தாபிதம் :

1907)

தலைவரின்: "இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்", ஸ்டாஃப்ட் ரோடு, மதராஸ்-1
தென் இந்தியாவில் எல்லா முக்கிய இடங்களிலும், பம்பாயிலும்
புது டெல்லியிலும் சப் ஆபீஸ்கள், பிரிவாக இயங்கிவருகின்றன.

மூலதனம்

அங்கீகரிக்கப்பட்டது	...	ரூ.	1,00,00,000
வழங்கப்பட்டது	...	ரூ.	72,00,000
செலுத்தப்பட்டது	...	ரூ.	57,80,000
சீர்தரம் & இதர நிதிகள்	...	ரூ.	76,50,000
டெபாஸிட்டோகர் (31-12-54-ல்)	...	ரூ.	24.85 கோடி

எல்லாவிதமான பாங்கிங் அலுவலகங்களும் செயல்படும்
என். கோபால அய்யர், சென்ட்ரல்

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

வாலுமென்ற கீர்த்தனஞ்சாரிய பூ. சி. ஸ்ரீநாயகப்பயங்கர், உ.அ. அலங்காரம்
தமிழ் மொழி நகலாக அனுப்பப்பட்ட மொழிமொழியு

பாலகாண்டம் முதலாம் ஏழு காண்டங்களும், பெரி ஆக்டேவோ காலம் காலம்
200 பக்கங்கள் அடங்கிய 18 மாத அஞ்சலகங்கள் அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன.

மூலமொரு சஞ்சிகையின் விலை ரூ. 2-8-0

வி. சி. சி. கிம் அனுப்பிவரும் ரூ. 3-0-0

முதல் இரண்டு சஞ்சிகைகளும் இதுவரையில் வெளி வந்துள்ளன
ஆறுவது சஞ்சிகை இன்னும் வெளியாகவில்லை தயாராகி வரும்

○○○

சுந்தரகாண்டம் - இரண்டாம் மாத முதல் கார்த்திக் வெளியாகும்
கந்தரகாண்டம் மட்டும் தயாராகப் பெற விரும்புபவர்கள் மே மாதம்
10-1 தேதிக்கு இரண்டு ரூபாய் செலவு செய்து கொள்ள வேண்டும்.
கந்தரகாண்டம் மட்டும் தயாராக வெளியாகும் அதற்கு ரூ. 1-ம்
தயார் செய்ய ரூ. 11-ம் செலவு அனுப்ப வேண்டும்.

இதர விவரங்கள் கிடைக்குமிடம்

T. V. குருமுனாசாமித்தி, C/o "தமிழ்" ஆபீஸ், மவுண்ட் ரோடு, மதராஸ்-2

பெரியதே! மற்ற தோர். நம் எல்லா
நாடு. குடியை, வேலை முதலானவை
எனக்கு அத்துமீட்டுவோர். அவர் எல்லாம்
தேயுதல் மீதுமேல் குற்றம் மற்றவர்
தேயுதல் நான் குற்றமில்லை என்று
இருள். அ. இ. இ. "இது எல்லாம்
பெரிய அந்த நம் அமைதி நான். அ.
எல்லாம். அந்த நான். அமைதி நான்.
அந்த நான்.

இந்திய அரசாங்கம் தான் அந்த மோதல்களைத் தீர்த்துக் கொடுத்ததே. அந்த மாதம் ௧௬ நாட்களாகத் தாமதமாகியிருந்தது. தன் மூலக் கருத்துக்களைப் படித்து, பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டது. அந்த செய்தியை அமெரிக்காவுக்குச் சென்றதும் அப்போது நடைபெட்டது. அப்போது அமெரிக்கா அரசாங்கம், அந்த மோதல்களைத் தீர்த்துக் கொடுத்தது. அந்த மாதம் ௧௬ நாட்களாகத் தாமதமாகியிருந்தது. தன் மூலக் கருத்துக்களைப் படித்து, பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டது. அந்த செய்தியை அமெரிக்காவுக்குச் சென்றதும் அப்போது நடைபெட்டது. அப்போது அமெரிக்கா அரசாங்கம், அந்த மோதல்களைத் தீர்த்துக் கொடுத்தது.

மேலும் இப்படிப்பட்ட சான்றுகளைக் கொண்டு, இப்போது நாம் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்று சொல்லுவோம். இப்போது நாம் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்று சொல்லுவோம்.

அதற்குரிய தரப்பில் குறிப்பிட்ட
கால அளவில் தேர்தல் நடந்து வரும்
பிரச்சாரத்தில் மீத நகரம் அமைந்த
செய்தல்கள் வழியாகவும் மீத தேர்தல் நடிக
தும், மீத அங்குள்ளிருந்தும் நகரம் நகரம்
மீதநகரம் தரவு அளவு அமைந்ததும்
மீதம் நடந்தது மேலும் நகரம் மீதநகரம்
மீதம் ௨75 பரப்பளவில் அமைந்தது.

[illegible]

"இந்தப் பாவம், தனிப்பட்ட அபிவிருத்தியைப்
பயன்படுத்தி"

"அங்கு 'சுதிசாத்திரமாய்ச் செல்லுந்
 நான் இருப்பேன்' என்று சொல்லும்,
 'சாத்திரம் செய்க' இது என்று சொல்லும்
 மனம், எல்லா எல்லாம் எடுத்துக்கொள்" என
 சொல் தருகின்றார்.

“என் அம்மா, சிவன் பூசு. சந்திரன்
பூசு. சோதனா என்னை அழைத்துச் செல்
வீட்டு அழைத்துச் செல்வதில்லை” என்
தான் இவ் குழந்தை.

இதற்குள் மீண்டும் கூட உயர்வு பெற்று, அன்றையேயே சென்றது ஒரு புதிய அளவுக்கு வந்தது. "அவ்வாறு, சீக்கிரத்தில் பிறகு பல் மீண்டும் வந்தது அப்போதே" என்று.

மக்கள் எதிர்பார்ப்புமையுடனாக "பேராயன் உட்கார் அழகுதும் நான் உன்னை அழைப்பேன்" எனக் கேள்வியுறச் செய்தார். மேலும் கேள்வியுறச் செய்து, என்னை அழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டார். அதற்கு, "நான் உன்னை அழைக்க வேண்டும்" என்று சொன்னார்.

மேல் ௨5 குடியைக்கொண்டு, மேல் குடித்தரம்
மேல் மத்தி உத்தரத்தின் கீழ் அமைந்த
மேல்மேல்" என்று அந்தப் பத்திரம்.

விவரம் விவரிக்கும் நடுவே பரம்
படைதலால் வந்த சென்றும் மூலமே
இப்படிதான் போதும். அந்தஸ்துமே
எனது எல்லாவும் போதும். என் போதும்
விருத்தும் போதும்! நடுவே, இவ் பிரத
பரம் வந்தவற்றோ! இவ்விதம் என்ன
அவன் அந்தப் பிறவையா, மன் எந்த செட்
பரம். "என் பிரதபரம் வந்த" என்ற
அன்.

[illegible]

மதுரை மாவட்டம் போளூர் பித் துறையில் பித்தம்மலட்சுமி நோய் அனாதை மாநிலம் கார்ப்பிட்டு ஆறுமுகம் கட்டிவிட்டது. குழந்தைக்கு நல்லது நகரம் நல்லது பித் நோய்க்கு கட்டாக.

[illegible]

‘ஓ! ஸரத் என்ன ஸரீத் திருந்த
என/என் அழகுநீதி ஸரீதரத். ‘ஓ!
பேர்புக’ என்ன ஓரத் தென் ஓ
ஸரத் திருந்த.

சீர்தம் அறிவுகள் அன்புப் பருவங்கள்
அழகமுள்ளவை வாய்க்க அறிவோடு முடியும்!
"என் விடிகள் என் விடம் இது நேரத்தை
வாழ்" என்று சொல்லு.

“**பெரிய நெருக்கடி வந்திருக்கிறது**” என்று
கூறினார்.

* கங்கோ, இந்த சமூகப்பத் தேசத்
செய்து கிற சிவசுப்பிரமணியர் சமூகம்.

"சாதிக்கு உடனடி அங்கீகரிப்பதற்குப் புலவர்
யல்" என்னும் பண்பு.

பிரதமர் கருத்து இவ்வாறு. அவருடைய கவனிப்போரை இருந்தது. அதன்மீத அவரோடு எந்த உட்கருத்து அல்லது தீர்மானம் எதுவுமில்லை.

சந்திரபாயம் 9 "உன் அதிர்ஷ்டம்"

மீராயுக்கு நான் கதை சொல்லிக் கொண் டிருந்த போது, பத்மாவதன் தன் அறையி லிருந்து வெளியே வந்தார். கோமளவல்லி யம்மா லின் அறைக்குப் போனார். சந்திரபாயம் கோமளவல்லி யம் மான் வந்து, "மீரா, நீ போய் முத்து வைச் சாதம் போடச் சொல்லிச் சாப் பிடு" என்றார். மீரா வேண்டா வெறுப் பாடி எழுந்து சென்றார். அதன் பிறகு பத்மாவதனும் அங்கு வந்தார்.

உடனே எனக்குப் புரிந்த போய் விட்டது. 'ஓ! நான் இரட்டை வாயனம் வாய்க்கிப் போயிருக்கேன் போலிருக் கிறது. தானத்துக்கு ஒரு ஆள் வேண்டி யதுதான். போசித்துப் பேச வேண் டும். பதட்டப்படக்கூடாது. அவர்கண் மான் நோகாமல், விருப்பமில்லை என்பதை காருக்காகத் தெரிவித்து விட வேண்டும்' என்று சினைத்தேன்.

இருவரும் அங்கே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த அழகிய சோபாக்களில் உட் கார்ந்தார்கள். முகிலுமான் விஷயம் ஏதாவது பேசுவதற்கு முன்னால் அவர் ஸ்ரீதாது தடவைகள் கோண்டை வாய்க்கடுத்துச் சரிசெய்து கொண்டார். கனோசனா அதை, "அப்பா கருதி சேர்க்க ஆரம்பித்து விட்டார். இன் னும் ஒரு சிமியுத்தில் கச்சேரி ஆரம்ப மாவி விடும்" என்று சொல்லிப் பரி கசிப்பது வழக்கம்.

எனக்கு அது ரூபகம் வந்தவுடனே சிரிப்பு வந்தது. கோமளவல்லி அம் மானின் குளிர்த்த பார்வை அதைக்

கண்டதும் சற்றுக் கடுமையாயிற்று. கல்லியோத பேசுவிதி அவர். யாரோ டும் செத்தாலும், சந்தோஷமாக இருந்தாலும் அவருக்குப் பிடிக்காது. அழுது கொண்டிருந்தாலும் பிடிக்காது. அவரை முகந்துகி செய்து கொண்டே இருந்தால் ரொம்பப் பிடிக்கும். நான் அந்த மனோநிலையில் இவ் வாறு படிபால் அவருக்கு என்னைப் பிடிக்கவில்லை.

கோமளவல்லி அம்மாதான் பேசு கதை துவக்கி வைத்தார். "என்ன, இது! மாமா சொன்ன விஷயத்தைக் கன்கு கொடுத்தாயா? சரியான முடி வுக்கு வந்து விட்டால் அல்லவா?" என்று கேட்டார்.

நீதன் தலையைக் குனிந்து கொண்டு சின்னென். என்னுடைய கதைய மெல்லாம் என்னை விட்டுப் பறந்து போய் விட்டது. திடீரென்று தலைக் குன் குளியம் ஏற்பட்டு விட்டது போல்தொன்றியது. பத்மாவதனுக்குப் பதில் சொல்லி விடுவேன். அதற்குத் தயாராக இருந்தேன். ஆனால் வக்கீ லின் மனைவிக்குப் பதில் சொல்ல நான் தயாராக இருக்கவில்லை. அவருடைய பார்வையிலேயே எனக்கு எப்பதாரடி யும் ஒடுங்கிப் போயிற்று.

"ஏன் பதில்கொல்ல மாட்டேனென் றெய்? சம்மதம் என்று வைத்துக் கொள்ள வேண்டியது தானே?" என்று கேள்வி வந்தது.

என் உடல் ஒடுங்கியது. இனிமேல் பேசாமல் இருப்பது தவறு என்று

நினைத்து, "நான் அப்படிச் சுற
வில்லைவே!" என்றேன்.

"பின்னே என்ன சொல்லப் போகி
றாய்?" என்று பரிவாகக் குரலில்
கேட்டார் கோமாளவல்லி அம்மாள்.

என்னுடைய கண்களிலிருந்து திடீ
ரென்று நீர் பெரள்கி வழிந்த விட்டது.
நான் எவ்வளவு மூலன்தும் சிறிதும்
நிறுத்த முடிய வில்லை.

இது கோமாளவல்லி அம்மாவின்
ஆத்திரத்தைக் கிளப்பி விட்டது.
"அடேயப்பா! நான் உன் நினைத்தை
விட நீ கேட்டிக்காரியாக இருக்
கிறாயே. கேட்பதற்கு முன்னாலேயே
அழுவினாயே. அழுப்படி இப்போது
என்ன ஆகிவிட்டது? இத்துமதி உன்
நினைத் துடைத்துக் கொண்டு
செக்கிரம் பதில் சொல்லு"
என்று அதட்டினார்.

நான் உடனேயே உன்
நினைத் துடைத்துக் கொண்டு
விட்டேன். வக்கீல் பத்ம
நாபன், "கோமணி! நீ சற்று
சும்மா இரு. அவனாகச்
சொல்லட்டும்" என்றார்.

எனக்குச் சற்றுத் ததீ
யம் வந்தது. இப்படிச்
கோமையாக இருக்கிறேனோ
என்று என் மீதே வெறுப்பு
உண்டாயிற்று. சிறகு தலி
நிமிர்ந்து, "எனக்கு இதில்
கொஞ்சங் கூட இஷ்டம்
இல்லை" என்று கூறினேன்.

"ஏன்? இல்லாவிட்டால்
உனக்காகச் சிமையிலிருந்து
மாப்பிள்ளை வந்து மாலையிடப் போகிற
ாக்கும்?" என்று மிகவும் கேலியாகக்
கூறினார் கோமாளவல்லி அம்மாள்.

எனக்கு அந்தக் கணத்தில் எவ்வளவு
ஆத்திரம் உண்டாயிற்று, தெரியுமா?
'இவர் இப்படிச் சுறவதற்காக
வேளும் சங்கதுரை வந்து என்னை
மணந்து கொள்ள வேண்டும். அப்
போது தெரியும், நான் ஒன்றும் அத்
தனை மட்டமானவன் இல்லைவேண்டு"
என மனத்துக்குள் நினைத்தேன்.

"நான் அப்படி ஒன்றும் நினைக்க
வில்லை. இவரைக் கல்யாணம் பண்
னிக் கொள்ள எனக்கு விரும்பவில்லை
என்றுதான் சொன்னேன். என்னு
டைய அம்மா, அப்பா இருவருக்கும்

இவர் இழைத்திருக்கும் கொடுமைகள்
கொஞ்ச நஞ்சுமில்லை. அவரைப்
போய்க் கல்யாணம் செய்து கொள்ள
முடியுமா?" என்றேன்.

"உனக்கு இதை யார்கூறினார்கள்?"

"என் அப்பா மந்திரமூர்த்தி
சொல்லியிருக்கிறார். நிருகந்திபுரத்தில்
அவர் மிகவும் பொல்லாதவர் என்பது
பிரசித்தம்" என்றேன்.

வக்கீல் பத்மநாபன் ஒரு விசாரப்
புள்ளகையுடன், "உன் அப்பா ஒரு
'தொடி' என்பதும் ஐக்கத் பிரசித்த
மல்லவா?" என்றார்.

எனக்கு நெனத் தாகா தமாகக்
கேடும் வந்தது. பல்லிக் கடித்துக்
கொண்டு, "தயவு செய்து என் தாய்

தந்தையரைப் பற்றி ஒன்றும் அறியக்க
வேண்டாம்" என்றேன்.

"யார் அறிந்தார்கள்? உன்மை
கயத்தானே அவர் சொல்லுகிறார்?
அதற்கு நீ ஆத்திரப்பட்டால் என்ன
பிரயோசனம்? நீயே சொல்லு, இந்து!
உன் அப்பா அம்மாவைப் பற்றி அடி
யோடு மறந்து விட்டு உன்னைக் கல்
யாணம் செய்து கொள்ள யார் சம்
மதிப்பார்கள்? இப்போது நகவர
மூர்த்தி உன்னைக் கல்யாணம் செய்து
கொள்வதாகச் சொல்லுவது உன்
அதிர்ஷ்டம். அவருக்கு உன் ன
அந்தஸ்து, சொல்வம் எல்லாம் உனக்குத்
தெரியாது. தெரிந்தால் இப்படி அசடு
மா திரி தயங்கி நிற்க மாட்டாய்."

யொசித்துப் பார்த்துச் சரியான முடிவுக்கு வந்து விடு" என்று சொல்லி விட்டுப் பாதாட்சைகள் ஒலிக்க வேண்டிய சௌந்தர் பத்மநாபன்.

கோமகாவலி வம்மானும் மிகுந்த கோபத்துடன் எழுந்திருந்தார்.

"காவடியில் அதிர்ஷ்டம் வந்து விழுந்தாலும் வேண்டாம் என்றித தடுத்துத்தனத்தை உலகத்தில் வேறு எங்கும் பார்க்க முடியாது. எல்லாம் வைத்தோ இடத்தில் வைத்தால்தான் சரியாக இருக்கும்" என்று அவர் என் காதில் விழும்படி கூறிக்கொண்டே அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்றார்.

சீலோசனாமிடம் அன்று நடந்த விஷயங்களைக் கூறிய போது மிகவும் வருத்தப்பட்டார். "அப்பா தான் அம்மாவிடம் உள்ள இடத்தைச் சம்மதிக்கச் செய்யும்படி சொல்லி யிருக்கிறார். இனிமேல் அம்மா உள்ளேச் சம்மா விடமாட்டாள். இதைப் பற்றியே சொல்லிச் சொல்லிப் பிராணனை வாய்க்கி விடுவான். அப்பா தம் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்ள எத்தனை வழி உண்டு பிடிக்கிறார்!" என்று அவன் விபரித்தார்.

"நான் என்ன செய்ய வேண்டும், சீலோ? எனக்கு ஏதாவது ஒரு வழி சொல்லுங்கள். என்னை எங்கேயாவது அனுப்பிவிடு. நான் இங்கு இருந்தால் தானே இதனை உபத்தாபம்?" என்று துபரத்துடன் கூறினான்.

"சே! அசடு! நீ போமாவீடு அம்மா ஏதாவது சொன்னால் காதி வேயெ வாங்கிக்கொள்ளாதே. என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லி விட்டுப் போட்டுடுமே. நமக்கு அதனால் என்ன ஷஷ்டம்? எங்குதரை வரும் வகையில் நீ இங்கேதான் இருக்கப் போகிறாய். அதன் பிறகு பெரிய ஐ. லீ. என். கார குண்டிய மனைவியாகி விடுவாய். அப்பறம் என்னை லட்சியம் செய்வாய்?" என்று பரிசுதித்தான். என்னை உற்சாகஸூட்டுவதற்காக இப்படி ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டே யிருப்பது அவ ளுடைய வழக்கம். ஆனால் அவன் சொன்னபடி நடக்கப் போவதில்லை என்பதை நாலும் நினைக்கவில்லை. அவளும் அதிர்ந்திருக்கவில்லை. அங்கு இருப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை

எனக்கு மனம் ரொம்பப் புண்ணு பிற்று. எத்தனை தடவை என் அப்பா அம்மாவைப் பற்றிச் சொல்லுது ன்ருக்கள். சவிரக்கமற்றவர்கள். என் அருமை அன்னை தன் மனத்துக்கு உகந்தவனை மணத்து கொண்டாள். அது பெரிய குற்றமா? என் தரிசுதையைப் பற்றிச் சொன்னால் உடப் பரவாயில்லை. குழந்தை அப்படியிருக்கிறது. என்ன செய்யலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டு விடலாம். ஆனால் பாவம்! அவகாரமே திணர்த்து உருவி உருவி மடித்து போன என் அன்னை யின் புனித ஆத்மா இவர்களுடைய பேச்சுக்கு ஆளாகிறதே என்று சொந்து கொண்டேன்.

"எனக்குக் கல்யாணமே வேண்டாம். நான் இப்படியே இருந்து விடுகிறேன்" என்றேன்.

"ஓ! கல்யாணமே வேண்டாமா? இப்பேயே இருந்து....."

"உஷ், கோமனீ! சற்றுப் பேசாமல் இரு. நான் கேட்டுக் கொண்டு நேன்" என்றார் பத்மநாபன். பிறகு என்னைப்பார்த்து, "ஏன், இர்து! இந்த சம்பந்தம் வேண்டா மென்கிறாய்? இதன் மூலம் உனக்கும் எல்லாவோர ன்னமும் ஏற்படும் என்று சொன்னேனே. எனக்கும் ரொம்ப கௌரவமாக இருக்கும் நீ இன்னும் சற்று

என்று நினைத்தேன். ஆனால் வான்
நிலைத்ததற்கும் நடந்ததற்கும் எத்
தனை வித்தியாசம்?

இந்தச் சிறையில் தங்கள் தனிவாக
உட்கார்ந்துகொண்டு வான் உயரத்தில்
எழுதும்போது, என்னுடைய வாழ்க்
கையில் நடந்த சம்பவங்களை எழுதவ
தானவே நோன்றலின்போது. எனக்கு

ஏதோ ஒரு நிமிஷத்தில் பார்த்த சம்ப
வங்களை எழுதவது போலத்தான்
நோன்றுகிறது. சங்கதனா தம்வாழ்க்
கையில் ஏற்பட்ட சம்பவங்களையும்
எழுதி விட்டாராணும் நினைவாகவே ஒரு
சிறித்கதைபாதி விடும். இரண்டை
யும் சேர்த்து வைத்து ஒரு நல்ல
நிமிஷப் படமே எடுத்த விடலாம்.

அத்தியாயம் 10

புதுச்சேரி வைரம்

தென்னியில் வான் இருந்த கொஞ்ச
காலத்திற்குள் வாழ்க்கை என்பது
என்ன என்பதைப் புரிந்து கொண்
டேன். என்னவாட்டமறிவாத இர
மத்துப் பெண்ணான எனக்கு, ஒவ்
வொரு பயங்கரமான உண்மையும்
தெரிந்தபோது பெரும் அதிர்ச்சி உள்
டாயிற்று. ஒரு அதிர்ச்சியிலிருந்து
மீள்வதற்குள் இன்னொன்று தனியில்
விலும். இப்படியே மேலும் மேலும்
அடி விழுந்து விழுந்து சென்னியிலி
ருந்து வான் புறப்படும் போது
என்னை உணர்ச்சியற்ற சட்டையாகச்
செய்து விட்டது.

வான் பத்மசாபன் விட்டை விட்டு
வெளியேறிக் காரணமான அந்த சம்ப
வத்தை நினைத்தால் மனம் குமுறு
கிறது. என்ன மோசக்கார உலகம்?

மது வாழ்க்கையில் தற்செயலாக
எத்தனையோ சம்பவங்கள் நே
யின்றன. சில சமயங்களில் ஒரு
செயலான சம்பவமே மது வாழ்
வின் போக்கை அடிபோடு மா
அமைத்து விடுகிறது. அன்று ந
தும் தற்செயலாக நேரிட்ட ஒரு ச
பவம்தான். ஆனால் அது எத்தனை
விபரீதமான விளைவுகளுக்குக் காரண
மாகி விட்டது!

அமுதத்தை ஒத்த அன்பு பணத்
தானையால் விஷமாகி விடுகிறது.
பத்மசாபன் உண்மையிலேயே எனக்கு
கண்மன செய்பவர்தான் விரும்பினார்.
நான் கவமாகவும் இருக்க வேண்டும்.
அவருடைய சலகை போக்கமும் சிறை
வெறு வேண்டும். அதாவது என் உள்
னம் என்ன கதியடைந்தாலும் பரவா
யில்லை. என் உடலுக்கு நல்ல சாப்
பாடு, வசதிகள் கிடைக்கும்படியான
ஏற்பாடுகள் செய்து விட்டால் அவரு

டைய மனச்சாட்சி உறத்தாது. வெளி
உலகத்திலும் கண்மையேர் கிடைக்கும்.
அவருடைய போக்கமும் பூர்த்தியாகி
விடும் என்று என்ன நினைக்கிறார்.

அவருடைய போக்கம் என்ன வென்
பது எனக்கு அப்போது தெரிந்திருக்க
வில்லை. வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு
தான் தெரிந்து கொண்டேன்.

என் சென்னை வந்து எழு மாதங்க
ளாகி விட்டன. ஆனால் குடும்பத்தில்
மூன் பேர் அங்குள்ள பட்டாடொபத்
தைக் காரணம். பத்மசாபனின் நன்
பர்கள் பலர் வருவார்கள், சாப்பிடு
வார்கள். இரவு வெகு நேரம் வரை
உட்கார்ந்திருப்பார்கள். இதெல்லாம்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து
வந்தது. பத்மசாபன் மூன்போல் உல
கையாக இராமன் என்றுக் கவலை
புடன் காணப்பட்டார். சமோலிடம்

நான் பேசிக் கொண்டிருந்த
போது ஏதோ விவாபாரத்தில் கஷ்டம்
வந்திருக்கிறார்களென்று விட்டதாகக் கூறினார்.
அதற்கே விவரம் ஒன்றும் சரியாகத்
தெரியாதது. ஆனால் மூன் பேரால் சேல
வந்திருப்ப பணம் கிடைப்பதில்லை
என்று மாதிரி அறிந்து கொண்
கிறேன். அவன் அதைச் சகஜமாக
கொண்டுக்கொண்டிருந்தான்.

இரவையும், மீளையும் என்னிடம்
விட்டிக் கொண்டிருந்த படியால் எழு
தும் போனதே தெரிய வில்லை.
இராமனவன் அம்மாளின் பேச்சை
என் அதிர்ச்சி வளித்த போதிலும்
மற்றவர்கள் சாட்டிய அன்பினால்
அது மிகவும் பாதிக்கவில்லை.

“இன்னும் ஐந்தாறு மாதங்கள்
தான் இங்கு இருக்கப் போகிறேன்.
பிறகு சங்கதனா வந்து விடுவார்.
அவர் வந்து விட்டாரா இல்லையா

என்றும் விஷயம் தெரிவதற்கு இனிமேல் திரையும் பத்திரிகை படிக்க வேண்டும். அவர் திருப்பி வந்தால் பத்திரிகையில் போடாமலிருக்க மாட்டார்கள்" என்றெல்லாம் சில சமயங்களில் யோசித்திருக்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட சித்திரங்களுடன் ஒரு நாள் பாதுகாக்க குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருந்தேன். அது மாதக் குழந்தையானதும் அவன் எட்டு மாதக் குழந்தை என்று சொல்லும்படி வந்திருக்க வளர்க்கிறிருந்தான். அவனுக்கு வளர்ந்து வந்திருந்த அழகிய தன்மையைத் தொட்டியில் உட்கார் வைத்துப் பிடித்துக் கொண்டால் அவனுக்கு ஒரே உற்சாகமாக இருக்கும். யோவும் வளரும் சொம்பக் குழந்தைக்கு மிழிகள் வந்திட்டுவோம். அவர்தான் வந்த ஸ்கால்களை அவன் பார்த்துக் கொள்ளும் போது வான் பூர்த்திப் போவான். வளரும் சின்னஞ் சிறு குழந்தையாகி விடுவான்.

அன்று தன் வீட்டில் வேறு சோய் விடையாடிய தால் அவனுடைய உடம்பு பளபள வென்றிருந்தது. மேலெல்லாம் முத்து முத்தாகத் தன்மையிட்டு வந்திருந்தான். அதைப் பார்த்து சந்தித்த வண்ணம், ஒரு துண்டைப் போட்டு அவன் உடம்பைத் துத்தித் துக்கிக் கொண்டு வந்தேன். அவனுக்கு அவங்க சோய் செய்து கொண்டு இருந்தேன். அவனுடைய பட்டுப் போன்ற தலையைச் சின்னஞ் சிறு சீப்பால் வாரி விடுவதற்கு எனக்கு மிகவும் ஆசைபாட இருக்கும். அவனுடைய கண்களுக்கு மையிட்டு அழகு பார்ப்பேன். எதிர்த்துத் திமையிடுவேன். விதவிதமான மெல்லிய பட்டுச் சேரக்காய்கள் போட்டு அவங்க சித்து சந்தோஷப்படுவேன். அது ஒன்றுதான் அந்த வீட்டில் எனக்கு மிழ்ச்சி தருவதாக இருந்தது.

அந்தச் சமயத்தில் கோமாளயன் அம்மாள் சந்தம் போடுவது காதில் விழுகிறது. சமாசாரம் என்னவென்று தெரிந்து கொள்வதற்காகச் சென்றேன். வெள்ளி டம்மாக்கள் இரண்

டைக் காணவில்லை என்பதற்காக முத்துகையும் வேலைக்காரிகளையும் அவர் கொடுத்தக் கொண்டிருந்தார். "தொலைத்து போக விடலை என்னால் தேடிச் சென்று விட." என்று முத்து விடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். எனக்கு அவர்களைப் பார்த்துப் பரிதாபமாக இருந்தது.

"இங்குதான் அம்மா இருக்கும். எங்கேயும் போய் விடாது. வான் சென்று பிடித்த விடுகிறேன், பாராக்கன். வாராவது காப்பீ சாப்பிட்டு விட்டு எங்கேனும் போட்டு விட்டுப் போயிருப்பார்கள். தேடினால் கிடைத்து விடும்" என்று சொல்லிக் சமாதானம் சென்றேன்.

"தேடிச் சென்று பிடித்த விட்டால் சந்தான்" என்று சொல்லி விட்டுக் குழந்தையை வாங்கிக் கொண்டு அவர் தம் அதைக்குப் போய் விட்டார். வளரும் டம்மாசேறும் வேலைகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டேன்.

விட்டைத் தந்திச் சந்தி வந்து கொண்டிருந்தேன். ஒவ்வொரு அதறியிலும் வந்தவர்களுக்கு அடிவிலும் மெதுவானிருக்க அடிவிலும் குளித்து தேடி விட்டேன். எங்கும் அடிப் படவில்லை. சலோனின் அதற, சமேஷின் அதற எங்கும் பார்த்தாலும் விட்டது. பத்திரிகையின் அதறதான் பாகி. அவருடைய அதறக்கு நாள் செல்லுவதே பிய்வி. ஆனால் அன்று காலை வாராவது வந்திருந்தார்கள். அவர்களைக் கொல்லாமல் காப்பீ கொடுத்து விட்டு டம்மாசை எடுத்து அதைவதற்கு முத்து மறந்திருப்பான் என்று நினைத்துக் கொண்டே பத்ம வரணின் அதறக்குச் சென்றேன்.

சதைய மென்மையத் திறந்த கொண்டு தயக்கத்துடன் உன்னை நுழைந்தேன். அதறயில் பத்மவரண இயல், உன்னை சென்று தேடினேன். பத்ம வரணின் மெதுவான அடியில் ஒரு டம்மாச் இருந்தது. வான் சொன்ன படியே கிடைத்து விட்டதே என்று மிழ்ச்சியாக இருந்தது. திருப்பி டின் இன்னொன்று எங்கேயாவது

இருக்கிறதா என்று தேடினேன். அந்த அகலையில் ஒரு இரும்பு பிரோ இருந்தது. அதற்கருகில் ஏதோ பன பனவென்று மின்னிற்று. ஏதேனும் ஸ்னாட்பத் துண்டாக இருக்கும் என்று எண்ணிக் கொண்டே அருகில் சென்றேன். அதன் அருகில் இன்னொரு டம்ளர் கிடந்தது. அதைக் கையில் எடுக்கும்போது காதில் போட்டலம் ஒன்று கண்களில் பட்டது. பாதி பிரிந்திருந்த அந்தக் காதில் போட்டலத்தையும் எடுத்தேன்.

அதில் பனபன வென்று ஜோலிக் கும் கற்கள் இருந்தன. சில மல்களாகவும், சில கற்கள் பிரகாசமாகவும் பெரிதும், சிறிதுமாகவும் இருந்தன. எனக்கு அதிசயமாக இருந்தது. 'இவை என்ன? பார்த்தால் வைரம் மாறில்

'கல்ல வக்கீல் தொழில், புதுச்சேரி யிலிருந்து வைரங்களைக் கடத்திக் கொண்டு வரும் போக்குளிகளுக்குக் கூட வக்கீலாக இருக்க வேண்டும். அப்போக்கியர்களுக்காகவும் வாதாட வேண்டும். போக்கியர்களுக்காகவும் வாதாட வேண்டும்' என்று ஏதேனோ குருட்டு யோசனைகள் செய்தேன்.

இப்படி நினைத்துக் கொண்டே மறு படியும் மேகஜைவைப் பார்த்தபோது எஸ். என். கவுடாரூர்த்தி என்று எழுதிய உறை ஒன்று இருந்தது. அந்தக் கையெழுத்து நிச்சயம் பத்ம நாயுடையது என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆகவே, 'என்னைப் பற்றி ஏதேனும் எழுதி யிருப்பார்' என்று நிர்மாணித்த விட்டேன்.

'அப்படிச் செய்வது சரியில்லை' என்றது அறிவு. 'பார்த்தால் தவறில்லை. அவர் சொல்வது மாத்திரம் சரியோ? அவதாரவே எம்பி யிருக்கும் இளம் பெண்ணை என்னை ஐம்பது வயதில் கிழவருக்குக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொடுக்க நினைக்கிறோ' என்றது மனம். அறிவுக்கும் மனத்துக்கும் வந்த போராட்டத்தில் மனமே வெற்றிபெற்றது. கடைசியில், 'கவனம் எடுத்துப் பார்ப்பது, ஒட்டி யிருந்தால் வைத்து விடுவது. ஒட்டப்படாமலிருந்தால் பார்ப்பது' என்று ஒருவாறு பொய்யாக மனத்தைச் சமாதானம் செய்து கொண்டு எடுத்துப் பார்த்தேன். உறை ஒட்டப்படாமல்தான் இருந்தது. மிகுந்த ஆவதுடன் கடிதத்தை எடுத்தேன். துடிக்கும் உள் எத்துடன் கடிதத்தைப் படித்தேன். அந்த வான் அடைந்த மன வேதனைவை கவனத்தால் அறிவாச்சி. கடிதத்தில் என்னைப் பற்றி ஒன்றும் எழுதப் பட்டிருக்கவில்லை. ஆனால் அதில் கண்ட விஷயம் என்னை ஒரே வடிவாக உறுக்கி விட்டது.

'என்ன பயங்கரம்! இப்படித் கூட இருக்க முடியுமா? அட கடவுளே! மனிதர்கள் எவ்வொருமே பகத்தோல் போர்த்த புவிதானா? சரி! சரி! பிறகு யோசித்து மூளைவைக் குறப்பிக் கொள்ளலாம். டம்ளர் கிடந்து விட்டது. நாம்கிறே போய் விடுவது தான் சரி. பத்மநாபன் வசூலகற்கு முன்னால் ஓடிப்போய்விட வேண்டும். இவ்வாறு எண்ணிக் கொண்டே

இருக்கிறதா! ஆனால் பத்மநாபன் இந்த மாறில் வைரப் போட்டலம் எதற்காக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்? இவை வைரங்கள்தானா? போலிக் கற்களோ என்னவோ? ஆனால் இந்தப் பெரிய கல் எப்படிப் பன பன வென்று மின்னுக்கிறது! ஆனால் அது எப்படியிருந்தால் எவ் கொன்ன? இந்தப் போட்டலத்தை எவ் ருட மடித்து மேகஜைமல் வைத்து விடுவோம்' என்று எண்ணிக் கொண்டே கிறே கிடந்த வைரங்களையும் எடுத்துப் போட்டலத்தில் சேர்த்து மடித்து மேகஜை மீது வைத்தேன்.

அதை வைக்கும் போது மேகஜை மீது இருந்த ஒரு கவரின் மேல் என் பார்வை சென்றது. மேலே புதுச் சேரி முத்திரை தெரிந்தது.

A Masterpiece of Radio Engineering

எக்ஸ்டா மடல் A-153,
ரேடியோ மானோதரமடைந்த
கேள்வாடிகையும் ஒலிக் கும்
விவரம் வட்டிப்படுத்தக்கூடிய ரை
ன்களையும் பெற்றவைதான் இதில்
கேட்டகப்போலுது புதிதானதோர்
இயல்புப் பொழுதுதேற. 12 மார்ச்
இரட்டை ஒளிபெருக்கி கேர்ட்டு
இந்த கேட் மூலதம் வடகரோஷ
வத்திறகு சிறு ஒலிநயம் ஆற
வா அமைப்புப் பட்டிமீள்து.

சென்னை நகரம்
ஜெனரல் ரேடியோ & அபிவிருத்தி கிட்.
ஆபரேஷனல், பம்பாய்-401116, மவுண்ட்
ரோடு, மதராசுமீ, மதராசு, கந்தத்தா-11
கூடுதல், மின்னல் ஸ்டீல் பரத ரோடு.
பெங்களூர் மீது உத்தம கேர்ட், கேட்டி

கி. ரூ. 1616/-

மின்னி மில்

SANFORIZED^{TM} CO

தூணிகளை

வெங்கடேஷ் வஸ்திராலயாவில் வாங்குங்கள்

சென்னை நகரம்:

பி.என். : 4628

2, தம்பு செட்டித் தெரு

மதராஸ்-1

Retail
Distributors for

தி பக்ஸித்தாம் அண்டு கர்னாடக கம்பெனி லிமிடெட், மதராஸ்
தி பெக்ஸித் அல்லம், கரட்டூர் அண்டு கலிக் மின்ஸ்
கம்பெனி லிமிடெட், பெங்களூர்

இரண்டு அடிசன் எடுத்து வைத்தேன். அதற்கு உதவுகிறதே. பத்மநாபன் உன்னை பிரேமசித்தார்.

ஜிபா! என்று அவர் முகத்தில் தோன்றிய கோபத்தையும், வேறுபடையும் இன்னும் என்னும் மறக்க முடியவில்லை. அவரைப் பார்த்ததும் என் உடல் ஈர்த்திட்டுப் போயிற்று.

"எதற்காக இங்கு வந்தாய்?" என்று அடித் தோண்டியிட்டுக் கூறிக் கொடுத்தோமோக் கேட்டார் பத்மநாபன்.

"டம்மாக்கள் இருக்கிறதா என்று பார்த்து வந்தேன். இதோ மெட்டை விட்டது. மேலே போய்தேன்" என்றேன். என் குரல் எடுங்கொடுத்தது.

"என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்? சிஸ்டமாகக் கொக்கிவிடு" என்றார்.

"இதோ இரத்தப் போட்டலம் உங்கள் பிரேமாவின் அருவிக் கிடத்தது. மேலே இரண்டு முன்று உதவன் விழுந்து கிடத்தன. அதையும் எடுத்துப் போட்டுச் சரிவாக மடித்து மெதுவாகிடு வைத்தேன்" என்றேன்.

அவர் அதற்குள் சற்று அமைதி வடைத்து விட்டார். அமைதியை வகுவித்துக் கொண்டாடும் தோற்றம் வேண்டும். "மெதுவாகிடு வைத்திருக்கும் காரணத்தினால் எடுத்தாய் இரத்தம்" என்று என்விடம் சற்றுத் தணிவான குரலில் கேட்டார்.

"இப்போய்" என்று பொய் சொன்னேன். வானும் அதற்குள் சிறுசை மடைத்திருக்கிறேன்.

"சரி, போ!" என்றார். அதற்கு மேல் என் என் அங்கு சித்திரித்தேன்? பதிர்தொடி விட்டேன்.

அன்று முழுதும் அந்தக் கூடத்தில் என் மனத்தில் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. வக்கோக இருக்கும் ஒருவர், எட்டத்தைய பெல்லாம் கைத்துக் குடித்தவர் இப்படிப்பட்ட வக்கோகக் கொல் செய்வ முடியுமா?

அன்று கவோகத்தைப் பார்த்த போதெல்லாம் இதைப் பற்றி அவன்விடம் கொக்கிவிட வேண்டுமென்று வாயெடுத்தேன். ஆனால் கதிரியம் வரவில்லை. மறுவானும் போயிற்றுக் கடைசியில், 'கவோகத்துக்குக் கட்டாயம் கொல்ல வேண்டும். அது என் கடமை' என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

இருந்தாலும் அவருடைய தக்கையப் பற்றிக் கொள்ளும் அவருக்கு வகுத்தமாத இருக்குமே என்னைப் பற்றித் தவறாக சிந்தனை விட்டாலும் தன் தக்கையைப் பற்றிக் குதறவாகக் கொண்டிப்படுமோது வாராக இருந்தாலும் மனம் தடிக்குமல்லவா? எப்படி விருத்தாலும் அவருக்குத் தெரிக்கிறதென்றால் வேண்டும். இப்படித் தீர்மானித்தவுடனேயே அவனைத் தேடிச் சென்றேன்.

வாரண்டாவில் பேசிக் குரல் கேட்டது. என் பெயர் காதில் விழவே சற்று சித்திரித்தேன். பத்மநாபனின் குரல் கேட்டது. "அவன் என்னதையில் தனிவாக ஏதோ செய்துகொண்டிருக்கிறான். என் இன்றுதான் பார்த்தேன். சொம்பக் கடமான பெண் போவது தோன்றுகிறது. ஐக்கோதையாக இருக்க வேண்டும். சோமத்திற் லாக்கத் தெல்லாம் இப்படித்தான் அப்படித்தியாக இருக்கும் காரணத்தால் செய்வவாய்! உன்னை ஒன்றும் செய்வச் சொல்லவில்லை. அவன் கொல்லாத தெல்லாம் கம்பி விட்டாதே."

என் மனம் என்ன பாடு பட்டிருக்கும்? ஸ்ரீ அப்படியே பிளகிது என்னை விழக்கிவிடக் கூடியதா என்று தோன்றிற்று. கவோக உதிரிய பதில் என் வேதனைவை ஓரளவுக்குக் குதறித்தது.

"இப்போ, அப்பா! இத்தமதி ஒரு காலும் அப்படி பெல்லாம் செய்வியை மாட்டான். உங்கள் அதைப் பக்கமே அவன் சொல்லவில்லை. அம்மா ஏதோ பாதிரிக்கொக் காணவில்லை" என்று சொல்லி விடுக்கொன். இத்தமதி அவை கைத் தேடி எடுத்துச் சொடுத்திருக்கொன். அவன் கபடு குதறியாத பெண். அப்படியெல்லாம் இருக்கவே இருக்காத" என்றான் கவோக.

"அப்படியானால் சொம்பக் கொல்லும்" என்றார் பத்மநாபன். அவருடைய முகத்தில் ஓர் கேட்டது. என் என்னுடைய அதைக்கு ஒடிச் சென்று எட்டிவிடும் மேல் விழுந்து விடுவது விசித்து அழுதேன். என் உன்னம் வெத்த போயிற்று. "இதாவதோ! இது மாதிரி விஷயங்கள் கடக்க என் அனுமதிக்கிறீர்கள்? எனக்கு என் இப்படித் துன்பம் ஒன்றைமேல் ஒன்றாக வகுக்கிறது?" என்றேன். அதற்குப் பதில் விடைக்கவில்லை. (தொடரும்)

தமிழ் நாட்டுக்கும் புத்தம் புதிய முறை
யினை இந்நாடு ஒரு குடும்பப் பத்திரிகை

துப்பறியும்

கதை

(சுவை பூட்டுதல் மாதம் பத்திரிகை)

ஆசிரியர் : வசனங்கள்

★

★ எம்.வா.சி., ஜெ.சி.சி.யின், 'சரஸ்',
வாசனங்கள் முதலிய பிரபல எழுத்தாளர்
களின் துப்பறியும் கதைகள்

★ உலகத்தின் அங்கம் இங்கும் நடந்த
கொடும்புமான் சிறு கிழிச்சிகள்—
படங்களுடன்

★ சங்க காலப் புலவர்கள் துப்பறிந்த
வினாக்கள்

★ இன்னும் ஏதாவது தெரிட்டாத
புதுப் புதுப் பத்திரிகை

முதல் இதழ் விற்பனையாகிறது!

முழுதும் கருவரம்பாடு பேசிய பக்கம்
கவிஞர் குருவினார் பட்டம், அழகிய
நாக்கு யின் வரலாறு அட்டை—சங்க
பத்திரிகையின் சிறப்பான அட்டைகள்

தனியே பிரதி அளவு எட்டு

வருஷ சந்தா ரூ. 6/-

★

ஏதென்கூட இவ்வாறு இடங்களுக்கு மட்டும்
விண்ணப்பிக்கவும்

துப்பறியும் கதை

உரிமையாளர்கள் :

குபேரா என்.டர்.பிரதாபன் அமிதேட்

"குபேரா பிண்டியன்"

21, கங்கராஜ் செட்டி தெரு, சென்னை-1

போன் : 3006

தமிழ் : வசதி

EPHRILIME

எப்ரிலைம்

அவர்களுக்கும் இந்த மருந்தை
உட்கொண்ட ஒரு சில நிமிஷம்
கவியே அவை ஆகிய
உயர்த்தும் மாயம் மருந்தும்,

கண்ட காப்பட்டும், மிக உயர்த்த
நாக்கியதான் மார்த்தி, ஆகிய
முதலிய மார்த்திக்கு மூர் மெத்த
நாக்கியதும் மருந்தும்.

ஆசிரியர் : டாக்டர் கம்பெனி லீட்.
மாதிரியை : 2, ஜோக்கேட், மாதிரி-1

சுலேகா

மேனண்டன் பேரூர் இயக்க
("எஸ்-100" ஸால்வென்ட் கடிவது)

உலகத்திலுள்ள
இதர கம்பென்களுக்கு
மூர் அறக்கூறு

தாத்தி
உயர்த்து

உயர் 100 மெட்ரன்
வாங்கி மெட்ரன்
ஆகியுங்கள்

SULEKHA WORKS LTD.

SULEKHA PARK :: CALCUTTA-32

Branches: DELHI - BOMBAY - MADRAS

மாதிரி : 5, கங்கராஜ் தெரு, சென்னை-1

நிகர்நோயோ, அநே இடத்தில் சீராகாடும் வெகுநேரம் உட்கார்கிறதற்காகச் சென்ற வரும் எழுந்திருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு உட்காளுவதற்கோ, போனது போக்குவதற்கோ வேறு இடம் கிடைக்கவில்லையா! சீராகாது சிலிர்போகாத வேறு ஊட்டிகளுக்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கக் கூடாது!

இந்த அபிதேச ஆயத்தநிலைக்கு இருந்த வரும் என் உற்பத்திச் சக்தி எவ்வளவு வளம் இல்லாததோ அந்த நகரமாவது ஊட்டியைக் கிடைக்காது. காரியமும் செலவு உட்கார்கிறது. கொண்டு, அந்த இனப்பற்ற இயற்கை எழில் இன்றும் அனுபவிப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. அக் ஊட்டி நட உருவமாவது என் மனத்தில் அழியா வண்ணம் பதிந்திருக்கிறது.

நீங்கள் இருக்கும் அபிதேச நிலைகளிலும் இந்த உலகத்திலும் வெகு தூரம் இருக்கிறது. உலகத்திலும் எனக்கும் உலக தூரம் ஒப்பொருள் ஏதும் அநியாயம் கொண்டு வருகிறது. என்னுடைய வாழ்க்கை எப்போது எழுதி விட்டது. என் எழில் உலகத்துக்கு எட்டிய வகையில் பரிசுவர்த்தனத்தையே வேறு எதையுமில்லை. போகாத செல்வம்

செல்வம் பழைய சம்பவங்கள் தான் இப்போது எனக்கு நினைவுதரும் இருந்த வகுவிதனம். நான் பண்டம் ஒன்றையே உபயோகம் கருதி அதை இறுதிப் பற்றிக் கொண்டுப்போய் போய், என் அந்தப் பழைய சம்பவங்களைப்போ இறுதிப் பற்றிக் கொண்டுக்கொண்டேன்.

கீழ்க்கண்ட உலகம் என்பதன் ஆண்டு விழாவை அகத்தமாவது கொண்டுக்கொண்டிருக்கும் இப் சமயத்தில் உலகத்தை இருந்த விசேஷமான அடித்தளம் எழுந்திருக்கிறது. இக் கடிதம் உலகத்தை மீதுக்கொண்டிருக்க உண்டாகக் கூடும். இருந்தாலும் கீழ்க்கண்ட என்னை மனத்தில் பிடிக்கா! என் மனத்திலிருந்து தரப்படும் பெயரால் இக் கடிதத்தில் கொட்டி விட்டேன். என்னை மனத்தில் இருக்க. எப்போதாவது கூட இது என்னைப் பற்றி கீழ்க்கண்ட நிலைகளை உண்டாக்கும். உலகம் வாழ்க்கையில் அந்த நிலை இடம் பெறுவதற்குக்கூட எனக்கு உரிமை இல்லை. என்னைப் போல் தாங்கள் பழைய சம்பவங்களைக் கீழ்க்கண்ட வாழ் போக்கு தரப்படும்பொருளாகி விடவில்லை என் பது எனக்கு மனத்தில் இருக்க கொண்டுக்கொண்டேன். அந்த மனத்தில் இருக்க ஏற்படும் இப் பந்தம் என்னும் எழுந்திருக்கிறது.

— மகமது.

— 12 — டி.கே.சி.யின் கடிதங்கள்

மெய்க்காரம். 17-2-41

பொதுவாகக் கவிதை என்னும் அவர்கள் உலகத்தை விஷயங்களை வெவ்வேறாக அனுபவிக்கும் விதத்தால் என்ன சொல்ல வாம். மற்றவர்களுக்கு ரூபாவைத் தவிர மற்றவர்களை எல்லாம் அப்படி அப்படித் தான். தாமதம் மலர் அழகம் இருக்கிறது - சரி அதற்கென்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன் - அட்டா சந்திரன் உதிர்ப்பதால் பார்த்தால் இன்று என் முதல் முதலாக உலகத்துக்குச் சந்திரன் வருகிறது (வால் வெள்ளி போல) என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது - இது மறதி அல்ல, வம்பு; சூரியன் அந்த மீக்கும் போது ஐயோ முழுமையே போய் விட்டதே. இனி கமக்குச் சூரியனை கிடைப்பது போல் இருக்கிறதே என்று சொல்ல உண்டாகிறது. இது தொழில்நுட்ப தகவல் கூட அல்ல; வெறும் கற்பனையும்; சந்தக் கீழ்ப்பாக்கம்.

இதிலிருந்து உலகத்தானா இரண்டு விதமாகப் பிரித்து விடலாம் அல்லவா! ஒன்று கவிதை; இரண்டாவது - குருடர்.

கவிதைக்குள் ஒரு ஒற்றைமை உண்டு; மற்றவர்களுக்குள்ளும் ஒற்றைமை உண்டு தான்!

தாசுரும் கவிதாவும் கவிதைகள். அவர்களை அனுபவிக்கக் கூடியவர்களுக்கும்

ஒருவகையில் கவிதைகள் தான்! அவ்வாறு படிப்போர் கவிதைகளுக்கிடையே இதுவரையில் உலக முடியும்.

தாசுரும் கவிதாவும் இதுவரையில் உலகத்தில் இருக்கும். உடல், மனம், வாழ்வு, மரம், சூரியன், சந்திரன், குழந்தை, பெண், திரை, கொம்பன் (வானம்) மான் எல்லாம் மனதால் உலகத்து உலகம் உண்டு பண்ணுகிற பொருள்கள்.

நிமிஷவெள்ளிப் பாவத்தை என் என் வாரும் வாழ்கிறது அனுபவித்திருக்கிறோம். தாசுரும் அனுபவித்தவர்தான். கவிதாவும் அனுபவித்தான் என்று தெரிய வரும் போது ஒரு சகோதரத்துவ உணர்ச்சி உண்டாகி கமக்கு ஒரு பஸம் புதிதாக ஏற்பட்ட மாதிரி இருக்கிறது.

“உடல் பிறப்போடு தோன் வளி போல் விடும்” என்று ஓங்கிய மூதாட்டி சொல்லி விடுகிறோம்.

அடிக்கடி என் கதைபாவது மெகத் தையோ, தன்னிச்சையாக என் ஒரு வகையோ பார்த்துச் சந்தேகப்பட்டு விடுகிறோம். வெ கிழிக்கும் பார்த்துக் கொண்டு கின்றுவிடுகிறோம். அப்போது ஒரு பஸம் - பாராவது அக்கம்பக்கத்தில் உலகவர்கள் கணமாய் பார்த்து விடுவார் என்றோ என்னைப் பார்த்தான். பாராவது கிட்ட வந்து என்னத்தையப் பார்த்துக் கொண்டுக்கொண்டேன் என்று கொண்டுவிட்டேன்.

இருமலும் மூச்சுத் திணறலுமுடைய ஆஸ்த்மா, பிரோங்கைட்டிஸ் 3 நிமிஷங்களில் ஒழியும்

உங்களுக்கு ஆஸ்த்மா அல்லது பிரோங்கைட்டிஸ் மிகக் கடுமையான, மூச்சுத் திணறி, தூக்கமின்றித் தவிக்கிறீர்களா? உங்கள் விபாதி எவ்வளவு நான்பட்டா வீதியும் சரி, மென்டாகோ (MENDACO) புதிய எம்பிக்ளை வளிக்கும், மயக்க மருத்து, புளாக், இஞ்செக்ஷன், ஆடமைன் மூத்தம் தேவைவிரும்ப, குடியிற்ற இரண்டு மென்டாகோ மிக்ஸ்களை போதுவத் துடன் உப்கொள்ளுங்கள். போதும். மென்டாகோ (MENDACO) சத்தத்துடன் பரவி 8 நிமிஷங்களில் திணறலுக்குக் காரணமான உப்ததைக் கரைத்து அகற்றி, கவரத்தத வகு வாக்வி, முதலிரவி மேயே கக சித்திரை வரத் செய்யும். சிகிச்சாதித் அநேக வருட இரணமயும் வதுவும் பெறுகீர்கள்!

II வருடங்களாக ஆஸ்த்மா இங்கு ஸ்ரீ ஜே. ஆர். கடையில் 40 பவுண்டு குறைத்து, இருமலும் திணறலும் பிரதி இரவிலும் தூக்கத்தைக் கலைத்து, முடியில் சாலை எதிர்பார்த்திருக்கதார். மென்டாகோ (MENDACO) முதலிரவியேயே ஆஸ்த்மா இழுப்பை சிறத்தியது—பிள்ளர் கோல் திரும்பவே மீங்கி.

பணம் வாயல் உத்தரவாதம்
மென்டாகோ முதல் மெடானே ஆஸ்த்மாவின் மிகவுகளை ஒழிக்க இயற்கை வுடன் உதவுகிறது. பயன் இங்கியேயு, காலிப் பெட்டியைத் திருப்பி மூலு மிங் கையும திரும்பப் பெறலாம். இந்த **Mendaco** உத்தரவாதம் உங்களுக்குள்ள மென்டாகோ பாதுகாப்பு.

ஆஸ்த்மா * பிரோங்கைட்டிஸ் * குளிர் ஜாம் இவைகளை ஒழிக்கிறது

B D S 900

மூன்று காரியங்களையும் சாதிப்பது கல்கேட் முறையிய
உங்கள்வாய்துர்நாற்றத்தை அகல்கையில்
உங்கவ்பற்களை சுத்திச் செய்து
அவற்றை சொத்தையாகாமல் தடுக்கிறது

20/72

ஸ்ரீவிசந்திரிகா

3. மனம் எனும் மாயை!

சித்ய பரதித உலகம் அல்லா யனிதரையும் ஒரே மாநில அல்லவா? எனவே இருந்த விடக் கூடாது? சில மனிதர்கள் ஏன் துடிக்கிறார்கள்? இருக்க வேண்டும்? சிலர் ஏன் வேண்டாதபடி பெய்க்கும் அடிக் கொஞ்சு கிருக்கம்!—என்பன போன்ற கேள்விகளும் செல்லும் யாரும் பதிக் கொடுக்க முடியும்? இயற்கை பெரும், சிவநி பென்றும் கொல்லித் தீர்த்தவிட வேண்டுமே தவிர, எம்முடைய காரணம் அறிவுக்குத் திருப்தி தரக்கூடிய விதத்தில் விடை கொடுக்க முடியாதென்கிறார்.

பூஞ்செடிகள் அகித்தும் ஏன் ஒன்று போக இருப்பதென்கிறார்? சில செடிகளில் மட்டும் எல்ல வாரணியோடும் வர்ண அழகோடும் கூடிய மலர்கள் பூக்கின்றன. வேறு சில செடிகள் அகித்த மட்டும் வளர்கின்றன; வாரணியோ, அல்லவா இருக்கிறது. சில மலர்களில் வாரணிக் கொஞ்சு அகித்தென்கிறது. ஆனால் வர்ணமோ அகித்தக் குத்தென்கிறது. மரங்களின் தரங்கள் பாரக்யகென்கள். சில மரங்கள் வேராக வளர்கின்றன. சில கொம்பும் கிண்குமாரப் பட்டித்த சித்தென்கின்றன. இத்தையும் சிலவோ வளரும் போதே கோணமும் மானதுமாக முண்டு முக்கக்க கொண்டு எழுமிக்கின்றன. இதென்கலாம் ஏன்? ஒரே தொட்டத்தில் ஒரே நுழக்கிலில் ஒரே மாநிலக் உரத்தகை உட்கொண்டு வளர்கிற மாநில செடி கொடி கனிலேதாம் எத்தனை வித்திலாசம்?

மனித மனங்களும் இப்படியேதாம்! அவற்றின் கோணங்கள் பெய்க்கும் வகைப் படுத்திக் காரணம் கொடுக்க வளருக அது முடிந்த காரணமென்கிறார் 'மனம் எனும் மாயை' என்றுதானே சொன்னார் தாயுமானவர்!

மனித மனங்களும் இப்படியேதாம்! அவற்றின் கோணங்கள் பெய்க்கும் வகைப் படுத்திக் காரணம் கொடுக்க வளருக அது முடிந்த காரணமென்கிறார் 'மனம் எனும் மாயை' என்றுதானே சொன்னார் தாயுமானவர்!

மனித மனங்களும் இப்படியேதாம்! அவற்றின் கோணங்கள் பெய்க்கும் வகைப் படுத்திக் காரணம் கொடுக்க வளருக அது முடிந்த காரணமென்கிறார் 'மனம் எனும் மாயை' என்றுதானே சொன்னார் தாயுமானவர்!

அப்புகியும் இம்மாதிரிக் சித்தென்கனிலே அகித்த ஆழ்ந்த போனும், ஏதானவே தத்துவ விசாரணையில் கொஞ்சம் கட்டிடக் கூடையவனுதலாம், அந்திரவு முழுதும் அவன் உறக்கவே இல்லை. மனம் எனும் மாயை பற்றித் தாம் சித்தித்தக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதிலும் காரணத்தினைப்பற்றி சினைத்த போது, அந்த மனிதனின் இதய மனநிலை எத்தனை தரம் அனல்—வாடை விசிறெது அன்புதர சினைக்க சினைக்க அப்புகியுக்கத்தும் பயமாகவே இருக்கிறது!

அகித்த மான ரகித்தென்கப் பின் தொட்டித்த செல்லுபோமா அல்லது கனிலம் செட்டியாரின் கடைவிலே நிறப் பத்திரிகையை விட்ட இடத்திலிருந்து தொட்டுவோமா என்று கடை விதியே சித்தப் போகித்தக் கொண்டிருக்கின்ற அகிதவா அப்புகியும்; அவனுடைய முழுதக வாரே வரித ஒரு தட்டுத் தட்டி

ன்கள். பதறிப் போகித் திரும்பிப் பார்த்தால், காரத்தினம் பின்னும் சித்த கொண்டு 'கொம்' என்று சித்தென்கிறார்!

"என்ன வாரகெனே! இப்படி கடுத்தென்கில் சித்த மோனத் தவத்தில ஆழ்ந்த விட்டிகென்!" என்று கெட்டாக் காரத்தினம்.

"மோனமும் இல்லை. தலமும் இல்லை. ஒரு அகிதவமான சமாரணம். அதிலிருந்து மிகுவத்தற்குக் இன்னொரு அகிதவமாக சித்தித்தென்கிறார்!" என்று அப்புகியும், காரத்தினம் பதிக் போரணம் அழுத்த மாக சித்த. அப்புகியுக்கத்தையே ஆராய்ந்த பார்த்தான்!

"காரத்தினம்! சித்யப்பொழுது மாதம் காலிலிருந்து இக்கு வந்து சேர்க்கதாம்!" என்று அகிதக் கெட்டாக் அப்புகியும்.

-மேலா-

"செட்டா கத்த
தனம் 'எம்மாம்
அப்படியே' இருக்கி
றதே இன்னும்—"
என்றான் அப்பு
விக்கம்.

"மக்கள்கே வேண்டும், கவாயிசை /
தாக்கப் பொன்மலை பத்தனா சபையின்
உயர்நிலை எதிர்பார்த்தும், மனம் செட்ட
வாட நின்றுமுன் பக்தி எழுந்ததே காரண

தரிசி வக்பலதையும் மறக்கே விட்டோன். அதற்காக மன்னிப்பு! இப்பொழுது தயவு செய்து சொல்வாயா, நான்கே இப்படி மெய்நிலித்த நித்யும்பலவான பேரதிசயம் என்க ஊர்த்தது. இந்த மான வேணியும், திருச்சிப் பெரிய கடை விற்றினை வந்து—

இவனிடம் இப்படி மாட்டிக் கொண்டு போனேன் தப்பிட்டது அப்புகைத்ததுக்கு. ஆனாலும் அடக்கத்தோடுதான் பேசினேன். புல்லாக் குழை எடு வைக்க வந்த மனிதனைப் பற்றி ஆரம்பித்தானே இங்கிலா, காசரத்தினம் இடைமறித்தான்.

"புல்லாக் குழை ஆசாயிதானே! ஓடிக்காச, மெய்நிலை மன்னித் தீர்பா. எது யாரிட் ஓடி, குறுகுது என்று எதைபோ பதி கொடுத்து விட்டுத் தேடுகிற மாதிரியான பாதகம், படபடப்பான பேச்சு..."

"ஆமாம். அவரே நான். ஆயிரத்தில் ஒரு மனிதர் என்று சொன்னு விடுத" என்று சொன்னான் அப்புகைக்கம்.

"பெயர்! உத்துகடைய புத்தியும் இவ்வளவுதான்! தலைபெருத்தி அப்புகை! திருப்புகழ், தேவாரம் என்று சொல்லி விட்டாலே ஆசாயிக்குத் தலைக்கே கொஞ்சம்....."

வார்த்தைகளை முழுதும் முடிக்காமல் மீண்டும் அப்புகைக்கத்தில் முதுகை—தலைவை இல்க. முதுகைத்தான்—மீண்டும் தட்டினான் வாகரத்தினம்.

"சரித்திரம் என்று அவர் பெயர். அவ்வளவு இப்படி வெல்லாம் பேசுகிறார், காசரத்தினம்!" என்று ஆனாலும் குழப்பமுமாகக் கேட்டான் அப்புகைக்கம்.

"சாகாரத் மகாராஜா! ஐயு மகானைப் பொருத்திய திருவாரர் சரித்திரப் பாத்தியானந்த பரம குரு அவர்களைப் பற்றித் தான் சொல்லுகிறேன். இந்த ஊரில் வேறு யார் அப்படி உண்டு அப்புகைப் பட்ட 'தான்' இன்னொன்று எமையினும் இந்த உணகம் நான்குமா, சையிசேனே!"

இதற்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று அப்புகைக்கத்துக்குத் தெரியவில்லை. தலை உறித்பது, காசரத்தினம் தொட்டிது பேசினான்.

"அப்புகைக்க மகாபுருஷத் திருப்புகழ் தானே! அந்த சரித்திரம் யார் என்று தெரியுமோ உங்களுக்கு?"

"சொல்லப்பா. ஏன் என்னிலே திருப்பத் திருப்பக் கேட்டிருப்பீர்?"

"ஒகிசா, கையுட்கு குதும்மச்சாசியார் அதனுத்தான் உணகத்தில் நெய் அடக்க

யில்க! சரி.....சரி.....தெரித்த சொன்னேன். இப்பொழுது சொக்கிறேன். சீமாத் சரித்திரம் அவர்கள் என்னுடைய அத்தான்—"

"அத்தாறு? அப்படி பெய்கும்!"
"உத்துகடைய அக்கானிக்கு உணகர். அதாவது அக்கானி மான விட்டவர். அதாவது அக்கானித் திட்டாட விட்டவர். அதாவது திட்டாட விடுகிறவர். திட்டாட விடப் போகிறவர்!"

"உத்துகடைய அக்கானிக்கு உணகரப் பற்றியா இப்படி வெல்லாம் பேசுகிறார்?"

"ஆமாம், வேறு யாரைப்பற்றி எனக்கு இவ்வளவு வந்ததைத் தெரியும்?" என்று சொன்னி, ஆத்திரமும் ஏனாமும் வந்த

முதறியில் பக்கங்க ஊட்டி நித்திரைக் காசரத்தினம். அவனுடைய பொய்யப் பக் பனிக் கொன்று மீதுமிறுத்தது.

"காசரத்தினம்! உத்துகடைய குறம்புத்தனத்தைக் கொஞ்சம் கட்டி வைத்த விட்டுத் தயவு செய்து சொல்லுங்கள், இப்பொழுது இவ்வளவு அவ

சையாக அவருக்கு ஏன் இருபத்தாத்த குராய் தேவைப் பட்டது? அவ்வளவு ஏதையா அவர்—அவ்வளவு தரம் அவருடைய குறும்புமிட்டாடுகிறதா, என்ன?"

"அதெல்லாம் ஒரு பெரிய புரானம்!"

"அப்படி பெய்கும்?"

"திருத்தொண்டி புரானம்!"

இப்புகை சொன்னி விட்டு மீண்டும் ஒரு முறை அப்புகைக்கத்தில் முதுகைத் தட்டியவாறு தொட்டிது சொன்னான்:

"எங்கே அத்தான் இருக்கிறேனே, திருக்கைத் தொண்டி, அவரோடு ஒரு உத்தாடித் குர்த்த இருக்கிறது. அதற்கு ஏதாவது ஒரு கம்பிள் யாங்கிக் கழுத்திலே போட்டிருப்பான், இன்று மனிக் கொட்டைமேல் அத்தக் குரங்கு அரங்கு ஏறுகிறது! ஆனாலும் இருபத்தாத்த குராய்க்கு என்ன கம்பிள் கிடைக்கும்? ஒரு வேளை எகொலிக்கவரிக் புதிதாக உணகர் கட்டிப் போடுகிற கம்பிள் கத்திருக்கிறதோ, என்னவோ!"

அப்புகைக்கத்துக்கு இந்த வார்த்தைகள் கெய்கைப் கொடுத்தன. உலகில் ஒருவரைப் பற்றி ஒருவர் எவ்வளவு எளிதில் தூக்கி எறித்து பேசி விடுகிறார்களே என்று மனத்துக்குக் கிளர்ந்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டே மெனமமாக நின்று.

காசரத்தினம் கேட்டான்: "அது சரி, அப்புகைக்கம்! அந்த அறிமுக கணினி மனிக் கொட்டைக்குத்தானே போனார்?"

“எங்கே போனார் என்று தெரியாமல் தான் ஒழித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்தப் பக்கமாகத்தான் வந்தார்.”

"கச்சோர்க்கு மத்தியில் திருநெல்லை மாவட்டமும் மூன்றில் போர்டு மாவட்டத்தேவு அங்கு வந்திருக்கிறது. கிச்சைப் பழைய படியும் கச்சோர்க்குத்தான் திருப்பியிப் போயிருக்க வேண்டும். இதை இப்பொழுது தான் அந்த மோசனவாஸ்திக்குக் காக் கிவந்திருக்காருமே!"

அப்புகைகளுக்கு இதைக் கேட்டதும்
மிகக் கோபமாக தாத்தாகை மண்டபத்
திற்கே போனான் என்று சொல்லியது.

“கந்தேசரிக்குப் போகலாய் என்று
கவாயிகள் சிங்கத்திற் போக்தோன்று
இதே. திருப்பதற் சபை உப திவல்
அய்யவா? சந்தேம் காட்டியம் என்று
சொடு இருக்கத்தான் தெரியுமீ. அந்நாள்
அந்நாள் கந்தேர் பதமதர் 4000”

இந்தக் குறுப்புத்தொடரான கார்ட்டின்மேல்
இன்னொரு சித்தப்பயானை இதுபோல்
"வெட்டு"வெந்து பதில் சொல்லியுள்
பாள் அப்பயிற்சிக். இப்போது
கணத்தினை அடக்கிச் சொன்னார்.

"ஓ, வாருங்கள் ஓர் அப்பயிற்சியை அவர்களை! எம்மையும் சேர்த்து ஒரு சூட்டுக் கொட்டி எடுக்க. ஒன்றாகவே போகோம். எங்கள் வேடிக்கைதான் தாற்றுக்காக மண்டபத்துக்குள்ளே எட்டித்தெர உன் துயரப்போயோ?" என்று சொல்லியவன் நான். அப்பயிற்சிக்குத் தேரணிக் கைகையப் போட்டே அவரை இழுத்துக் கொண்டு, நகரத்தான் லாசரத்தினம்.

ஆர்தீற்றுக் கிழமைக் கூட்டத்திற்குள் நடந்து செல்வப் பற்று கீழையும் பிழைத்தது. மலையாளத்தில் மாணிக்க விவாயல் சந்திரனாயத் தாண்டிய படிவதில் ஏதி, இவ்வொருக்கியைக் கட்டி, கூட்டத்தின் செல்வப் விவகாரம் கொண்டு மலையாளம் உள்ள தெருத்தெருவாய் அடைந்தார்கள். அப்பாடே மலையாளத்தின்மேல் தாண்டினால்.

பட்டத்தை வேதத்தோடு தாண்டித்
கொண்டு ஓர கோபாலேசுவர வந்த
கொண்டிருந்தான் என்பான் யமினான்.
அவரின் பரிசுத்தம் சுகாதாரத்தின்மீது
முடிந்திருந்தது யோகி குறுப்பி மனதில்
பொருள் ஓர வசதம் தோன்றியது.

“அகா!” என்று கூப்பிட்டுத் தொண்டை காத்ததிலும் அவன் அருகில் போனான். அப்பதிகம் அப்படியே திகைப்பில் வீழ்ந்து விட்டான்.

"அப்பா! என்ன இது! அப்பாக்கு மத்தியில் எழுந்த வந்த விட்டாயா! என்ன நடந்தது?"

“சங்கரம் சாவகாசமாகப் பேசலாம். எந்தெனது ஊர் வீட்டுக்கு-” என்று கத்தினான்.

“கொயிலைக் கட்டுவோம்” என்று சொன்னார்.
நம். தான் கொடுக்க—”

மீண்டும் குடும்பத்தாருக்கு? “கமல் காதல்” என்ற ஓரே ஒரு வார்த்தையின் பதின் சொல்லி விட்டு, அவனிடமிருந்து தன்னைக் கழற்றிக் கொண்டு தூற்றிக் கால் மண்டபத்தை நோக்கி மேலே கட்டளை அப்புகைகம், ஆனால் மாதிரி தை மட்டும் அப்புகை எளிதாகக் கழற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை.

இந்தக் கல்யாணி அம்மாந்தான் ராஜீ
திராதுடைய மனைவியா? "அக்கா" என்று
எல்லவையு கேட்பதீதாடு பேசினும் என்
தறினம்? அவளுடைய உணர்ந்திறம்
பாசம், மகிழ்வாத என்று இருக்கிறதா?
அப்படியானால் ராஜீதிராஜம் பற்றி என்
அவன் அல்லவையு துச்சமாகப் பேச
வேண்டும்? ஒரு வேளை அவன் சொன்ன
விவரங்கள் எல்லாம் உண்மையாக இருக்
குமோ? ஆனாலும் அப்படி ஒரேயடி
யாகத் தாக்கி யெறித்து போவானேன்?
எத்தனை மூக்கத்தனமாகப் பேசினும்?
தன்விடம் தான் எல்லவையு அராவகிளமாக
எடுத்து சொண்டான்! இதை யென்றாய்
உன் னுட்போது உலகத்தில் மனிதர்கள்
உன் இப்படி யெல்லாம் நடத்து சொன்
னார்கள் என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை!
அவர்க்கத்தின் மனம் ஒரு சிலையில்
அடங்குகின்றது. ஈழத்து வீடு
இப்படி திரையு படுக்கையில் படுத்தது
அவ்வளவு உயரம் இதை சேதநிதாய்க்.
அவ்வளவில் இதை குழப்பம் என்னாய்
தர்ப்பவராக அறிந்து அவனுக்கு.

கேவலாணியும் கங்கத்தினரும் வேறு வேறான வட்டத்து சமைய சித்தாரித சமைய சைத் தாண்டித் தாயுமாறவர் தெருவினே அமைந்தவர்கள்.

விட்டுத் தவறல் பூட்டி விட்டவ்வாறு துத்துக்கால் மண்டபத்துக்குச் சென்றிருந்தால் என்பாணி. இப்பொழுது அந்தப் பூட்டைத் திறந்து கொண்டு விட்டதால் அப்பொருத்து கைத்தாலோ இல்லையோ, அப்படியே "ஓ" என்று ஒரேயடியாகக் கை விழுது விட்டால் அவை! இத்தனை கோளும் மனத்தின் கதவால் பூட்டப் போட்டிருக்கிறார்களே. இப்பொழுது கதவைத் திறந்ததும் உணர்ச்சிகள் அனைத்தும் ஆவெதிரோடு உணர்ச்சியைப் போக்கு வந்தன.

மேலதிக கதவைத் தாவிட்டு விட்டு
வந்ததால் மாகாணத்தினும்.

“அக்கா என்ன இது? சிறு குழந்தைகள்
 நீ” என்று சொல்லும்போது தாய்கரத்தினால்

நீன் குரலில் பரிவு தொலித்தது. ஆனும்
மறு கணமே அவனுடைய இயற்கைக்
குரலும் மெய்காக்கி வேகம் சென்றது.

“ஹூம்! இந்தமாதிரி வெங்காயம் வடிக்
கும் என்று தெரியும் உங்களுக்கு” என்று.
இப்படி அவன் சொன்னபோது இந்த
மாதிரி வடிகதில் அவனுடைய உள்
மனத்தில் ஒரு திருப்பி இருந்தது என்று
தெரிந்தது. செருக்கு அப்படித்தான்.
தாக்கல் வந்த ஆறாம் சொத்துவந்த
காலமே, பாராவது துக்கப்பட்ட வேண்டும்
என்று கிறிஸ்தியான்கள்! தக்கனக்கு ஒரு
முடிவெடுத்த எதிர்த்துக் கொள்ள
இதை ஒரு வாய்ப்பாகக் கருதித் திருப்பி
அடைவார்கள்!

“தம்பி! உங்களுக்கு என்ன தெரியுமீ? இத்தனை காலம் பம்பாயில் இருந்தவன்.
இங்கே என்ன கொலம் எல்லாம்.....”

“அக்கா! அநெல்வாய் எங்களுக்குப் பரி
பூரணமாகத் தெரியும். என் பம்பாயிலிருந்து
திருப்பி வந்த இந்த ஆறு மாதத்
தில், கிராம எல்லாம் தெரிந்து கொண்டு
கிட்டேன். பல தடவை பரமே உள்
கிட்டே செட்டெ வெண்டும் என்று ஆரம்பித்தேன்.
சந்தர்ப்பம் சந்தர்ப்பம் போல் கிட்டது.”

இதனால் தத்துவமடைய உடம்பு என்
இக்காயம் கொடுத்ததாய்த் தெரியும்.
கொண்டிருந்த கெய்ணி அப்படி ஒரு
பொழுது மனம் கிட்டும் போல் சொல்லி
பித்தான்.

“எங்கேயோ பித்தம் எடுத்ததென்றே
நினைந்து ஒரு நேரு காயம் கொடுத்தது
வந்த கைத்தந்தி திரும்பும் இப்படி
கூடகித்தது. அந்தச் சேய் குரலில் குரலில்
எப்பொழுது பார்த்தாலும் உத்தரம் எய்த
கொள்வதும், மேன்கைச் செவ்வகித்தது
மாவே இருந்தது” என்று கெய்ணி.

“அநெல்வாய் சேய் பரம்பரை, அக்கா!
இவருக்குப் பிள்ளை இவருடைய பெயர்
சிறந்த தலக்க வேண்டும், பரி. அதற்கு
இப்படி ஒரு—”

“தம்பி! இன்னும் கொஞ்ச காலமே
என் பித்தமாகச் சீராயி விடுவான். அவன்
தான் கிட்டும் எனுமணி!”

“அக்கா! அதை மட்டும்கொள்வாரே.
இந்த காரத்தினத்தில் உடம்பில் உயிர்
இருக்கிற வகைக்கும் அது கூடகாத”
என்று சொல்லிக் கொண்டு காரத்தி
னம் ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்தான். கெய்ணி
அப்போது ஊஞ்சலில் உயிர்வைப்பித்த
வாறு முடிந்ததாய்த் என் கைத் த
துடைத்துக் கொண்டு கிண்குள்.

“அக்கா! ஆரம்பத்தில் நீ உள் புத்தி
வைக்கக் கொடுத்தவிட்டு, இப்பொழுது

அவரை சொல்வதில் என்ன பிரயோ
ஜனம்? அந்தக் காலத்திலேயே இத்தப்
பித்தமாகாத காரணம் உட்கோ கிடா
மக் இருந்திருந்தால், இதெல்லாம் கடிக்
திருக்குமா? என் ஒருத்தன் பம்பாயிலே
போய் இருந்துகொண்டிருக்கேன். ஹூம்! என்
காம் தகவிலி!” என்று காரத்தினம்.

கெய்ணி அப்போது நன்றமே பதிக்
கொள்வதில்லை. கெய்ணி மாடு மாடுவாக
வந்தது. காரத்தினம் கெய்ணி பம்பாய்
போகிற செவ்வாயோல் கெய்ணி பூங்க
கொண்டு, தகவிலி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி. கெய்ணி ஒரு கெய்ணி கெய்ணி
தகவிலி. உத்தரத்திலிருந்து தெருவெ
கெய்ணி ‘கெய்ணி கெய்ணி’ ‘கெய்ணி கெய்ணி’
என்று சத்தம் சென்று கொண்டு, கெ
ய்ணி கெய்ணி பம்பாய் போல் கெய்ணி
ஆடியது. காரத்தினம் அதை இன்னும்
அதி கெய்ணி கெய்ணி.

“அக்கா! கெய்ணி கெய்ணி. இதுக்
கெய்ணி ஒரு கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி சென்று கெய்ணி. அதுவரை நீ
கெய்ணி கெய்ணி. கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
இருந்தால் இது கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
என்று கெய்ணி கெய்ணி. இது கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி.”

இப்படி காரத்தினம் கெய்ணி
கொள்வது கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி

கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி

கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி

“புல்லாக்குழை ஒரு போலிருக்கிறது”
என்று அறிவித்திருந்த கெய்ணி அப்
போது கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி

அவரை இருந்தால் இந்த மாதிரிக்
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி

கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி
கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி கெய்ணி

அரிசிப்பல் அரும்பிடும் புன்முறுவல்!

தேவதேவ குமாரன் அருள்பெரித்த தொடங்கியவன் என,
விடங்கம் அவிர்வனம் அனல் வளர்ந்து வகுநிலை வயப்பாடு
உயர்ந்துகொண்டது. அனல் வளர்ந்து விடங்கமொருவன் இவ்
வருநிலை வளர்வான்.

[illegible]

உதாரணம்: தாயகத்தில் பெரிய பெருமான் 70 ஆண்டுகூடத் தோன்றாவிட்டால் சேய்தவறாது தனி, திரிதேவதூயன் வாக்கு!

Johnson's BABY POWDER
ജർജൻസ് ബേബി പவுഡർ

சுருமத்திற்கு ஸ்ரீதமனிப்பதில் உலகிலேயே திகழ்ந்த பெளடர்

உலவசம்

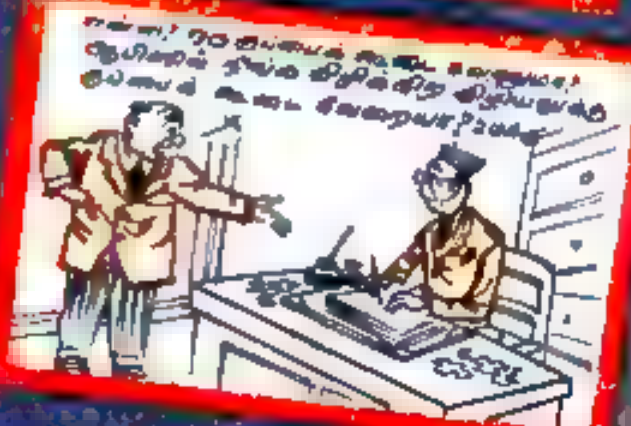
[illegible]

தமிழகம் & தாயகம் (தமிழ் பத்திரிகை) எல்.

Reprinted by permission of J. (S), p. 60, 1978, copyright.

ஹாஸ்யக் கலாச்சியம்

உங்க சஷ்டி அப்பி யூர்த்திக்கு
என்னைச் சம்பந்தம்?
சம்பந்தம் வில்லை;
எனக்கு வயிற்று, என்னை
கொள்ளா ஒரு சிறந்திருந்தா
என்று சொல்லுங்கள்
எப்படித் தெரிந்தது?

சாமி

பாடம்! என்னை வாகனம்
பதம் பெண்டை சவ
சவனாடாம். சகட கிறவா
சகடம் கதாடாம்!

சுழந்தை கண்ணைக் கசக்கிறதே?
"கண்ணில் என்ன படிக்விட்டது?"
"ஒரு நுகை படிக் விட்டது. அதை
வாரித்து வந்ததில் கண் கணைக்
கசக்கிவிட்டது."

"டேய், இந்த மரமா மாதிரியே
தலக்கலக்கென்று, பாணம்
எல்லாவு தூசும் போயிருக்க-
கும் தெரியுமா?"

என்னைப் பார்த்து, சிவன் சாப்பிடு
அதற்குள் சை. நான் சும்மாம்
சும்மாம் உட்கார்ந்திருக்கிறேன்
என்னைப் பார்த்து விட்டீர், அவனும்
அந்த மாதிரி சும்மாம் எழுதாமல்
உட்கார்ந்திருக்கிறான், சார்!

குழந்தை
அவைகளை
விரும்புகிறது

ஜே. பி. மங்கராஜரமின்
NOURISHING
நிஷிங் பிஸ்கட்ஸ்

நிஷிங் பிஸ்கட்டுகளை
குழந்தை குழி பார்த்துத்
டும். அவைகளில் அதிக
மாசு மாசுகளை மாற்றும்
இனிப்பு குழியும் ஆரோக்
சிய மானிடும் வைப்பில்
எனும் அடக்கி வீரும்ப
தாது அவைகளை அவன்
மீண்டும் விரும்புகிறது.

வாடகைகளை விடுவாராத
தரமென்றை பெற்றது

ஜே. பி. மங்கராஜம் & கோ., குவாலியர்
கென்னை ஆரீஸ்: 35/37, தமிழ் செட்டித் தெரு. கென்னை-1

NATIONAL

K. 1

★ ராஜாஜி அவர்களின் 'பாஷ்யப் பிரச்னை' என்னும் கட்டுரை சம்பந்தமாக
மிகு வாகனங்கள் படைப்பிலுள்ள அனைத்து கருத்துகள் கவனிக்கின்றன.
அவற்றில் வெவ்வேறு இங்கு பிரதிபலிக்கின்றன. —ஆசிரியர்.

பாஷ்யப் பிரச்னை

பிரேமஸுப் பிரச்சினையைப் பற்றி ராஜாஜி அவர்களின் உயர்ந்த கட்டுரைகளைப் பற்றி இவ்
மொழியினால் - நுகர்வோர் நுகர்வோர்
இவ் - ஆசிரியத்திலும் மொழிபெயர்த்த வகு
முதலாம் பரவும் வகை மொழி மொழியும்.
நுகர்வோர் மொழியைப்பற்றி நுகர்வோர் நுகர்வோர்
மொழியை மொழியுமாகும். அரசியல் அமைப்பு
பற்றி நுகர்வோர் நுகர்வோர் மொழி மொழியை
வகை வகையாக நுகர்வோர் மொழியும். நுகர்வோர்
நுகர்வோர் மொழியை மொழியாகும். நுகர்வோர்
நுகர்வோர் மொழியை மொழியாகும். நுகர்வோர்
நுகர்வோர் மொழியை மொழியாகும். நுகர்வோர்

மொழி 12-4-83

மொழி 12-4-83

மொழி 12-4-83

மொழி 12-4-83

மொழி 12-4-83

மொழி 12-4-83

மொழி 12-4-83

மொழி 12-4-83

மொழி 12-4-83

மொழி 12-4-83

மொழி 12-4-83

சினிமாக்கதை

கல்கி

"தூங்கும்! அதோ பார் அப்பா வருகிறார், பார்!" என்றுச் சாறு.

"மூஞ்சியைப் பார்த்தால் கோபமாக வரப்படுவே இருக்கிறேன்" என்றுத் தங்கம். "மே! படா!" என்றுத் தைவல் சாத்தித் தானிடும் சத்தம் கேட்டது.

"அம்மாவும் கோபமாகத் தானிருக்கிறேன், இன்னிக்கி ரகசியமாக டைகைப் போகிறது!" என்றுத் தங்கம்.

"சண்டை போடறதுக்கு ஒன்று பதவான் என்னத்துக்காகத்தான் வந்திருக்கிறோ?" என்று சாறு தத்தவம் பேசினான்.

"மதுவாரும்னுட்டு என்னத்துக்காகத்தான் என்மாமி படைச்சிருக்கிறோ?" என்றுத் தங்கம்.

"கல்யாணம் பண்ணிக்கொடுத்துனுட்டு ஒன்று என்னத்துக்காகத்தான் ஏதப்பிட்டுக்கொ?" என்றுச் சாறு.

தடாக், தடாக் என்று மேே தைவல் இடிக்கும் சத்தம் கேட்டது.

"என் இன்னிக்கு மேேயே போகப் போகிறதில்லை. மாடிவீசையே இருக்கடப் போகிறேன்" என்றுத் தங்கம்.

"நாளுக்காக" என்றுச் சாறு.

இந்தக் குழந்தைகள் பேச்சைக் கேட்கக் கேட்டா எனக்கு ஒரு பக்கம் சிப்பியு வந்தது; இன்னொரு பக்கம் வருத்தமாய் விரும்பினது.

மேே அப்பாத்தையர் ஐயர் ஏழாக் கேட்ட கருதியில், "சனியன்னை? எல்லாரும் ஒரேயடிபாசக் சொத்துப் போயிடீம்களை! தைவல் திறந்து தொடியுக்கோ!" என்றுத் கத்தினார்.

உடனே அதற்கு மேல் ஒரு கல்யாணம் அதிகமான குரலில் ஐயன் அம்மான். "வருகிறபோதே என்னத்துக்காகஎன்னுக் கொள்ளும் வெடிக்கண்டு வறேன்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்துத் தைவல் திறந்தான்.

"சரி, புத்தம் ஆரம்பமாக் விட்டது" என்று சாறு சொன்னான்.

"எப்போ முடியப் போகிறதோ?" என்றுத் தங்கம்.

அந்தக் குழந்தைகளைப் போலவேதான் ஈனும் "புத்தம் எப்போது முடியப் போகிறதோ?" என்று என்னினோன். அப்பாத்தையர் ஐயரும் அவர் சம்பாநமும் போட்ட சண்டைகள் எனக்கு சொம்பவும் உபத்திரவமாக இருந்தன. அவர்கள் மேல் விட்டும் குடியிருந்தார்கள்; என் மேல் மாடியில் குடியிருந்தேன். மேல் மாடிக்கு வரும் மச்சப் படினில் உட்கொடுத்துக் கொண்டுதான் சாறையும் தங்கமும் மேற்கண்ட சம்பாநமையை நடத்தினார்கள்.

..

மேற்படி நம்பினவின் சச்சரவுகள் எனக்கு விஷமம் உபத்திரவமாக விரும்பத்தகு ஒரு விசேஷ காரணம் இருந்தது.

அப்போதுதான் அற்புதமான விளிமாத் தை ஒன்று எழுதிக்கொண்டிருந்தேன். திடீரென்று ஒருவர் அந்தக் கதை என் மனத்திலே நோன்றிற்று. "ஆனா! விளிமாவுக்கு எவ்வளவு பொருத்தமான கதை!" என்று என்னினோன். அது ஐக்கைய காய்க்கைப் பின்னக் கிணக்கைக் கொண்டு ஆச்சரியமாக் விரும்பினது. இந்தக் கதை மட்டும் விளிமாய் படமாகப் பிடித்து வந்து விட்டாக், தமிழ் நாட்டையே ஒரு கைக்குக் கைக்கி விட்டா? எவ்வளவு அப்படியே பிரமித்துப் போய் விட மாட்டார்களா? என்னுடைய வறுமைப் பிணியும் அடியோடு சிக்கி விடலாம்கவா? எத்தனை நாளைக்கு மாதம் முப்பது ரூபாய் சம்பளத்திற் தரித்திரக் காலப்பேயம் செல்துகொண்டிருப்பது?

கதைகை விற்றது கொஞ்சம் சிரமமான காரியமாக் விரும்பலாமென்று எனக்குத் தெரியாமலில்லை. டாக்டர் முதலாளிகளும் கடைக்கடிகளும் சாதாரணமாக ஒரு மாதிரி பேர்வழிகள் என்பது விஷமம் பிரமித்தமான விஷமம். கல்வது எல்லாம் அவர்களுக்குக் கெடுதலாய்ப் படும்; கெடு

தம் எல்லாம் கவனதரப்பட்டு. அதுவும் எத்தனை பேரின் காரணம் ஒருவருக்கு ஏனும் என்னுடைய கைதவையிடுக்கா மன போய்விடும்! பரக்கலாமே ஒருவரே!

இம்மாதிரி நீர்மனத்திடம் அந்த விவரமாக கைதவை எழுதிச் சொன்னிருக்கிறேன். 'வினோதியோ' மூலத்தில் முதல் காட்சி, இரண்டாம் காட்சி என்று எழுதிச் சொன்னிருக்கிறேன். அப்பாத்தனா நுவலும் அவர் சங்கரமும் தினகரி புத்தம் கடத்தாமலிருக்கிற இந்தக் காண்கலும் மூலமும் எழுதி முடித்திருப்பேன். ஆனால், இவர்களுடைய இடைவிடாத தொத்தாவின் காரணமாக, கதை இருபத்திரண்டாவது காட்சிக்கு மேல் கலக்கப்படுகிறது. மாலை வேளையில் மட்டுமே எழுதவந்திருக்காக்கு அவகாலம். அதே சமயத்தில்தான் கீழ் விட்டதும் தம்பதவக் கலக்கக் கடத்து சொன்னிருக்கும். என்னதக்காவது அத்த தம்பதவக் கலக்கக் தோங்குத போனும், கீழ்மதிலாக இரண்டு மூன்று காட்சிகள் எழுதி முடித்து விடுவோம்.

இந்ததக்கு அப்பாத்தனா ஸார் கருதின போதே புத்த சங்கரத்தார் வத்தபடியால், என்னென்ன கடக்கப் போகிறதோ என்று எதக்குத் திலோகிருத்தது. ஆனும் என் சத்தும், எதிப்பாராத வித்ததித் புத்தம் கெரு சிக்கிரத்திலே முடிவடைத்து விட்டது!

அப்பாத்தனா ஸார் விட்டிக் கடக்கோ பிரவேசித்ததும், "இந்தச் சங்கரத்தார் இரண்டும் எக்கே தொங்குத போக்க!" என்று கேட்டார்.

"கடக்க எக் கிலே தான் சங்கரத்தார் இருக்க!" என்று ஸார்மே அம்மான்.

"கடக் மூக்கு யிலே மூதேவி கடத்தாடறது" என்று அப்பாத்தனா ஸார்.

"என் மூதேவி தான்; எக்கிலப் பார்த்தாக் கடக்க

மூக்குப் பிடுக்காததான்! என் செத்தப் போய் விட்டாக் கடக்கலுக்குச் சர்க்கோவுத்தான்..." என்று அடுக்கிக் கொண்டு ஸார்மே அம்மான் அழத் தொடங்கினார்.

"பிட்டு என்னத்தடுக்காக என் வகையப் பிடுக்கிறேன்?" என்று அப்பாத்தனா ஸார் சித்தி அடக்கில குரலில் அவர்க் கேட்டார்.

"சிக்கல்தானே கருகிற போதே எக்கிக் விழுத்தண்டு கடுமே!"

"கீ இப்படி அவகாலமா பிடுக்கிறதாய் பார்த்தாக் எதக்குக் கோபமாய்த்தான் கருகிறது. சங்கரத்தார் கரு மகிப்பானும் முதத்த அகம்பி, தங்கைய காரி அழகம்பி பிள்ளிக் கொண்டு, செத்திலேய் கட்டுகாமாய்க் குக்கும் இட்டுக் கொண்டு இருக்கக் கடாதோ! இந்த மாதிரி தானு மூக்குகிலே என்னென்ன வகுஞ்சென்று அவகாலமாய் சித்தனும்?"

"எல்லா அவகாலமும் பண்ணிக் கொன்னிருத்தாக், என்ன சிக்கல் என்ன மாக்லும், காரமாக்லும் அழைக்கண்டு போகிறது தட்டுக் கெட்டுப் போகிறதுதும்! விட்டிலேயே அகாட்குக் கிடக்கிற துக்கு அவகாலம் என்ன வேண்டிக் கிடத்தது!"

"என் கருகிற போதே தவாரகிருத்தாக் தானே எக்கியோவது அழைத்திக் கொண்டு போகலாம்?"

"இப்போ சொல்லுக்கோ விவரமாக் குப் போலோம்னு, அவர் கிருகத்திலே எக்கலம் பண்ணிண்டு தவாரம் கிருகத்தேனு, இம்மைய, பாகுக்கோ!"

"அவர் கிருகம் இம்மைய, பதினாத்த கிருகம் தருகிறேன். அத்தகுத் தவாரகிருகம், பரக்கலாம்."

"அடே தாலு! தக்கம்! குடியாக் கோ! அப்பா விவரமாக் கு அழைக்கண்டு போகிறதக்கு!" என்று ஸார்மே அம்மான் கவிஞன்.

இந்தவேளையில் ஒன்று விட்டாமல் கெட்டுக் கொன்னிருக்கிற சாமுவம் தக்கமும் குதாவகாய்க் கிருகம் குடியாக்.

"நல்ல காலம் தான்" என்று என்னி காலம் குதாவகிருத்தேன். அவர்க் போய் விட்டாக் கைதிலே இன்னும் கருகாட்சிசெனாவது இத்ததக்கு எழுதி

முடிக்கலா மென்று சர்க்கோவுப்பட்டுடன், மேலும் என் விவரமாக் கதை எழுதவது பத்தி எதக்கு ஒருபுதிய பெருமை கடக்கா வித்தது. எப்போய்ப்பட்ட குடும்பச் சங்கட சர்க்கோவோ மெல்லாம் விவரமாக் தீர்த்த கலக்கிறதா? எரிச்சலும் விசயமும் கிதைத்த இம்மத காலக்காலகில்கட என் கலவு இன்பத்ததையும் தித்யதிலையையும் அவிக்கிறதா! கெ போ எல்லாம் எதோ

ஸீனிமா எங்கும் ஒரு மாதிரி முகத்தைக் கவித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு அறிவாதவர்கள்?

இம்மாதிரி என்ன மிடுவதெனவே வெகு நேரம் போய் விட்டது. ஆனாலும் இக்கறப் பொழுதக்கு ஏதாவது

எழுதியிட வேண்டுமென்று அவர் அவர் மாச எழுதி இரண்டு காட்சி முடிந்த விட்டேன். மூன்றாவது காட்சி எழுதிக்கொண்டிருக்கையில், வானில் குதிரை வண்டி வந்து சிதறும் சத்தம் கேட்டது.

இரண்டு சீயிக்குத்துக்கெல்லாம், இழைபட்டைத் திறக்கும் சத்தம் கேட்டது. உடனே பின்வரும் எம்பாஷனை ஆரம்ப மாவிற்று:—

“ஸீனிமாவாம் ஸீனிமா! போயும் பொறுக்கி எடுத்து அதற்குக் கண்டு போனோனோ! வரணாதான்! யாரோ உட்டேலே போறவனும் உட்டேலே போறவனும் நீங்களுண்டு வாயிலே வந்ததைக் கண்டுபிடித்துண்டு பேசுறதாம். அதை எவ்வாரும் பார்த்துண்டு வாயைப் பிளந்துண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறதாம். உங்களுக்குத்தான் புத்தி போச்சோ!”

“ஓ! வாயை மூடு! ஸீனிமாக்குப் போகணும் என்று என் பிராண்டை வாகனத்தில் குதிரைக் கொடுங்க! இப்போது என் மேயை குதறம் சொகிறேயே!”

“உங்க வாயை சீக்க முடிக்குக்கோ! ஸீனிமாவுக்குப் போகணும் என்னுங்க. இந்த மாதிரி எழிசைட ஸீனிமாக்கோ கான் போகணும் என்று அழுதேன்? யுளுகான் என்னுங்க புத்தியே இவ்வாமல் போய் விட வேணுமா?”

“ஏ, எழுதாத! வாயை இப்போ மூடு நிறைய, இங்கையா?”

“கான் எழுதையாவிருத்தா, சீக்கன் என்ன என்று யோசித்துப் பார்த்துக் குக்கோ!”

“பின்னே, என் மேயை என்னத்துக்குக் குதறம் சொகிறேன்னு கேக்கிறேன்?”

ஆக, குதிரைத்து விளம்பரம் பண்ணி விடுக்கோனே என்று பார்த்தேன். இப்படி ஆயிரமாயிரத்திற்கும் காண் வேண்டுமோ?”

“இதைப் போல் ஒரு கதை என்று எழுதினானே உட்டேலே போறவன், அவனைச் சொல்லுக்கோ!”

“கதை எழுதினவன் என்ன பண்ணுவான்? கூடாட்டி அதைக் ‘குட்டிச் சைப் பண்ணி விடுக்கான்!’”

“கூடாட்டி குட்டிச்சைப் பண்ணினால், பணத்தைச் செலவழித்துப் படம் எடுத்தவன் என்னத்துக்குப் பகலி இனிச்செண்டு விக்குக?”

“உக்கிரப் போன்ற இனிச்செய்யச் சுப்பிகன் பத்தியே பார்த்து வருவாக்கன் என்றுதான்!”

“கான் ஒண்ணும் இனிச்செய்யச் சுப்பி இல்லை. உக்க அம்மா இனிச்செ வாய்ச் சுப்பி! உக்க பாட்டி இனிச்செய்யச் சுப்பி.....”

இதற்குள் மனமன வேன்று மாடிப்படி ஏறுகிற சத்தம் கேட்டது. ராமனும் தக்கமும் ஏறி வந்து தக்கையைய வழக்கமான இடத்தில் உட்காக்கினார்கள்.

“சைக்கடன்னு ஒண்ணு என்னத்துக் குத்தான் வச்சிருக்கோ?” என்று ராமு,

“ஸீனிமாக்கு ஒண்ணு என்னத்துக் குத்தான் ஏற்பட்டிருக்கோ?” என்று தக்கம்.

மீதவானே அந்த விட்டை விட்டு இரண்டை மாற்றி விட்டேன்.

ஆனும் என்னுடைய ஸீனிமாக்கே கதை மட்டும் காணது வரையில் புத்தியாக விலகி. அந்தத் தம்பதிகளின் இரண்டாவது எம்பாஷனைவைக் கேட்டதும் எனக்குண்டான அதிர்ச்சி இன்னும் சீக்கெப் பாய்க்கும்!

‘சைக்’—1-3-41

திருப்பூரில் ராமநாயகி

பட்டி ஜிவனாதித்யன் திருப்பூர் தமிழகப்பாடல் சபையின் உதவத்தோடு ஏப்ரல் 1-2 தேதிகளிலிருந்து 13-14 தேதி வரை வெகு விமரிசையாக கொண்டாட்டம் நடத்தி, கடைசி நிகழ்ந்தது ஐந்தாவது நாளானது. இது நடைபெற்ற நாளாகவொரு நாட்களாகியிருந்தது. திருப்பூரிலுள்ள தமிழகப்பாடல் அறையின் மேற்படி கூடையின்மேல் பத்திரிகைகளையும் கைத்து கொண்டு நிற்போர்தான்.

அமுதசுரபி

அளிக்கும் புதிய தொடர் கதை

கலை வாகை, திருமதி போன்ற
மேயல் கால்களைத் தீட்டிய

காதலும் வீரமும் சிதைந்த
செயல்கள் கொண்ட

சாண்டியன்

எழுதும்

ஜலமோகின்

மே திருவி
ஆரம்பம்

தனிப் பிரதி எட்டணு

அமுதசுரபி • 20, கங்குரம் செட்டித் தெரு - சென்னை-1

நினைவில் இருக்க வேண்டிய பெயர்

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

இன்ஷூரன்ஸ்களுக்கு

ஆளானார்கள் : ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம் : பாண்டியன் பிளாட் : மதுரை

கிளைகள் : பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி, சென்னை, ஈரகபுரி, கோலாப்பூர்,
பெங்களூர், திருவனந்தபுரம், கோயம்புத்தூர், கொச்சி

புதிய

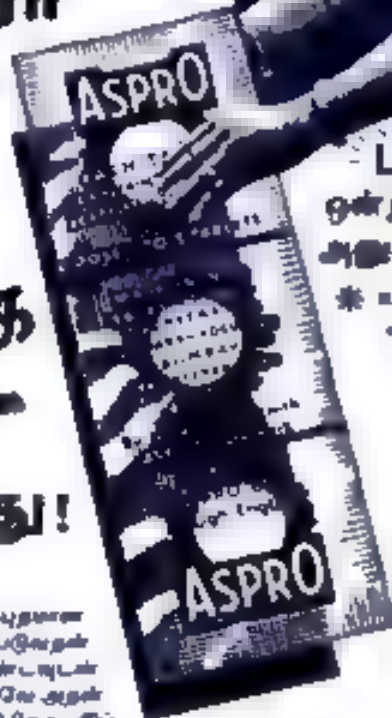
ASPRO

'ஆஸ்ப்ரோ'

வலி மற்றும்
ஜரத்தை

அதி
துரிதமாக

நிறுத்துகிறது!

புதிய 'ஆஸ்ப்ரோ'
ஒன்று தான் இந்த எல்லா
அனுகூலங்களும் கூடியது.

* உதிரி விகிதமாக கிடைப்பது!

விவசாயம் உதிரியாக இருந்தால்
தூசியும் கரும்பும் அதை வளர்ப்பது
பாதித்து, அதன் விளைவாக
வளிற்றுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடு
கூடும். புதிய 'ஆஸ்ப்ரோ' பரி
பூரண பாதுகாப்புடன் உதிக
இருப்பதற்கு காரணம் ஒவ்
வொரு விவசாயம் தனித்தனி
யாக, கற்றுப்போக வளாக
யில் விசேஷ முறைகளிலும்
உதறிவிடப்பட்டுள்ளது.

* பாதுகாப்பு! 'ஆஸ்ப்ரோ'

இருதலத்திற்கோ, வலித்
தற்கோ மெருதி விளைவி
படுவது. துரப்புகளும்
உண்டாகும் மருத்து
வதையும் இதில் சேர்க்கப்பட
வில்லை. புதிய 'ஆஸ்ப்ரோ'வை குழந்தை
களுக்கும் பயன்படுத்தி உட்கொள்ளலாம்.

* கதிப்பு: தூசியோ, அல்லு செவியில் உப
கருத்து துரிதமாக வேலை செய்
வதும் புதிய 'ஆஸ்ப்ரோ' விவசாயம்
கிடைக்கின்றன. எல்லாவு மலிகு!

புதிய 'ஆஸ்ப்ரோ' ஒரு அற்புதமான
புதிய முறைகள் தயாரிக்கப்படுவதன்
காரணமாக, அனைத்துக்கொண்டவுடன்
மூன்று கடினத்திற்குள்ளாகவே அதன்
வேலைவைத் தொடங்கி விடுகிறது. இப்
பொழுது உட்கொண்டவு எவையிடமான
தொடக்கம், தடுப்புகள், இயந்திரங்கள் மற்றும்
ஜாத்தாக வெறொத்த மருந்தைக் காட்டிலும் கி
துரிதமாகவியர்ந்திரெய்யக்கடியபுதிய 'ஆஸ்ப்ரோ'
கிடைக்கின்றது. 'ஆஸ்ப்ரோ' இருதலம் அமைந்து
வலிற்றுக்கு எவ்வித மெருதியும் விளைவிக்காது.

22-1-64

* தாமதிக்காதீர் இன்னும் புதிய 'ஆஸ்ப்ரோ' கேட்டு வாங்குங்கள்

கோகிலா

நமணலால் வஸந்தலாத்தேனம்.
மொழிவெய்யம்: ரா.வி

50. "கதிரிகேன், கிந்தாரி!"

ஐயா! ஐதில்தான் எத்தனை சரி வாக வந்தது கிட்டான்! அவனது புது சாதுரிகத்தைக் கண்டு ஜாகம் லேஷா ருக்கு ஏற்பட்ட விஸ்பு அடக்கச் சித்திர வேரம் பிடித்தது. தன் விஸ்பு ஒருவாறு அடக்கியதும் ஐதிலைப் பார்த்து. "ஐதிலே! நீ பவே ஆன், அப்பா! உன் சரிதேளும் சொம்ப சரி. உன் சாதுர்பா அன்றிசு சாத்தானெனரி மேல் ஆபதப் பிரயோகத்திக்கு ஆபத்தமாகுறே, அப் பொழுது காணும் அதே அறையில்தான் இருக்கேன். அன்று நீ அவர் கையைப் பிடித்துத் தடுத்து வித்ததாமல் இருக்கிறேன் தான் என்னைப் பார்த்திருக்கிறீர்பால். நான் அங்கேயேதான் சின்று கொண்டிருக்கேன்!" என்றான் ஜாகம் லேஷா.

"அப்படியா? சிதுவாகத்தான் சொல்வியா? சிதுவாகத்தான் சொல்வியா?" என்று கேட்ட வண்ணமே ஐதிலே அவ னிட லுடியாத அசிரஸமும் விஸ்பும் தாண்டவமாட அடிக்கொரு நடவண ஜாகம் லேஷா தரப் பார்த்தான்.

"நீ கோவிலையைப் பார்த்துவரப் புறப் படப் போவியா? இல்லை, உலகத்திலே இக் காத உறவு முறையானப் பற்றி யெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டு உட்கார்க்கிறீர்கள் போவியா? புறப்படு, அப்பா! பொழுது காங்கி விட்டால் அப்பறம் போக முடியாது. குதிரையைத் தயார் செய்து கொண்டு சிக்கிரமாகப் புறப்படுவதற் றான் எப்பாடு செய்!" என்ற அவசரப் படுத்தினான் ஜாகம் லேஷா.

அதற்கு மேல் ஐதிலே அங்கே சித் தவில்லை. புறப்பட்டு விட்டான். அவன் துணி வாகவே அந்த அறையை விட்டு வெளி யேறிப் படி இறங்கிச் செவ்வையானான்.

'ஐதிலே வெளியே போய் விட்டான். அறையிலே தங்கித் தவிர வேறு யாரும் இல்லை!' என்ற வம்பிக்கை ஜாகம் லேஷா

ருக்கு ஏற்பட்டது. அவன் அப்பொழுது உட்கார்க்கிறிருந்த அற தான் காதுப்பா உட்கார்க்கு மக்காட்டன் உறையாரும் அறையாரும். மக்களாக் கண்டு போகவதற் கும் உபதேசங்கள் அளிப்பதற்கும் சாது ர்பா அங் வகறையைத்தான் உபயோகப் படுத்தி வந்தார். ஆனால் அதில் சாதுர்பா விடம் முக்கட்டியே அதுமதி பெருமலி யாரும் பிரவேசிக்க முடியாது.

அந்த அறையி லு இரு புறங்களி லும் எதிரும் புதிருமாக இரு பெரிய அறையன் இருக்கின. அங்கிரு அதை கனிக் கதவுகளிலும் பெரிய பெரிய சிறுக் கண்ணாடிகள் போருத்தப்பட்டிருந்தன. சில சமயம் அவை திறக்கிறுக்கும். சில சமயம் அவை இரு கண்ணாடிகளையும் திறா மறத்திறக்கும். இவ்விதங்க ளு அறையன் யும் தவிர முக் கட்டில் மீடப் பெரிய இன்னொரு அறையும் கூட இருந்தது. ஆனால் அது அப்பொழுதமே லுடித்தான் இருக்கும். அதில் சாதுர்பா அவைத் தவிர வேறு சாருக்குமே பிரவேசிப்பதற்கு அநி சாரம் கிடையாது.

சாதுர்பாவுக்கு ஐதிலின் மேல் அலாதிப் பற்று உண்டு என்பது உண்மை தான். ஆனால் அவன் கூட அந்த அறையின் பிரவேசித்த திவில. கண்ணாடிக் கதவு போட்ட அதை யோன்றில் தான் ஐதிலே இருந்து வந்தான். இருந்தாலும் சாதுர்பா அவைப் பார்ப்ப தென் று அவனுய் வெளிப்புறத்த அறையிலே வந்த தான் சந்திப்பது வழக்கம். தனக்கென்று அவன் அதிகச் சலுகை பெற்றதில்லை! சாதுர்பாவுக்கும் அளித்ததில்லை.

ஐதிலே படிவிறக்கிச் சென்றவன் கடை சிப் படி இறங்கியதும் சந்தைத் தயக்கி சின்று. யோசனை செய்து பார்த்த அவனுக்கு என்ன தோன்றிற்றோ, தெரிய வில்லை! மறுபடியும் ஐதில்படாமல் படி ஏறி வந்தான். அப்பொழுது சாதுர்பா

வீல் சசிய அறைக்குப் பாரோ துறை வது போன்ற சிறு தட்டியது.

ஜூக்சிசெயோரோடு பேசிக் கொண் டிருந்த விட்டு ஜூக்சிசெயோரோ வந்த போழுது, ஜூக்சிசெயோரோ மட்டும் அவ னோடு வராமல் அந்த அறைவிலேயே தங்கி விட்டான். அதனும் சசிய அறைக்குள் நுழைந்தவன் ஜூக்சிசெயோரோதான் இருக்க வேண்டும் என்ற சித்தியை அவனுக்கு ஏற்பட்டது. என்னதான் சித் தியை ஏற்பட்டதும் என்னும் பாரீகாத விஷயத்தில் எட்டென்று கம்பிக்கை வைக்கக் கூடாதுவவா? அதனும் சித்தி தயக்கமில்லை. ஆவீதும் அவன் அவனை உரித்தித் தன்னியது.

காற் பாராவின் இந்த சசிய அறைக்குள் போக வாருக்குமே அதுமதி மெட வாரோ அப்படியிருக்கும் போழுது ஜூக்சிசெயோரோ மட்டும் எப்படியும் போவாராம்? அதுவும் காற் பாராவுக்கு எதிர்த்து வரப் பிதரோசம் செல்லும் ஜூக்சிசெயோரோக்குத் தனிக் சதுகா என்ன இருக்க முடியும்? அநோடு ஜூக்சிசெயோரோ சாதாரண மான மனிதன் இல்லை. பிதரோசம் பங்குசா மானவன். கம்பிக் கைக்குப் பாதிரி மானவ னாகவும் அவனைச் சொல்லி விட முடியாது. அக் கிதரோசம் அவன் உன்னே சென்று ஏதாவது ஒன்றுக்கொன்று

செய்து விடுவானென்று.....? பாரீகை டார்க்கை? எத் பாராவை அவன் சொன்று போடாமல் இருக்க வேண்டுமே!

இந்த எண்ணம் ஏற்பட்டததான் தாமதம்; ஜூக்சிசெயோரோ வடிக் ஒரேயடி வாசல் பறந்தது. பாரீகை சென்று அந்த அறைக்குள் நுழைந்தான். எத்பாராவின் அறைக்கு எதவு சாத்தித்தான் இருந்தது. ஆனால் உன் புறமாகத் தாண்டிப் பட விட்டான். அதனும் நொட்டதும் அது தானாகத் திறந்து கொண்டது. சத்தம் போடாமல் ஜூக்சிசெயோரோ உன்னே நுழைத் தான். உன்புத்திசில் ஒரு சாது போலப் போலக் கொண்டிருந்தது. அந்தச் சத் தின் இன்னொரு முனையில் ஒரு எதவு இருந்தது. அதன் வழியே சத்தம் தூசும் போனும் சசிய அறைக்குக் கொண்டு விடும் வழி போலத் தோன்றியது.

அவன் அந்தக் கதவுக்குப் பின்னாலேயே மறைந்து சித்தி கொண்டான். உன்னே என்ன வடிக் கொண்டிருக்கிறதென்று என் பதைப் பிரயோகசெய்யப்பட்டுக் கவனித்துக் கண்டு பிடிக்கவும் முயன்றான்.

அவன் பாராவைக்கு அந்த அறைக் கதவையும் தாண்டிச் சென்று ஊடுருவிப் பாரீக்கும் திறன் இல்லை. ஆனால் அவன் காதலன் மட்டும் அந்த அறைக்குள் இருவர் போலக் கொண்டிருந்ததைக் கவனமாகக் கண்டான். அதில் ஒன்று பெண் குரல்; இன்னொன்று ஆண் குரல். ஆண் குரல் ஜூக்சிசெயோரோசின் குரலாகியிருந்தது.

"சாத்தி! நீ இங்கே எங்கே வந்தாய்?"

"உன்னிடம் மன்னிப்புக் கொடுவதற் காகத்தான்!"

"என்னிடம் மன்னிப்புக் கொடுவ தற்கு? போய்! போய்! கவனகாரியம் செல் தாய்! உன்னிடம் போய்வே பிதரோசியும் என்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்டான். அது மட்டும் அல்ல. தன்னுடைய சோத்து முழு வதையும் போதுகைக் காரியங்களுக்காக வழக்கி விட்டான். என் விருப்பப்படி ஏதையும் ஆகி விட்டான். இப்போழுது தான் எனக்கு சிம்மதி ஏற்பட்டது. இத்தனை வருஷங்களாக உங்கள் இருவரிட லும் பழி வாங்குவதற்கென்று திட்டம் போட்டுப் போட்டுப் பொழுதைப் போக்கி விட்டேன் பழி வாங்கியே நிறுவது என்ற உறுதி புண்டு செயலில் இறக் கிய பொழுதெல்லாம் என் மனம் என்ன மோகம் செய்து விட்டது; சரிவான சம யத்தில் காண் வாரி விட்டு, போட்ட திட்டத்தை மிகைத்து விட்டது. எப்படித் தான் உன் உன்னத்தில் அம்மாதிரி கோல் கனம் இளம் விளக்காத கோமள பாவக்கன் இடம் பெற்றதானோ, எனக்கே விளக்க விட்டான். இப்படியே பழி வாங்கத்

நிராவிதத்தாலுடன் போல் விட்டிடாமே
என்ற எண்ணம் எவ்வளவு எத்தனையோ
முறை பித்தனாகக் கூட ஆகி விட்டது.
உங்கள் இருவரிடமும் பழியாக்கக் கைக்கு
வைப்பாகக் கிடைத்த பல சந்தர்ப்பங்களே
எல்லா விட்ட பித்தனும் என் மனம் கெட்ட
விட்டது. கடைசியில் உங்களைக் குத்தி எத்த
னையாக்கி விடுவதென்றும் பிறா
சியைக் கட்டுப் போக்கி விட்டு மறு
வாசியைப் பார்ப்பதென்றும் உத்தி தள
ராத வெஞ்சத்தனின் புதல்பட்டென்.
இவ்விரு முயற்சிகளிலும் கூடக் கடைச
ியில் எனக்கு வெற்றி விட்டதில்லை;
நோக்கிதான் விட்டபடி. ஆரிலும் இத்
தனை எல்லாம் எழித்த என் இரு அவாக்
களும் இன்ற புத்தியுற்ற விட்டன.
அதாவது, நீங்கள் இருவருமே உங்கள்
அபரிதையை விட்டுக் குற்றத்தை
உணர்ந்து என்னிடம் மன்னிப்புக் கோரி
விட்டாகக். பார்த்துப் போனும் இது
எனக்கு ஒரு வித்தியம் வெற்றிதானா?
வெற்றி என்பதில் என் வேலைமென்
லாம் நீரித்து விட்டதாலேயே என் கரு
மிதேன். அதனால் இனி இந்த உரைத்
தற்கு என்னிடம் பயமில்லை;
எனக்கும் இந்த உரைத்தி
விட்டம் பயம் இல்லை. எனவே,
இனிதொடிகே என் எங்கே
பாவது உன்வாறு ஒரு
இடத்துக்கு ஒரு விவெதான
இருக்கிறேன். தெரியுமா?"
என்றார் என் பார்.

"ஓகோ! இனிதொத்த
தான் இந்தத் தீர்மானத்
தற்கு வந்தீர்களா? அப்படி
பாலும் இது வரை நீங்கள்
மனநலத்திராயம் வேறு என்ன
செய்து கொண்டிருக்கிறீ
களாம்? எங்களைக் கெட்டால்
நீங்கள் இதுவரை தனிமன
வாக இருக்கிறே போதும்.
இனி ஒரு ஒன்றித்து அவன்
கைப் பட வேண்டியதில்லை
என்று தான் சொல்வேன்!
உன்னிடம் எனக்கு தீர
ஒரு வருத்தம் என்ன வேன்
தும் தவறாத் திருத்திக்
கொள்வதற்குத் தாங்கள்
பாருக்கும் சந்தர்ப்பமே
அளிக்கவில்லை. ஏன்! உன்
குத்திகே கூட அளித்த
கொள்ளவில்லை. நீங்கள் மட்
டும் ஆற அமர போகின்ற
உங்கள் தவறாத் திருத்திக்
கொண்டிருக்காய், என் இப்
பொழுதாக் காட்டிதும் உன்
வீடு இன்னும் பன் மடக்கு

அதிமனம் அந்தரக சந்தியுடன் புத்தித்
திருப்பென். எனக்கு மட்டும் சந்தர்ப்
பம் அளிக்கப் பட்டிருக்காய் உங்கள்
சந்தேகத்தை அறிய உணர்ந்தேயியும்
வழி தெரியுப்பென். நீங்கள்தான் என்
கபாலத்தையே சேவாசெய்திருக்கொன்ன
விக்கிறீயோ! அந்தச் சிரமம் எல்லாம்
மெக்கு எதற்கு என்றில்லையா ஒதுக்கி
விட்டீர்களா?" என்றார் எந்தானேனா.

"உன்மனமான் வாந்தினது! தீண்டுமே
நீ அந்தரக சந்தியுடன் எவ்வளவு வழிபட்
டிருப்பாய் என்பது எனக்கு இப்
பொழுதானே தெரிந்தது! என் உன்
அழகம் வழிபட்டென். அதைக் உண்டியல்
அடைந்த பதையவாக் மறித்தேன்; கட்டுக்
காலம் போட்டுக் காக்க முயன்றேன்;
மறை வைத்த நினைவாய் புத்திதேன்.
உன் குரலும் அறித்து என் உன்னை உன்
இருத்ததற்கு விட்டிருக்க வேண்டும். அப்
படிச் சென்றிருக்காய் வளர்த்த பதைய
எல்லாவதாய் உலா உலாப் பந்ததாயும்
கடைசியில் வளர்த்தவன் கடைசியேயே
வந்து உட்காருவது போல நீயும் என்
கைக்குள்ளேயே அடக்கி விருத்திருப்பாய்.
இப்பொழுது இந்தனை எல்லாம் எழித்த
எனக்கு இது விளக்குமிறது. உம்...இனி
அதைப் பற்றிப் பேசி என்ன பயன்?

தாண்டவமாட ஐக்கிஷ்வுக்கு அங்காத்த
வதகனாக் கேட்ட விப்பா வீடுக்குத்
பிறகுப் போகக்கூட கொண்டு போட
வேண்டும் என்று சொல்லும் எத்
தாபாயா இத்தகைய எரிபத்தி இறங்கி
வீடுக்குக்கு? சித்திதம் தங்கையோ யோ
கையோ இல்லாமல் விடிந்ததைத் துடித்துத்
தம்மைத்தாமே காவலின் வாலிக் கொண்டு
கொடுக்க முயற்சிக்கிறேன், ஏன்? காவ
லின் அரவணப்பிம் அம் என்ன இப்பத்
தைக் காணப் போகிறேன்?

"சாமி, சாமி! இந்த எழை மேல்
இரக்கம் காட்ட வேண்டும். தாங்கள்
என்ன காண்பம் செய்பத் துணிக்கிறீர்கள்?
எனக்கு ஒன்றுமே விளக்க வில்லையே!"
என்று கூறி ஐக்கிஷ் தன் இரு கைகளையும்
பயன்படுத்திப் குவித்தான்.

"ஐக்கிஷ்! நீ இன்றுதான் எதிர்பா
வுக்கெதிரே தன் வணங்குகிறாய்?" என்று
சொன்ன எதிர்பா இயோகாத் சித்தி
தாள். பிறகு தம்மையிலிருந்து மேல்வாயை
இன்றும் கொஞ்சம் உயரத் தூக்கிறார்.

சாத்தாக்கையிலே இரு கைகளும் வறு
விறுத்த விட்டன. எத்தனை வேய்தான்
ஒரு பெண்ணின் கரம் வறுவடல் பிடித்
திருக்க முடியும்? எதிர்பா இழுத்த
இழுப்புக்கு அவளது கைகள் செக்கத்
தொடக்கி விட்டன.

"சாமி! நீங்கள் விரும்பினால் இன்று
மட்டும் என்ன, தினமுமே என் தங்கை
காலிக் விழுகு குப்பிடத் தயாராவீடுக்கி
றேன். எத்தனை இத்தப் பயங்கரக்
காரியத்திம் இறங்குகிறீர்கள்?" என்று
கேட்டான் ஐக்கிஷ்.

"வாழ்க்கையில் ஏதாவது இப்பம்
இருந்தால் உதிர்பாழ வேண்டும். இப்பம்
ஏதாவதே இவ்வாறிட்டால் உதிர்பாழ்த்து
என்ன பயன்? வாழ்க்கையை என் என்
வனவோ பார்த்து விட்டேன். இனி
ஒன்றும் அதிகமாகப் பார்ப்பதற்கில்லை.
எனக்கு இப்பம் அளிக்கக்கூடிய பொருள்
ஏதாவது இருக்கிறது என்றுள் அது
சொல்தான். அதைக் காட்டிலும் கனம்
அளிக்கக் கூடிய பொருள் இந்த உலகத்
தில் வேறு ஏதாவதே இருப்பதாக
எனக்குத் தென்ற வில்லை. அதனால்
அதையும்தான் கவனத்துப் பார்த்து விடு
வோமே என்று இப்பெயலிம் இறங்கி
வீடுக்குறேன்! கடைசியிம் எங்குதான்
வது ஒரு காள் யாரும் இதை எழுத்தானே
ஆசைவண்டும்? அதனால் சித்தி காவத்திக்கு
எதிர்பாவத்துக்கும் இடையே தொக்
கிக் கொண்டிருக்கும் இத்தப் புர்பாத்
திறையை காணே கம் கையால் ஏன் அதை
நீக் கொள்ளக்கூடாது என்று என்னி..."

"இத்தப் பேச்சே வேண்டாம், சாமி!
என் இருக்கும் வரை இத்தகைய செயல்

புதுமை பெறுங்கள்! முதலில் எந்த
என் செய்ததும் சார்மிஸ் டால்கம்
பவுடரை உடல் முழுவதும் துவுங்
கள். எத்தகைய புதுமை உணர்ச்சி
அது அளிக்கும் தெரியுமா?
மிருதுத்தன்மை பெறுங்கள்! உடலில்
காணியுள்ள இடங்களிலும் பவுட
ரை தள்ளுக் தடவியிடுங்கள். அது
பட்டைப்போல படர்த்து எரிச்சல்
வராமல் பாதுகாக்கிறது.

நீடித்த இனிமையுட
ன் இருங்கள்! சார்
மிஸ் டால்கம் பவுட
ரை தாராளமாக அடி
க்கடி உபயோகியுங்
கள். அது செவ்வில்
வாழல் பெருமாழ்வு
அளிக்கும் சாதார
அழகிற்கும் காணல் க
வார்க்கும் இதுவே
சித்தந்த கையெம்.

சார்மிஸ்
டால்கம் பவுடர்

புதுப்படுத்தும் மனோ ஹேமான
நாமன முன்னது.

எதற்கும் இடம் கொடுக்க மாட்டேன். இது வீரமம்.—அது போகட்டும். ஜூன்ஸ் கிதோர் வந்தானே, அவன் எங்கே?"

"எதெதில் காதுகெடும்! அவன் பேசுகிறேன் எதற்கு?"—என்கிறார் எதிர்ப்பா. "உன் ஜூன்ஸ்கிதோர் ஒரு இடத்திலும் ஓடியிருக்கிறான். உன் எதிர்ப்பைப்போல் சித்திலாக. எதற்காகப் புரியாமல் திட்டமிடுகிறாய்?" என்று எதிர்ப்போனார்.

"என்? புரியாமல் திட்டமிடுகிறேன்?" என்று கேட்ட ஜூன்ஸ்கிதோரும் விடப்பட்டு மேலே இருவரையும் மாற்றிய பார்த்தவராகும்.

எதிர்ப்பா "உட்கட்டி" வென்று வந்தார். பிறகு தங்கையே எட்டிச் சாட்டி, "இதோ பார்க்கிறேன் ஜூன்ஸ்கிதோர் இதோ இருக்கிறான்!" என்று.

"என்னைப் பார்த்தியாகக்கி விடுவீர்கள் போலிருக்கிறதே! சிங்கம் கொங்கை என்னும் ஒருவரும் வம்பு முடியாது!" என்று ஜூன்ஸ்கி, தீர்மானமாக.

"வாழ்க்கையில் என் சாவுவது ஒரு காரியத்தை வெற்றியாகக் கெட்டுவிட்டிருக்கிறேன் என்னும் இந்த ஓரே ஒரு காரியத்தைத்தான் கெட்டுவிட்டிருக்கிறேன். ஒருபுறம் ஜூன்ஸ்கிதோராக ஒருவாறு உலகத்தை எமாற்றித் திரிக்கிறேன். இன்னொரு புறம் எதிர்ப்பாவாக வடிவிறன். இவ்வளவு செய்தும் என்ன பயன்? உடைவீரல் உலகத்தை எமாற்றப் போல் காண ஏமாற்றேன். என்னும் வாழ்க்கையையும் சிங்கம் அதுவரையில் முடியவில்லை; பழிவாக்க வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிற திட்டத்தையும் சிதைவென்ற முடியவில்லை. அப்படியே பழிவாக்கக் கிடைத்த எதற்கான அருவாயான சித்தப்பங்களை பெயரால் என் உன் எழுப்பிட்டு விட்டேன், தெரியுமா?" என்று எதிர்ப்பா.

அப்பொழுதும் ஜூன்ஸ்கிக்கு எதிர்ப்பாவின் வார்த்தைகள் சிற வம்பிக்கை உண்டாக வில்லை. அவனுடைய முக பாவம் அதை என்னுள் எதிர்த்து எட்டியது.

எதிர்ப்பாவிற்கும் ஜூன்ஸ்கிதோருக்கும் வயதில் வேறுபாடுதான் எதற்கான சித்தியாக! தங்கை தங்கை உன்மை வயதில் பத்தப் பதினாறு வருஷங்கள் மறைத்து மாறுவேடம் புதுமையில் வயதில் பவருக்கு அப்படியேபோன்றும் பிரமாணமாக சிங்கம் எதிர்ப்பாவில்லை, அதுவும். அவர்கள் மூலக்கையும் முகவாங்கையும் மாற்றித் காட்டும் அபராத திறன் பெற்றவர்களை இருக்க விட்டாள். அதைக் காட்டிலும் இன்னும் அதிக வருஷங்களைக் கூட மறைத்து விட்டாள். இது அவமான காரியம்தான். ஆனால் ஜூன்ஸ்கிக்கு எதிர்த்து ஜூன்ஸ்கிதோர் எப்படி வந்திருக்கிறான்! உலகத்தில் என்னென்ன முக்கிய

தான் எமாற்றுவதற்கு இது பிரமாணமாக வந்தான்! யாரும் மதம் முடியாத செயற்கையெடுத்த வந்தான்!

பேசின வந்தவரைச் சேவல் விட்ட எதிர்ப்பா மேலாகக் கோப்பையைத் தவற உருக்க வரை கொண்டு கொண்டு விட்டார். ஆனால் ஜூன்ஸ்கி அந்த மதப் பாத இராமல் அவர் கைகொப்பையிலும் ஒரு வன் வைத்திருந்தான்.

ஜூன்ஸ்கிதோர், எதிர்ப்பா இருவரையும் கைக்கு அகற்றவனுவிற்றே அவன்! சித்திரத்தில் எமாற்றவாரு! எட்டென்று பருத்த போலப் பாய்ந்து எதிர்ப்பாவின் கைவிருத்த கோப்பையைத் தட்டி விட்டான். கோப்பை வெகுதூரத்தில் போய்ச் செறி விழுந்தது. "அட, முட்டாளே! அது அக்கிரித் திரவகம் ஆவீர்தே! அந்த பார்த்தாயா, அதை வேங்கைய!" என்று கூறிச் சென்றார் எதிர்ப்பா.

அவன் தட்டி விட்ட வேதத்தில் எதிர்ப்போனவரின் கைகளில் இரண்டொரு கோட்டுத் திரவகம் செறி விட்டது. மறையே அந்த இடம்பெற்ற புன்னாடு விட்டது. ஆனால் அவன் வெகு அலட்சியமாக, "இவ்வளவுதானே! பரவாயில்லை! உன் வேங்கையா உன்னை ஒருவர் மீதும் கிழாய்க் கை மேல் கிழுகிறதே! திரவகம் பட்டு என் முழுமையும் எரிந்தே போனாகூடப் பாதவில்கி, உன்சத்தின் எதிர்ப்பைப் பொறுத்துக் கொள்ளப் பழிவிட்ட என்னை உட்கட்டி எதிர்ப்பைப் பொறுத்துக் கொள்வதென்ன, கட்டமாக எதிர்ப்பா?" என்று.

எதிர்ப்பா அதற்குப் பதிக கொக்கமாக, "ஜூன்ஸ்கி! இப்பொழுது நீ கோப்பையைத் தட்டி விட்டு விட்டாய். ஆனால் இரவு பகல் இருபத்தி என்னுள் மணி கோளும் என்னும் எவ்வ புரிந்து கொள்முக்க முடியுமா?" என்று கேட்டார்.

"முடியுமே, முடியாதோ! என்னும் இவ்வந்தவரை உன்னை முயற்சிக்கு இடம் கொடாமல் எட்டாயம் உன்னைத்திரிடுமென!" என்று ஜூன்ஸ்கி.

இதே சமயம் வெளியிலிருந்து வாரோ உரக்க குரல் கொடுத்த எதிர்ப்பாவையும் கூப்பிட்டுச் சத்தம் கேட்டது.

வாசு கூப்பிடுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக என்னோருமே தெரிந்துகொள்வதற்காக சித்திரித்தார்.

"சாமி, சாமி! கொஞ்சம் வெளியே வாருங்கிறேன்! என்னை அவரவர்களுக்கு முடிவாக வேண்டும்!" என்று ஒருவன் உரக்க எதிர்ப்பாவைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

உன்னிருந்த வன்னமே எதிர்ப்பா, "உன்னைப் பார் இவ்வளவு தூரம் உன்னே

வர விட்டது? போ, போ! இப்பொழுது ஓண்டும் முடிவீது போட முடியாது!" என்று கடுமையான குரலில் விரட்டினார்.

"சாமி, சாமி! இந்த நேரத்தில் அப்படி யெல்லாம் சொல்லக் கூடாது. கிணைம சொம்பமோசமாக இருக்கிறது. எம்பிக்கை விழுந்து சிராசையுற்று வெறுங்கையோடு திரும்பிப் போகக் கூடிய கிணைமையில் என் இயலிக்க!" என்று காலில் விழாத தோஷமாகக் கெஞ்சினான் வந்த ஆன்.

"நீரு தடவை சொல்லிக்கிடு! என் சொன்னு சொன்னதுதான். நீ கேட்க மாட்டாய்?" என்று மறுபடியும் அதட்டினார் சாத்தப்பா.

அந்த ஆன் திரும்பிப் போவதற்குப் பதிலாகத் துணிச்சலுடன் சாத்தப்பாபயின் அறைக்குள்ளேயே வந்து விட்டான். எங்கைக்குமே இல்லாத காரியமாக அன்று சாத்தப்பாபயின் அந்த ரகசிய அறைக்கு எத்தனை பேர் திடீர் திடீரென்று விஜயம் செய்து விட்டார்கள்!

கோபம் மூண்டு விட்ட சாத்தப்பா வந்த ஆளை அடிப்பதற்காக எழுந்து விட்டார். ஆனால் அவனைப் பார்த்ததும் அவர் கை அவதரவழியாமலே 'கோக்கி விட்டது! அவர் என்னத்தைச் செய்வாங்க மறந்து விட்டது. "அட, சீயா! உங்களுக்கு எந்த சப்பா முடிவீது?" என்று கேட்டார். சற்றுத் தணிந்த குரலில்.

"சாமி, உங்கன் காலில் விழுவிடுறேன். நீங்கள் என் தலைவை இடக்கொளும் எனக்குச் சரியதம். ஆனால் அதற்கு முன்னால் நீங்கள் ஒரு முடிவீது கொடுத்ததான் ஆக வேண்டும்!" என்றான் அந்த ஆன்.

"அது சரி! உங்களுக்கு எந்தவகை முடிவீது என்று கேட்கிறேன்!"

"எங்கள் அண்ணாக்கு வேண்டும்!" என்றான் அந்த ஆன்.

ஐதேய! "க்கு அந்த ஆன் எப் பொழுதோ எங்கிலையோ பார்த்த மாதிரி

விழுந்தது. ஆனால் எங்கே பார்த்தோம் என்பதுதான் கிணைக்கு வரவில்லை.

"உங்களுக்கு அண்ணலா? யார் அப்பா அது? எங்கே இருக்கிறார்கள்? எங்கேதத் தெரிந்தவரை அப்படி யாருமே இருப்பதாகத் தெரியவில்லையே!" என்றார் சாத்தப்பா. அக்கம் பக்கத்துக் கிராமங்களையும் அக்கிராமத்து மக்களையும் அவர் களுக்கு அறிவிருந்தார் என்பது அவருடைய அந்தப் பேச்சிலிருந்துத் தெரிந்தது.

"என்ன, சாமி! தெரியாதவர் போலக் கேட்கிறீர்களே! நேரத்திலிருந்து என் னோடு வந்திருக்கிறீர்களே, கோமியா அம்மா! அவர்களைப் பற்றித்தான் சொல் றீறேன்!" என்றான் அவன்.

ஆம்! அவன் வேறு யாரும் இல்லை. வந்தாராஜோதான்!

"யார்? கோமியாவா? எங்கே இருக்கிறான்?" என்று விழி யிறக்கக் கண்ணைப் பெரிதாக்கிக்கொண்டு கேட்டான் ஐதேயு.

"அவர்கள் கிணை இல்லாமல் படுத்த படுக்கையாகக் கிடக்கிறார்கள். எல்லாபடியான பேச்சு மூச்சுக்கூட இல்லை. கடுமை யான காய் வந்திருக்குதுங்க. என்ன சொல்வேணுங்க, போங்க!" என்றான் வந்தாராஜ். அப்பொழுது தயரம் அவன் தோண்டடைபை அடைத்தது.

"அவனை எங்கே வைத்திருக்கிறோ?"

"கூடவே அழைத்து வந்திருக்கிறேன். பக்கத்தில் ஒரு மண்டபம் இருக்கிறது யாருக்கள். அங்கே இருக்கச் சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறேன்!" என்றான் வந்தாராஜ்.

அதற்கு மேல் ஐதேயினால் ஓண்டும் கேட்க முடியவில்லை. எல்லாவற்றையும் அப்படியல்லப்படியே விட்டு விட்டுப் பறந்து விழுந்து கொண்டு ஓடினான். அவன் ஓடிய வேகத்தில் பக்கத்த அறையில் இருந்த இரண்டொரு பொருள்கள் இடலிக் றேற விழுந்த சூதம் கூடக் கேட்டது. "வந்தாராஜ். நீ போ, காணும் இந்நா

<p>ஸான்டலக்ஸ்</p> <p>சுரும ரகசிய கவிதை கவியம், வேர்க்குறு, பண்ட</p>	<p>காஷ்மீர்-குளம்</p>	<p>T.A. அப்துல் ரஹீம் கவிசாஸ்திர</p> <p>உளதுபத்திகள், வாசனைகள்</p>
<p>காஸ்மஸ்</p> <p>கஸ்தூர் மாடுதிரை</p> <p>கார்ஜன்</p> <p>கோரோகியோ மருத்திரை</p>	<p>நஞ்சன்கூடு-பல்யோக</p> <p>சுரும ரகசிய கவிதை</p> <p>சுரும ரகசிய கவிதை</p>	<p>சுரும ரகசிய கவிதை</p> <p>சுரும ரகசிய கவிதை</p> <p>சுரும ரகசிய கவிதை</p>

கோஷ்மீர் குளம்: புதிதெட்ட கண்ணாள், 54, பத்தர் தெரு, கோலர்-1 (மதுரை, கோவை, பம்பாய்)

வருகிறேன்!" என்று கூறி எதிர்பார்ப்புறப்பட்ட ஆவத்தமாதல்.

வந்தாரா? மூன்றே சொன்னான். அவனைப் பின்பொடிக் கொண்டு எதிர்பார்ப்புறப்பட்ட தமது கைகளை மெதுவாகித் திறம்பெய்தார். எந்தோ சொல்லி அருகேயே வந்து கொண்டிருந்தான். அவனைப் பார்த்து மெதுவான குரலில், "எந்தோ! இனி என் என் முடியாத பொருள்கொடுக்கிறேன்!" என்றான்.

"அட! அதற்குள் வாழ்க்கை அபராத கை விரம்பியதாக மாறி விட்டதா? இந்தக் கேள்வி இப்படி மாறக்கூடாது என்பதோ?" என்று இடக்காக்க கேட்டான் எந்தோ சொல்லி.

"வந்திருப்பது என் பெண். தெரியுமா அல்லவா?" என்று எதிர்பார்ப்பு.

"என்ன! உன் பெண்ணா?" என்று கேட்ட எந்தோ சொல்லிக்கு ஒரேயடியான உத்தரவி வந்திப் போட்டது.

"எந்தோ இப்படித் துணுக்குது குரு? இதைவிடப் பரிசுவாய் என் என் மனமா மறிக்கிறேன்!" என்று கூறிய எதிர்பார்ப்பு, "என்ன-மனம் இருக்கும் எப்படியுப்பட்டவர்கள், தெரியுமா? சொர்க்கம் பிறவிகள் எங்கும் சொர்க்கம் பிறவி எந்தோ! என் மனம் கொள்கிறதோ வரவது என் உயிர் வாழ்க்கைதான் ஆக வேண்டும்!" என்றான்.

வந்தாரா? வெளியே வந்த சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் எதிர்பார்ப்பு எந்தோ சொல்லியும் சொந்தாத போல் அங்கே வந்த சொந்தாதான்.

இவ்வளவு மனப்படுத்துக்கு அருகில் ஒரு வண்டி வந்து கொண்டிருந்தது. மனப்படுத்தி ஒருபுறத்தில் துள்ளினால் போர்த்தப்பட்டு ஒரு பெண் படுக்கை கைகொண்டிருந்தான். இதைவிடக் கொட்டாமல் அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் மனத்தில் என்ன என்ன பெண் வரமோ இவ்வாறு-பெண் என்னவென்று எல்லாம் இடம் பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அவன் அருகில் சென்று கொல்லாவின் தெறிவில் கையைத்துப் பார்த்தான். அவனாகக் கொடுத்திக் கொண்டிருந்தது. அவன் தலையாக்கி குரலில், "கொல்லா! கொல்லா!" என்று கூப்பிட்டான். அவனுடைய அந்த அழகுப் பிடி, தன் அருகாமை எதிர்ப்பு பிடித்து அவனும் ஆன் குரலில் உன் என் தடியும் தலையும் பிடிபிடித்தான்.

வந்தாரா? பக்கத்து வீட்டில் இருந்த குருட்டுக் கிழவரும் கூடவே வந்திருந்தான். அவன் கொல்லாவின் கொண்டிருந்த வாத்தன்கைத் சொல்லி முடியாதது. துரமையப் படுத்திக்கும் கொ

ல்லா அழகுப் பிட்டுக் கொடுத்திக் இருக்க அவன் அங்கு மனம் வெளியில்லை. என்னோ, தட்டித் தட்டிக் கொண்டு முதிர்ந்த பிராபத்தியும் அவன் அவர்களை அங்கு வந்து தரம் வந்த விட்டார். இதைவிடப் பரிசு வந்திருந்த குரலில் கேட்ட அவன், "அம்மணி! என் கூப்பிடுகிறேன், பார்!" என்றான்.

கொல்லா என்னவா? திரிந்தான். எதிரே இதைவிடக் கொண்டிருந்தான். அவனைப் பார்த்ததும் அவன் வெளியேறினான் எட்டென்று தன் கண்ணை முடிக்கொண்டான். அவன் உதடுகளில் ஒரு குறுவல் இழையோடியது. அதைக் கண்ணுற்ற இதைவிடப் மனம் அமாறுவிகள் உத்பரிசுவாய் இறம்பெறு. "நிறந்த முடிய இந்தக் கண்ணில் சிவையையும், உதடுகளில் இழையோடி மறைந்த குறுவலையும் மனிதன் மறக்க முடியுமாதல் எப்படி இருக்கும்?" என்று என்னினான். அவனது அந்தக் கருவு வந்ததன் அவனை அப்படி சிவக்கச் செய்தது. ஆனால் அபாதிவெயோ உருவான மனிதன் அந்த சிவையை வெல்லவன் எங்கே மறக்கிறான்? இதை முகத்தில் வெளியே விடும் கொடுக்கக் கண்டும், என்ன சிவ இழையிட்டு மறி முகத்தை மறைக்கும் விதோத்ததைக் கேட்டுக்கூட மனிதன் உயிர் வாழத்தானே எப்பெரும? உயிரை வெண்டாம் என்று உதறி விடுகிறா? அந்தக் கைமேலும் வேதாதத்தை அந்தக் கொண்ன வெண்டும் என்ற என்னக் கூட அவனுக்குத் தென்றுவந்திவையே!

கொல்லா என் முதல் பெரவே இவ்வளவு, கிழவன் அங்கு கொரு தடவை கூப்பிட்டார். எதிர்பார்ப்பின் எந்தோதான் சிறந்த இடத்துக்கு வந்து விட்டான் கொல்லா பெர ஆப்பித்த விழவன் என் கொல்லாவும் என்னினான். "அம்மா, பெர அம்மா!" என்று கிழவன் மறுபடியும் அவனைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

கொல்லா வாய் திறந்த ஒரு பதிலும் கொண்ன விவ்வ.

கொல்லாவுக்கு அருகில் இருந்த எந்தோ பிழிப்பி பிழிவ அழகு கொண்டிருந்தான். அதைக் கண்ணுற்ற எதிர்பார்ப்புக்கும் வந்தாரா? கும்புட மனத்தை என்னவோ செய்தது. ஒளிவிறகை கண்ணை உடைய கிழவனுக்குக் கூடிய விட்டால் வேறு சிறி இருப்பதாகத் தென்றுவந்திவையே, குறுவல் காணமாகக் குரல் உடைய கருக்கொன்று விட்ட பொழுதிலும் அவன் "உன் கைகளாகக் கறிவேலை, கிந்தா!" என்னும் பாடலைப் பாடத் தொடக்கி விட்டார். அவரது அந்த இனிவ காணம் எதிர்ப்புபு பரிசு ஒரு தெய்விகத் தன் கையை உண்டு பண்ணியது. (தொடரும்)

1. 500 காலண்டர் டாங்க் டிரைவர்
2. டிராக்டர் டிரைவர்
3. ஹார்விக்
4. தன்னிச்சுவை வண்டி
5. (Pan Type) வில் பரவ

மேலே குறிப்பிடப்பட்டவை எங்களுடைய சிறந்த இயோசனை என்ஜினீரிங் தயாரிப்புகளில் சில. எங்கள் தயாரிப்புகளில் ஒவ்வொன்றும் முதல்தரமான சேவை யுடையதாயும் வாங்குபவர்களிடையே முதலிடத்தை விரைவுமாஃபெற்றும் விளங்குகிறது.

ஸிம்ஸன் & கோல்ட்
மதராஸ் - 2

ஒவ்வொரு தினமும்
தங்கள் அலுக்கிறதென
கிழிவிடும் அப்பாத்த
தடுத்தவர்கள்.

இந்த கிழிவிடும்
அப்பாத்த சார்பிதும்
கழிவிடும் தினமும்
உங்கள் அப்பாத்த
சார்பிதும்.

**இல் ப் பாய்
சோப்**

தினமும் ஒவ்வொரு
அலுக்கிறதென
கிழிவிடும்
அப்பாத்த
சார்பிதும்.

இப்பாத்த "பாத்த
சோப்" உங்கள்
அலுக்கிறதென
கிழிவிடும்.

இப்பாத்த தயாரித்தது.